

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ сж:

За малки обявления (обезсилване на изгубени, изгорени и др. документи) до 20 думи или частъ отъ толкова — 40 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ, включително и за откриване на предпазни конкордати, до 100 думи или частъ отъ толкова — 500 лева; за заглавие, дата и подписъ на сжжитъ, за редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на сждилищата за обявяване въ несъстоятелностъ и възстановяване на търг. права на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 250 лева; за заглавие дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лева.

Отдѣлна стр. за табеларни и др. публикации — 2500 лв.

Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половината отъ вносниа листъ, заедно съ публикацията, ни се изпраща.

Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.

Абонаментгъ се внася въ предплата съ вносенъ листъ или въ брой на касата при Държавната печатница и бива годишенъ: 600 лв. за България и 1000 лв. за странство, или полугодишенъ: 350 лв. за България и 550 лв. за странство. Абонирането става за цѣла година или за първото шестмесечие, най-късно до 5 януарий и за второто шестмесечие, най-късно до 5 юлий. На абониралитъ се следъ тѣзи дати, вестникътъ започва да се изпраща отъ деня на получаване вносниа листъ или сумата въ администрацията. Отдѣленъ брой отъ текуща финансова година струва 5 лева, а отъ непосредствено минала — 10 лева.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата която носи рекламационниятъ брой.

Всичко шо се отнася до вестника се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница.

Надвнесени суми и рѣкописи не се връщатъ. Рѣкописитъ се запазватъ 3 месеци отъ тѣхното публикуване.

Година LXIII

СОФИЯ, сжбота, 31 май 1941 година

Брой 117

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТЪ

Негово Величество Царя излѣзе на 28 май 1941 година, за нѣколко дни, вънъ отъ предѣлитъ на Царството.

Съгласно чл. 19 отъ Конституцията, за Намѣстникъ на Негово Величество Царя е назначенъ Министерския съветъ.

Гр. София, 28 май 1941 година.

Отъ Министерския съветъ

М-во на общественитъ сгради, пжтищата и благоустройството

УКАЗЪ

№ 18

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обиквено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 88-то заседание, държано на 21 май 1941 година, гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

ЗАКОНЪ

за благоустройството на населенитъ мѣста

ЧАСТЪ ПЪРВА

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ.

Чл. 1. Населено мѣсто, по смисъла на този законъ, е селище отъ най-малко 50 дворища на едно мѣсто, застроени съ жилищни сгради.

Настоящиятъ законъ се прилага и за всички индустриални квартали, предградия, лѣчебни и почивни мѣста, желѣзопжтни гари, минерални бани и за всички временни или постоянни водни течения, водни съоръжения и водни

строежи — въ или извънъ строителнитъ граници на населенитъ мѣста — които сж свързани съ благоустройството и развитието на съответното населено мѣсто.

Чл. 2. Благоустройството на населенитъ мѣста обема:

1. Опредѣляне, чрезъ планове и регистри, положението, формата, голѣмината и релефността на всички застроени и незастроени недвижими имоти въ населенитъ мѣста и събиране, подреждане и поддържане на даннитъ, необходими за изработване на плановетъ, предвидени въ този законъ.

2. Създаване и прилагане на градоустройствени планове на населенитъ мѣста.

3. Създаване и прилагане на улично-регулационни, дворично-регулационни и нивелетни планове на населенитъ мѣста.

Наименование на улицитъ, булевардитъ и площадитъ и нумериране на парцелитъ.

4. Опредѣляне вида, размѣра, назначението и разположението на отдѣлнитъ строежи и вида, размѣра и разположението на посаденията въ парцелитъ по дворично-регулационния планъ.

Направа на държавни, общински, обществени и частни строежи, съгласно изискванията на техниката, естетиката, здравеопазването, обществената сигурностъ и мѣстнитъ исторически, социални, стопански и други условия.

Премахване на строежи, застрашени отъ самосрутване или вредни въ здравно отношение.

5. Пресушаване на блата и езера въ и около населенитъ мѣста; оправяне течението и укрепяване брѣговетъ на рѣкитъ; построяване на мостове и премахване на язове и други съоръжения, вредни за населенитъ мѣста въ здравно, благоустройствено или стопанско отношение.

6. Засаждане дървета и друга растителностъ по улицитъ, булевардитъ, площадитъ, градинитъ, парковетъ, игрищата, гробищата и пр.

7. Водоснабдяване и канализиране на населенитъ мѣста.

8. Постилане, павиране, устрояване, разхубавяване и поддържане на улицитъ, булевардитъ, площадитъ, градинитъ, парковетъ, игрищата, гробищата и другитъ обществени мѣста.

9. Уреждане на съобщителни сръдства (трамваи, автобуси и др.).

10. Освѣтление на населенитъ мѣста.

Забележка: Благоустройственитъ работи по т. т. 7—10 включително се извършватъ по реда на съответнитъ закони и правилници.

Чл. 3. Изложенитъ въ чл. 2 т. т. 1—6 включително работи се извършватъ съгласно съ този законъ и законитъ, които не му противоречатъ, подъ надзора и съ съдействието — въ техническо отношение, на Министерството на общественитъ сгради, пжтищата и благоустройството; и

подъ надзора и съ съдействието — въ административно, финансово и санитарно отношение, на Министерството на вътрешните работи и народното здраве.

Общинитѣ могатъ да възлагатъ на постоянни или временни технически съветници-специалисти (самостоятелно или съвмѣстно съ общинскитѣ технически служби) проучването и осъществяването на благоустройствени мѣроприятия на общинитѣ.

Съветниците-специалисти трѣбва да иматъ висше техническо образование и най-малко три годишна общинска или държавна техническа служба, или три годишна частна практика.

Забележка: За Столичната голѣма община, надзорътъ и съдействието на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството се упражняватъ съгласно наредбата-законъ за Столичната голѣма община (Голѣма София) и другитѣ закони за Столичната голѣма община и за нейното градоустройство и благоустройство, посочени въ чл. 304.

Чл. 4. Въ населени мѣста, където нѣма общинска техническа служба, Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството събира, чрезъ своитѣ органи, такси за техническо обслужване (издаване на скици и преписи отъ документи, даване на справки и пр.) на заинтересовани лица и учреждения, въ размѣри и по начини посочени въ правилникъ, съставенъ отъ министерството и утвърденъ съ указъ. До издаване на този правилникъ, такситѣ се събиратъ по досегашния редъ. Събранитѣ такси се внасятъ по особена смѣтка въ Българската земеделска кооперативна банка на името на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството. Постъпнитѣ суми се разходватъ, съгласно бюджета на министерството за: а) заплати на техническия персоналъ при министерството, обслужващъ общинитѣ; б) обзавеждане на общински технически служби и в) подпомагане на финансово затруднени общини за осъществяване на благоустройственитѣ имъ задачи.

Частно-практикуващитѣ инженери, архитекти и техници съ сръдно образование, за извършвани отъ тѣхъ технически работи въ Царството, получаватъ възнаграждения, опредѣлени съ правилникъ, одобренъ по докладъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, отъ Министерския съветъ и утвърденъ съ указъ.

ЧАСТЪ ВТОРА. ГРАДОУСТРОЙСТВО.

отдѣлъ първи.

Общи положения

Чл. 5. Градоустройство е изграждане на населенитѣ мѣста върху планова основа, съгласно изискванията на техниката, естетиката, здравеопазването, обществената сигурност и мѣстнитѣ исторически, социални, стопански и други условия.

Плановата основа обгрѣща площоразпредѣлителни, регулационни, нивелетни и други планове.

Застрояване на населенитѣ мѣста, по смисъла на градоустройството, е правилно пространствено оформяване на всички видове държавни, общински, обществени и частни строежи, въ границитѣ на населеното мѣсто.

Чл. 6. Всички населени мѣста въ Царството съ повече отъ 20.000 жители и градоветѣ: Асеновградъ, Велико-Търново, Видинъ, Враца, Габрово, Горна-Джумая, Казанлъкъ, Ловечъ, Ломъ и Силистра, трѣбва, въ 10-годишенъ срокъ отъ влизане въ сила на този законъ, да се снабдятъ съ общи градоустройствени планове.

Съ общи градоустройствени планове трѣбва да се снабдятъ, въ сѣния срокъ, и всички почивни мѣста, признати за такива, съгласно закона за народното здраве, както и районитѣ на минералнитѣ бани, населенитѣ мѣста, чието население се увеличава съ повече отъ 4% годишно въ продължение на единъ периодъ отъ 10 години и населенитѣ мѣста съ историческо, битово или старинно значение.

Съ общи градоустройствени планове трѣбва да се снабдятъ и всички нови населени мѣста, въ срокъ, опредѣленъ отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Също така, може да се снабди съ общъ градоустройственъ планъ и всѣко друго населено мѣсто, по решение на съответния общински съветъ, одобрено отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Ако въ посоченитѣ срокове съответнитѣ общини не изпълнятъ разпоредбитѣ на предходнитѣ алинеи — всички действия по изработване, приемане и одобрение на общия градоустройственъ планъ на населеното мѣсто се извършватъ служебно отъ Министерството на общественитѣ

сгради, пѣтищата и благоустройството, най-късно въ следващитѣ 2 години, за смѣтка на съответната община.

Забележка: Населенитѣ мѣста съ историческо, битово или старинно значение се опредѣлятъ по реда на чл. 171, забележка I алинея III.

Чл. 7. Неурегулиранитѣ досега населени мѣста, за които не се предвижда създаването на общи градоустройствени планове, както и районитѣ на желѣзопѣтнитѣ гари, трѣбва, въ 10-годишенъ срокъ отъ влизане въ сила на този законъ, да се снабдятъ съ улично-регулационни и дворишно-регулационни планове, по реда на тази часть, отдѣлъ четвърти.

Ако това не бѣде сторено, регулационнитѣ планове се съставятъ и поставятъ въ действие служебно, по реда на посочения отдѣлъ четвърти, отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, за смѣтка на съответната община. Въ този случай, министерството може да възложи изработването на регулационнитѣ планове на частнопрактикуващи техници съ висше образование — чрезъ състезание или по реда на чл. 167 буква „б“ отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията — за смѣтка на съответната община.

Чл. 8. Въ 8-годишенъ срокъ отъ влизане въ сила на улично-регулационния планъ, населенитѣ мѣста трѣбва да се снабдятъ съ нивелетни планове по реда на тази часть, отдѣлъ пети. За урегулиранитѣ досега населени мѣста или части отъ такива, посочениятъ срокъ тече отъ деня на влизане въ сила на този законъ. За населенитѣ мѣста, за които се предвижда създаването на общи градоустройствени планове, посочениятъ срокъ тече отъ влизане въ сила на подробниятъ улично-регулационенъ планъ.

Ако това не бѣде сторено, нивелетнитѣ планове се съставятъ и поставятъ въ действие служебно, по реда на посочения отдѣлъ пети, отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, за смѣтка на съответната община. Въ този случай, министерството може да възложи изработването на нивелетнитѣ планове на частнопрактикуващи техници съ висше образование — чрезъ състезание или по реда на чл. 167 буква „б“ отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията — за смѣтка на съответната община.

отдѣлъ втори.

Подготвителни работи за създаване на градоустройствени, регулационни и нивелетни планове

Чл. 9. Общинитѣ съ длъжни, въ срокове опредѣлени отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, да изготвятъ, споредъ нормитѣ на Централния съветъ по измѣрванията при Министерството на войната, съответни кадастрално-нивелетни и други планове и снимки, необходими за създаване на градоустройственитѣ, регулационнитѣ и нивелетнитѣ планове.

Общинитѣ по чл. 6 съ длъжни да извършатъ всички подготвителни работи въ връзка съ създаване на общия градоустройственъ планъ, въ 5-годишенъ срокъ отъ влизане въ сила на този законъ, съответно въ срокъ, опредѣленъ отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — за случайтѣ по чл. 6 алинеи III и IV.

Чл. 10. Ако въ посоченитѣ срокове общинитѣ не изпълнятъ разпоредбитѣ на предходния членъ — плановетѣ, снимкитѣ и пр. се изготвятъ и всички други подготвителни работи се извършватъ служебно отъ органитѣ на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, за смѣтка на съответната община. Въ този случай, министерството може да възложи изработването на плановетѣ, снимкитѣ и пр. на частнопрактикуващи техници съ висше образование — чрезъ състезание или по реда на чл. 167 буква „б“ отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията — за смѣтка на съответната община.

отдѣлъ трети.

Градоустройствени планове

Глава I.

Общи положения.

Чл. 11. Общиятъ градоустройственъ планъ на едно населено мѣсто разрешава дневнитѣ и бѣдшитѣ му техническо-устройствени нужди, съобразно целитѣ на градоустройството (чл. 5). Той е основа за постепенното преустройство и развитие на населеното мѣсто и на близката му околност, и опредѣля: съобщителната (пѣтна и желѣзопѣтна) мрежа, строителнитѣ площи по зони, свободнитѣ площи (градини, паркове, залесителни пояси и ивици, гори; земеделски площи; водни и спортни площи и други подобни); мѣсторазположението на различнитѣ държавни, общински и обществени строежи и на теренитѣ за държавни, общински и обществени нужди; начинитѣ за застро-

яване на отдѣлнитѣ части, зони, квартали и улици и пр., и, изобщо, начинитѣ за цѣлостно изграждане и за всестранна уредба и разхубавяване на населеното мѣсто.

Чл. 12. Общиятъ градоустройственъ планъ обема градоустройствени предвиждания за преустройство и развитие на населеното мѣсто за периодъ отъ 40 до 50 години, изразени въ плановете предимно въ една или въ нѣколко отъ мѣрките: 1:20000, 1:10000, 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500 и 1:250.

Видътъ, мѣрките и съдържанието на горнитѣ плановете се определятъ съ правилникъ, съставенъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърденъ съ указъ.

Глава II.

Изработване и одобрение на общитѣ градоустройствени плановете

Чл. 13. Общитѣ градоустройствени плановете се изработватъ отъ държавнитѣ и общинскитѣ технически служби, или отъ частнопрактикуващи техници съ висше образование — чрезъ състезание или по реда на чл. 167 буква „б“ отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Изработването на плановетѣ става съгласно правилника по чл. 12 алинея II и по поемни условия, одобрени отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Забележка: Изработването на общитѣ градоустройствени плановете може да се възлага и на специалисти-градоустроители, чужди поданици, съ одобрението на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Чл. 14. Общиятъ градоустройственъ планъ се разглежда, измѣня, допълня и приема въ съответното населено мѣсто, въ двумесеченъ срокъ отъ деня на представянето му въ общината, отъ градоустройствена комисия, въ составъ: общинскиятъ съветъ, юрисконсултътъ и началникътъ на техническата и санитарната служби при общината или, ако такива нѣма — съответнитѣ длъжностни лица отъ областнитѣ управления, по единъ инспекторъ отъ отдѣлитѣ „Благоустройство“ и „Архитектура“ при Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и заведующиятъ бюро „Градоустройство“ при същото министерство, който е и докладчикъ, или тѣхни служебни замѣстници, и представителъ на Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Комисията изслушва и съставителя на плана, ако се е явилъ, следъ отправена му покана.

Когато се разглеждатъ въпроси, отнасящи се до жѣлезни пѣтища, здравни и почивни мѣста или въпроси отъ историческо, битово, стопанско и военно-стратегическо естество, въ комисията участвуватъ и представители съответно на: Главната дирекция на жѣлезницитѣ и пристанищата, Дирекцията на народното здраве, Министерството на народното просвѣщение, съответно Народния музей, Министерството на търговията, промишлеността и труда и Министерството на войната.

Комисията се произнася по приемането на плана съ обосновавъ протоколъ. Приетиятъ планъ, заедно съ книгата къмъ него, се изпраща, въ едномесеченъ срокъ, въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, за разглеждане и приемане по реда на следващия членъ.

Забележка: Всички разходи въ връзка съ дейността на комисията (пѣтни и дневни разходи на членоветѣ ѝ, възнаграждения на вещи лица и пр.) сѣ за сметка на общината. Назначенитѣ за вещи лица общински и държавни служители получаватъ също възнаграждение.

Чл. 15. Постѣпилитѣ въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството плановете се разглеждатъ, измѣнятъ, допълнятъ и приематъ отъ Върховенъ градоустройственъ съветъ, въ составъ: председателъ — съдия отъ Върховния административенъ съдъ и членове: съдия отъ Софийския апелативенъ съдъ, Главниятъ директоръ и юрисконсултътъ на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, началникътъ на техническитѣ отдѣли и отдѣления при Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, началникътъ на отдѣлъ „Пѣтища“ и заведующиятъ бюро „Градоустройство“ при същото министерство, или тѣхни служебни замѣстници, по единъ представителъ на Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве, Дирекцията на народното здраве, Министерството на войната и началникътъ на отдѣлъ „Поддържане“ при Главната дирекция на жѣлезницитѣ и пристанищата и представителъ на Инженерно-архитектната камара.

При разглеждане на въпроси по алинея III на предходния членъ, въ съвета участвуватъ и представители на посоченитѣ, въ същата алинея, министерства и ведомства.

Въ съвета участвува, съ съвѣщателенъ гласъ, и кметътъ на общината или неговъ представителъ. Съветътъ изслушва и съставителътъ на плана, ако се е явилъ, следъ отправена му покана.

Съветътъ може да изслуша, ако намѣри това за необходимо, и мнението на специалистъ-градоустроителъ, български или чуждъ поданикъ.

Докладчикъ на съвета е заведующиятъ бюро „Градоустройство“ при министерството или неговиятъ служебенъ замѣстникъ.

Съдитѣ и по единъ тѣхенъ служебенъ замѣстникъ, се посочватъ, по покана на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, отъ общото събрание на съответния съдъ, за срокъ отъ две години, начиная отъ 1 януарий — за съдията отъ Върховния административенъ съдъ и отъ 1 юлий — за съдията отъ Софийския апелативенъ съдъ. Представителътъ на Инженерно-архитектната камара и единъ неговъ служебенъ замѣстникъ се посочватъ, по покана на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, отъ управителното тѣло на тази организация, за срокъ отъ две години.

Забележка: На членоветѣ на съвета се плаща възнаграждение на заседание, определено въ бюджета на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Възнаграждението на специалиста-градоустроителъ се определя съ заповѣдъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и изплаща по бюджета на министерството. Специалистъ-градоустроителъ получава възнаграждение и когато е общински или държавенъ служителъ.

Чл. 16. Веднага следъ приемането му отъ Върховния градоустройственъ съветъ, общиятъ градоустройственъ планъ се одобрява съ указъ. Общитѣ градоустройствени плановете на населени мѣста съ повече отъ 50.000 жители се одобряватъ съ указъ, въз основа на постановление на Министерския съветъ.

Общиятъ градоустройственъ планъ влиза въ сила отъ деня на одобрението му. Той е задължителна основа за създаване на подробнитѣ улично-регулационни и дворично-регулационни плановете на населеното мѣсто.

Общиятъ градоустройственъ планъ нѣма отчуждително действие върху съответнитѣ недвижими имоти.

Чл. 17. Общитѣ градоустройствени плановете могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ:

1. когато това се налага въ явенъ и несъмненъ общественъ интересъ, но не по-рано отъ изтичане на 10 години отъ деня на одобрението имъ;

2. когато, поради пожаръ, случайнo събитие или непреодолима сила, обстоятелствата, при които е билъ съставенъ плана сѣ се измѣнили съществено;

3. когато се установи, че плановетѣ, въз основа на които е билъ изработенъ общия градоустройственъ планъ, съдържатъ съществени непълноти, несъответствия или грѣшки, които сѣ указали влияние върху предвижданията по плана.

Измѣненията и допълненията ставатъ въз основа на решение на общинския съветъ. Проектно-плановѣтѣ за измѣненията и допълненията се съобщаватъ съ обявление на жителитѣ на населеното мѣсто. Обявлението грѣбва да бѣде непрекъснато изложено и на видно мѣсто въ общината. Въ едномесеченъ срокъ отъ издаване на обявлението, заинтересованитѣ лица могатъ да направятъ писмени възражения противъ проектитѣ. Следъ изтичане на месечния срокъ, проекто-планътъ се разглежда по реда на чл. 33 и представя въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството по реда на чл. 34 алинея I Въ министерството, проекто-планътъ се разглежда отъ Върховния градоустройственъ съветъ, който се произнася по него по начало и по същество. Приетитѣ отъ Върховния градоустройственъ съветъ измѣнения и допълнения на общия градоустройственъ планъ се одобряватъ по реда на чл. 16.

Следъ създаване на съответнитѣ подробни регулации (чл. 19), проекто-плановѣтѣ за измѣненията и допълненията се съобщаватъ и на прѣко заинтересованитѣ собственици срещу разписка или подписъ въ общъ разписенъ листъ, по реда на закона за гражданското съдопроизводство.

Глава III.

Действие на общия градоустройственъ планъ.

Чл. 18. Отъ деня на одобрението на общия градоустройственъ планъ, всички мѣроприятия отъ благоустройственъ

характеръ (сгради, съоръжения, улици, площади, градини, паркове, залесителни пояси и ивици, гори — горски посадения —, водни площи, спортни центрове и игрища, индустриални зони и квартали, квартали за застрояване съ образцови, икономически и работнически жилища, оздравяване и преустройство на съществуващи квартали, военни терени, жельзопътни терени и жельзопътни съоръжения и гари, летища, корекции на рѣки, паркове съ специално назначение — зоологически, ботанически и други градини—, хищодроми, центрове за изложения, музейни терени, гробища и други отъ този родъ), въ землището на съответното населено мѣсто, се извършватъ съобразно предвиданията по сѣция планъ.

Чл. 19. Въ срокъ до 5 години отъ одобрението на плана, съответнитѣ населени мѣста трѣбва да се снабдятъ, по реда на тази часть, отдѣлъ четвърти, съ подробни улично-регулационни и дворишно-регулационни планове, съобразени задължително съ общия градоустройственъ планъ.

Това става постепенно и на части, споредъ важността и характера на предвиденитѣ мѣроприятия, по програма, приета отъ комисията по чл. 59, забележката, и одобрена отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Ако постановленията на този членъ не бждатъ изпълнени, подробнитѣ регулационни планове се съставятъ и поставятъ въ действие служебно, по реда на тази часть, отдѣлъ четвърти — отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, за смѣтка на съответната община.

По дѣлата, образувани по жалби противъ регулационнитѣ проекти (чл. 43) участвува като страна и общината.

Предвиданията по общия градоустройственъ планъ, включени въ подробнитѣ регулационни планове сж неотмѣними по реда на тази часть, отдѣлъ IV, глави III и IV.

Чл. 20. Комисията по чл. 33, попълнена съ юрисконсулта при общината или неговиятъ служебенъ замѣстникъ, ако има такъвъ — решава, по начало, за кои квартали и части отъ квартали, урегулрани до одобрението на общия градоустройственъ планъ, ще се създадатъ подробни регулации, съобразени съ сѣция планъ.

Такова решение комисията е длъжна да издаде незабавно и при всѣко искане за строежъ въ кварталъ, който се засѣга отъ предвиданията по плана.

Решението подлежи на одобрение отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството. То определя задължително обекта на бждещитѣ подробни регулации.

Съ това решение се считатъ обезсилени и съответнитѣ улични и дворишни регулации, като по отношение на останалитѣ квартали и части отъ квартали съществуващитѣ регулации запазватъ своето действие.

Чл. 21. Въ урегулранитѣ, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, квартали, които се засѣгатъ отъ предвиданията по плана, се забраняватъ всѣкакви строежи, освенъ онѣзи, които биха били разрешени по реда на чл. 20 и на следващата забележка.

За забележка: Съ правилникъ, приетъ отъ засилената общинска управа, одобренъ, по докладъ на областния инженеръ, отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърденъ съ указъ, ще бжде определено какви строежи (видъ, размѣръ, назначение, стойностъ и пр.) и при какви условия ще се разрешаватъ, до изпълнение постановлението на чл. 19, върху имотитѣ, за които, по реда на чл. 20 е било решено, че ще се създадатъ подробни регулации, съобразени съ общия градоустройственъ планъ, какъ и изобщо върху имотитѣ, които се засѣгатъ отъ предвиданията по плана. Това последното обстоятелство се установява чрезъ сравнение на общия градоустройственъ планъ съ съществуващитѣ кадастрални снимки.

Съ правилника ще бжде определено какви строежи и при какви условия ще се разрешаватъ и върху имотитѣ, които съгласно подробнитѣ регулационни планове (чл. 19), се отреждатъ за мѣроприятията по плана.

Съ правилника ще се допусне разрешаването само на такива строежи, които (по видъ, размѣръ, назначение, стойностъ и пр.) не биха затруднили приложението на общия градоустройственъ планъ.

Правилникътъ трѣбва да бжде издаденъ въ едногодишенъ срокъ отъ одобрението на общия градоустройственъ планъ.

Чл. 22. Недвижимитѣ имоти, които, съгласно подробнитѣ регулационни планове, се отреждатъ изцѣло или частично за мѣроприятията по плана, могатъ, до деня на обезщетяване на правоимещитѣ (отдѣление III, глава I, отдѣлъ шести отъ настоящата часть втора), да бждатъ предметъ на сдѣлки съ вещно правно действие.

Всѣки последующъ приобретателъ има спрямо общината, държавата и съответнитѣ обществени (автономни) учреждения првата и задълженията на своя праводателъ.

Чл. 23. Недвижимитѣ имоти, които изцѣло или частично се засѣгатъ отъ мѣроприятията по общия градоустройственъ планъ, не могатъ да бждатъ предметъ на принудително изпълнение за дългове, възникнали преди одобрението на плана. Това се отнася и за подновяванията на дълговетѣ.

Дали имотитѣ се засѣгатъ отъ мѣроприятията по плана, се установява отъ общината, възъ основа на подробнитѣ регулационни планове (чл. 19) или, ако такива не сж още създадени — възъ основа на сравнение общия градоустройственъ планъ съ съществуващитѣ регулации или кадастрални снимки.

Вземанията на собственика за отчуждение на имота, обаче, могатъ да бждатъ предметъ на запоръ.

Отъ действието на алинея I се изключватъ задълженията по чл. 8 отъ наредбата-законъ за облекчение на длъжницитѣ и за заздравяване на кредита и по чл. 782 т. 3 отъ закона за гражданското сждопроизводство.

При публична продажъ на имота за дългове, възникнали следъ одобрението на общия градоустройственъ планъ, може да става присъединение къмъ изпълнителното производство за вземания отъ преди тази дата. Сждото важи и при публична продажъ на имота за дълговетѣ по чл. 8 отъ наредбата-законъ за облекчение на длъжницитѣ и за заздравяване на кредита и по чл. 782 т. 3 отъ закона за гражданското сждопроизводство.

Имотитѣ по алинея I, върху които тежатъ ипотечи отъ преди датата на одобрение общия градоустройственъ планъ, се отчуждаватъ изцѣло отъ учрежденията, за чиито мѣроприятия се отнася — общината, държавата или други обществени (автономни) учреждения:

а) ако това поиска собственика на имота или
б) ако това поиска кредиторътъ, при виновна забава за изпълнение на задълженията по съответния договоръ.

Отчуждението на имота става по силата само на решение на засилената общинска управа, одобрено отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, ако отчуждението е за смѣтка на общината; по силата само на министерска заповѣдъ, ако отчуждението е за смѣтка на държавата; и по силата само на решение на органитѣ, овластени да задължаватъ учреждениято, ако отчуждението е за смѣтка на автономно учреждение. Решението, съответно заповѣдта за отчуждението, трѣбва да бждатъ издадени въ 3-годишенъ срокъ отъ заявлението на собственика или кредитора.

Обезщетението за отчужденитѣ имоти се определя и съответнитѣ собственици се обезщетяватъ по реда на тази часть, отдѣлъ шести, глава I, отдѣление III. Въ случая намиратъ съответно приложението и разпоредбитѣ на отдѣления VII и VIII отъ сждата глава I.

Отчужденитѣ имоти трѣбва да бждатъ фактически засти въ 2-годишенъ срокъ отъ издаване на решението, съответно на заповѣдта, по алинея VII.

По решение на органитѣ, посочени въ алинея VII, може да се уговори съ кредитора, ипотеката върху имота да се запази и изплащането на дълга да стане, при сждитѣ или други условия, отъ съответното учреждение (община, държава или другитѣ обществени — автономни — учреждения). Въ този случай обезщетението за отчуждението имотъ се намалява съ съответната сума.

Чл. 24. За урегулранитѣ и застроени, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, недвижими имоти, които изцѣло или частично се засѣгатъ отъ мѣроприятията по плана, не се плащатъ данъцитѣ по чл. 74 т. 1 отъ наредбата-законъ за градскитѣ общини, чл. 72 т. 1 отъ наредбата-законъ за селскитѣ общини и чл. 20 буква „А“ отъ наредбата-законъ за Столичната голѣма община.

За урегулранитѣ и незастроени, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, недвижими имоти, които изцѣло или частично се засѣгатъ отъ мѣроприятията по плана, не се плащатъ данъцитѣ, такситѣ и налозитѣ по чл. чл. 74 т. т. 1 и 18 и 75 т. т. 7 и 13, отъ наредбата-законъ за градскитѣ общини; чл. чл. 72 т. т. 1 и 17 и 73 т. т. 7 и 13 отъ наредбата-законъ за селскитѣ общини и чл. 20 буква „А“ отъ наредбата-законъ за Столичната голѣма община.

Въ горнитѣ случаи не се взема предвидъ застрояването съ второстепенни или съ временни постройкки.

Горнитѣ правила се прилагатъ отъ следващата календарна година на одобрението на общия градоустройственъ планъ.

Дали имотитѣ се засѣгатъ отъ мѣроприятията по плана, се установява отъ общината, чрезъ сравнение на общия

градоустройствен планъ съ съществуващитѣ регулации или кадастрални снимки.

Отъ следващата календарна година на влизане въ сила на подробнитѣ регулационни планове, облекченията по алинея I и II се правятъ само за частта отъ имота, отредена, но фактически още незаета за мѣроприятията по чл. 56. Ако, обаче, имотътъ, по силата на регулациитѣ, е престаналъ да съществува като самостоятеленъ парцелъ, облекченията се правятъ за цѣлия имотъ, до деня на фактическото заемане на частта, отредена за мѣроприятията по чл. 56. При включване на имота въ съсобственъ парцелъ или въ парцелъ, изкупенъ изцѣло отъ собственика на отчуждената частъ, не се счита, че имотътъ е престаналъ да съществува като самостоятеленъ парцелъ.

За частитѣ отъ неурегулиранитѣ, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, имоти, които съгласно подробнитѣ регулационни планове, се отреждатъ за мѣроприятията по чл. 56, не се плащатъ данъцитѣ и такситѣ по чл. 74 т. т. 1 и 12 отъ наредбата-законъ за градскитѣ общини и чл. 72 т. г. 1 и 11 отъ наредбата-законъ за селскитѣ общини. Това правило се прилага отъ следващата календарна година на влизане въ сила на подробнитѣ регулационни планове.

Забележка: Настоящиятъ членъ измѣня и допълня съответно и чл. 3 буква „г“ отъ наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София). Правилата на алинея I и II, обаче, се отнасятъ за урегулирани и застроени, съответно за урегулирани и незастроени до 19 юний 1940 година недвижими имоти въ границитѣ на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София) и се прилагатъ относно сѣшитѣ недвижими имоти, начивая отъ 1 януарий 1941 година.

Чл. 25. Регулационни смѣтки за отчуждени и придадени недвижими имоти по съществуващи, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, улично-регулационни и дворищно-регулационни планове, въ квартали или части отъ квартали, за които ще бждатъ създадени подробни регулации, съобразени съ общия градоустройственъ планъ (чл. 20) — се уреждатъ само ако имотитѣ сѣ били фактически заети до одобрението на плана.

Съ съгласие на заинтересованитѣ собственици, регулационнитѣ смѣтки за горнитѣ имоти могатъ да се уреждатъ и следъ одобрението на общия градоустройственъ планъ.

Чл. 26. По решение на органитѣ, посочени въ чл. 23 алинея VII, общината, държавата и съответнитѣ обществени (автономни) учреждения могатъ да гарантиратъ за сключването на първа ипотека върху имотитѣ, които се за сѣгатъ отъ мѣроприятията по общия градоустройственъ планъ (чл. 23 алинея II), до размѣръ на 40% отъ тѣхната действителна пазарна стойностъ. Тази стойностъ се определя по правилото на чл. 70, отъ органитѣ по чл. 23 алинея VII. Гаранцията нѣма действие, ако не е вписана въ ипотечния актъ.

Ако при публична продажъ на имота се получи цена по-малка отъ пълния размѣръ на вземането на ипотечния кредиторъ, за разликата отговарятъ учрежденията, които сѣ дали гаранция. Сѣдия-изпълнителятъ задължително уведомява тѣзи учреждения, както за публичната продажъ (безразлично дали тя се извършва по искане на ипотечния кредиторъ или на други лица), така и за окончателното възлагане на имота, съответно за задържането му за смѣтка на кредиторитѣ.

Общината, държавата и другитѣ обществени (автономни) учреждения, по решение на органитѣ посочени въ чл. 23 алинея VII, могатъ въ 20-дневенъ срокъ отъ съобщението на сѣдия-изпълнителя за окончателното възлагане на имота, съответно за задържането му за смѣтка на кредиторитѣ, да поискатъ имота да се възложи на тѣхъ по сѣщата цена. Съответното учреждение е длъжно да внесе пълната цена на имота въ едномесеченъ срокъ отъ изтичане на 20-дневния срокъ. Въ противенъ случай имотътъ остава върху първоначалния купувачъ, съответно върху кредиторитѣ. До изтичане на 20-дневния и месечния срокове, изпълнителното производство не се праца за утвърждение въ сѣда.

Ако имотътъ остане върху учреждениято, внесенитъ отъ купувачитѣ, съответно отъ кредиторитѣ суми срещу цената на имота се връщатъ на сѣшитѣ, съ признатитѣ личви върху тѣхъ отъ деня на внасянето имъ.

Гаранцията по алинея I отпада, ако ипотечниятъ кредиторъ, въ едногодишенъ срокъ отъ издаването на длъжника въ виновна забавя, не е предизвикалъ, по надлежния редъ, публична продажъ на имота.

По решение на органитѣ, посочени въ чл. 23 алинея VII, общината, държавата и съответнитѣ обществени (автономни) учреждения могатъ да се явятъ на самата публична продажъ като купувачи.

отдѣлъ четвърти.

Регулационни планове

Глава I.

Общи положения

Чл. 27. Урегулирането на населенитѣ мѣста е въ общественъ интересъ. То се извършва чрезъ улично-регулационни и дворищно-регулационни планове, съобразно целитѣ на градоустройството (чл. 5).

Уличната регулация обема отреждане на недвижими имоти за мѣроприятията на общината, държавата и общественитѣ (автономни) учреждения (чл. чл. 56 и 108), както и установяване на задължителни строителни линии по улицитѣ, булевардитѣ и площадитѣ.

Дворищната регулация обема образуване, определяне размѣритѣ и очертаванията и отреждане на парцелитѣ.

Чл. 28. Решенията по чл. 55 т. 7 отъ наредбата-законъ за градскитѣ общини и чл. 52 т. 7 отъ наредбата-законъ за селскитѣ общини се взематъ отъ засилената общинска управа.

Глава II.

Правила за съставяне на регулационнитѣ планове

Отдѣление I.

Правила за съставяне на улично-регулационнитѣ планове.

Чл. 29. Улично-регулационнитѣ планове се съставятъ при спазване на следнитѣ правила:

1. Предвижданията по плана трѣбва да сѣ лесно осъществими и да отговарятъ на различнитѣ обществени и технически нужди въ духа на този законъ (чл. 5). Планътъ трѣбва да запазва по възможностъ улицитѣ, двороветѣ и строежитѣ съ битово, историческо или старинно значение, по указание на Народния музей.

2. Не може да се предвижда разширение на населенитѣ мѣста върху низки, мочурливи, наводняващи и свличащи се терени.

3. Улицитѣ, булевардитѣ, площадитѣ и другитѣ обществени мѣста трѣбва да бждатъ съ правилни очертавания и да отговарятъ напълно на мѣстнитѣ съобщителни нужди, на изискванията за обществена сигурностъ и на другитѣ технико-устройствени нужди на населеното мѣсто.

4. Улицитѣ трѣбва да иматъ най-малко 8 метра ширина, съ следнитѣ изключения:

а) главнитѣ съобщителни артерии и улицитѣ, които сѣ частъ отъ държавни пътища, трѣбва да иматъ най-малко 14 метра ширина;

б) улицитѣ въ централната зона и улицитѣ, отредени за търговски цели, трѣбва да иматъ най-малко 12 метра ширина;

в) улицитѣ въ стръмни мѣста, съ наклонъ по-голямъ отъ 10%, трѣбва да иматъ най-малко 5 метра ширина — за коларско движение и 4 метра — за пешеходци;

г) еднопосочнитѣ улици трѣбва да иматъ най-малко 5 метра ширина.

Забележка: Еднопосочни улици се допускатъ само съ огледъ на съкращение броя на останалитѣ съобщителни артерии и улици по настоящия чл. 29 и за обслужване на ограниченъ брой недвижими имоти.

д) слѣпитѣ (задънени) улици трѣбва да иматъ 5 метра ширина и разширение въ дъното за обръщане на коли, съ дължина и ширина поне 15 метра.

Забележка: Слѣпи улици се допускатъ само съ огледъ на съкращение броя на останалитѣ съобщителни артерии и улици по настоящия чл. 29 и за обслужване на ограниченъ брой недвижими имоти.

е) стопанскитѣ улици трѣбва да иматъ най-малко 2 метра ширина.

Забележка: Стопански улици се допуска само между отдѣлни недвижими имоти въ квартала, за да се осигури достъпъ до стопански постройки и съоръжения, предимно въ заднитѣ части на парцелитѣ, или за удовлетворение на други стопански нужди.

5. Трѣбва да се предвиди отводняване на мѣстата и оправяне течението на водитѣ.

6. Улицитѣ, булевардитѣ, площадитѣ, градинитѣ и парковетѣ трѣбва да се проектиратъ така, че формитѣ на кварталитѣ, особено на жилищнитѣ, да бждатъ удобни за застрояване и парцелитѣ да получаватъ правилни очертавания.

7. Мѣстата за общо ползуване, като: градини, паркове, игрища, хиподроми, центрове за изложения и други подобни, трѣбва да образуватъ, по възможностъ, отдѣлни квартали.

8. Сградитѣ за обществени нужди, като: училища, общински домове, читалища, театрални салони, музеи, църкви, пазарница, бани, хали, амбулатории, здравни центрове, по-

жарни команди и други подобни, въ зависимост отъ гѣхния характеръ и градоустройствено предназначение, трѣбва да се предвиждатъ сѣщо, по възможностъ, въ отдѣлни квартали.

Отдѣление II.

Правила за съставяне на дворищно-регулационнитѣ планове.

Чл. 30. Дворищно-регулационнитѣ планове се съставятъ при спазване на следнитѣ правила:

1. Предвиденитѣ измѣнения въ очертаанията и размѣритѣ на дворищата трѣбва да сѣ лесно осъществими и икономични за заинтересованитѣ собственици и да удовлетворяватъ различнитѣ обществени и технически нужди, въ духа на този законъ (чл. 5).

2. Парцелитѣ трѣбва да иматъ размѣри (поврѣхностъ и лице):

а) въ градоветѣ — най-малко 250 кв. м. поврѣхностъ и 12 метра лице;

б) въ нозитѣ и въ още незастроени части, съответно квартали въ крайнитѣ на градоветѣ — най-малко 500 кв. метра поврѣхностъ и 16 метра лице.

Забележка: Незастроени по смисъла на настоящата буква „б“ се считатъ частитѣ, съответно кварталитѣ, въ които половината или повече отъ дворищата, съответно парцелитѣ сѣ незастроени. Застрояването сѣ временни или сѣ второстепенни постройки не се взема предвидъ;

в) въ градскитѣ квартали, отредени за етвини и малки жилища — строени блоково, наведнажъ или постепенно, но задължително редово, или групово — най-малко 200 кв. м. поврѣхностъ и отъ 7 до 10 м. лице;

г) въ стрѣмнитѣ мѣста на градоветѣ (чл. 29 т. 4 буква „в“) се допускатъ парцели съ 3/4 отъ размѣритѣ, предвидени въ букви „а“, „б“ и „в“;

д) въ селата — най-малко 500 кв. м. поврѣхностъ и 16 м. лице; по мотивирано искане на общинския съветъ, Министрѣтъ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството може да разреши, по изключение, поради особени терени или стопански причини, образуването на парцели и сѣ по-малки размѣри, но не и подъ размѣритѣ по буква „а“ на настоящата точка 2;

е) въ сѣществуващитѣ търговски улици и квартали, признати за такива съ решение на общинския съветъ, одобрено отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, се допускатъ парцели и сѣ 200 кв. м. поврѣхностъ и 8 м. лице, но само при първоначално урегулиране на населеното мѣсто;

ж) парцелитѣ, отредени за индустриални цели: за заведения отъ първа категория — най-малко 2.000 кв. м. поврѣхностъ и 25 м. лице; за заведения отъ втора категория — най-малко 1.000 кв. м. поврѣхностъ и 16 м. лице и за заведения отъ трета категория — най-малко 500 кв. м. поврѣхностъ и 14 м. лице; по-големитѣ размѣри на парцелитѣ, отредени за индустриална целъ, се опредѣлятъ съобразно характера, нуждитѣ и мѣстоположението на индустриалнитѣ заведения;

з) парцелитѣ, разположени на две или повече улици, трѣбва да иматъ по отдѣлно най-малкото предвидено лице за всѣка улица.

Забележка: Жгловитѣ претѣпявания не се считатъ за лице къмъ съответната улица;

и) парцелитѣ въ лѣщевни и почивни мѣста, трѣбва да иматъ най-малко 1.000 кв. м. поврѣхностъ и 30 м. лице; по улицитѣ, булсвардитѣ и площадитѣ сѣ търговски характеръ, въ сѣщитѣ мѣста, парцелитѣ могатъ да иматъ 250 кв. метра поврѣхностъ и 15 м. лице;

к) парцелитѣ за държавни, общински и обществени нужди трѣбва да иматъ посоченитѣ по-горе размѣри, освенъ ако въ съответнитѣ закони и правилници или въ общия градоустройственъ планъ сѣ предвидени други размѣри.

3. Старитѣ неправилни граници между отдѣлни пълномѣрни дворища трѣбва да се оправятъ. Това трѣбва да става, по възможностъ, сѣ взаимно замѣняване на мѣста.

Допуска се оправяне на границитѣ и безъ взаимно замѣняване на части отъ дворищата, когато това се налага, за да се даде възможностъ за правилно квартално застрояване. Придаденото при такова оправяне мѣсто не може да бѣде по-големо отъ 1/4 отъ общата поврѣхностъ на дворището, къмъ което се придава.

4. Регулационната линия трѣбва да се прокара най-малко на 2,5 метра отъ коя и да е лицева страна на сѣществуващи масивни сгради отъ най-малко партеръ и етажъ, или сѣ височина 10 метра (при липса на етажно разпредѣление). Това правило не се спазва, когато сѣ прокарането на регулационната линия би се нарушило разстоянието отъ 2,5 метра до коя и да е лицева страна на сѣщо такива сгради въ сѣседно дворище.

Забележка I: Въ случая на алинея II на предходната точка 3, регулационната линия може, по изключение, да се прокара и на 2 метра отъ коя и да е лицева страна на посоченитѣ сгради

Забележка II: Постройкитѣ по чл. 21, забележката, отъ този законъ и по чл. 2, забележката, отъ наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София), както и селкостопанскитѣ сгради (чл. 227 алинея II), не се взематъ предвидъ при прокаране на регулационнитѣ линии.

5. Границитѣ на парцелитѣ трѣбва да образуватъ правилна фигура съ страни не по-къси отъ 10 метра, да не сключватъ помежду си и сѣ уличнитѣ регулационни линии ѳгли по-остри стѣ 70° и да сѣ, по възможностъ, успоредни сѣ сѣществуващи въ дворището масивни сгради.

6. Дълбочината на парцелитѣ трѣбва да бѣде, по възможностъ, не по-голема отъ тройното лице на сѣщитѣ.

7. Дворищата, които сѣ маломѣрни по поврѣхностъ и лице, съответно по поврѣхностъ или лице, или сѣ станали такива следъ създаване на уличната регулация, се упълномѣрватъ сѣ разполагаеми части отъ сѣседни дворища, ако иматъ: за градоветѣ — поне 3/4 отъ най-малкитѣ размѣри (поврѣхностъ и лице) и за селата — поне 3/5 отъ най-малкитѣ размѣри (поврѣхностъ и лице) по точка 2, съответно по чл. 31 т. 5.

Въ случай, че не може да стане упълномѣряване — маломѣрнитѣ дворища се разпредѣлятъ къмъ сѣседнитѣ парцели

8. Отъ правилото на предходната точка 7 се правятъ следнитѣ изключения:

а) Не се допуска упълномѣряване на незастроени или застроени сѣ временни или сѣ второстепенни постройки дворища, когато сѣ това биха се засѣгнали масивни сгради въ сѣседни дворища отъ най-малко партеръ и етажъ, или сѣ височина 10 метра (при липса на етажно разпредѣление), или когато регулационната линия би трѣбвало да се прокара на по-малко отъ 2 метра отъ коя и да е лицева страна на сѣщитѣ сгради

Не се допуска упълномѣряване на застроени сѣ трайни масивни сгради дворища, когато сѣ това биха се засѣгнали подобни, но сѣ значително по-голема стойности сгради въ сѣседни дворища, или когато регулационната линия би трѣбвало да се прокара на по-малко отъ 2 метра отъ коя и да е лицева страна на сѣщитѣ сгради.

Неупълномѣрното по предходнитѣ алинеи дворище се разпредѣля къмъ сѣседнитѣ парцели, а за собственика му може да се отреди парцелъ върху общински или предимно общински теренъ. Отреденитѣ парцелъ трѣбва да бѣде, по възможностъ, равноцененъ на неупълномѣрното дворище и да се намира въ сѣщата мѣстностъ. Сѣ съгласие на заинтересования собственикъ парцелътъ може да се отреди и въ друга мѣстностъ.

Въ случай, че бѣде отреденъ парцелъ по предходната алинея, общината придобива правото за обезщетение срещу лицата, къмъ парцелитѣ на които е придадено дворището. При разлика между стойноститѣ на двата имота намира съответно приложение чл. 77 т. 1 алинея III. Ако въ отредения парцелъ сѣ включени и части отъ имоти на трети лица, последнитѣ се обезщетяватъ отъ общината. Въ образуванитѣ производства за оценка участвуватъ като страни, освенъ заинтересованитѣ собственици и общината, още и лицето, за което е отреденъ парцелътъ. Сѣ размѣра на платенитѣ отъ общината суми се увеличаватъ съответно стойността на парцела. Когато придаденото дворище е обременено сѣ ипотеки или сѣ други вещни тежести, намиратъ съответно приложение и разпоредбитѣ на тази частъ, отдѣлъ шести, глава I, отдѣление VII.

Забележка: Постройкитѣ по чл. 21, забележката, отъ този законъ и по чл. 2, забележката, отъ наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София), както и селкостопанскитѣ сгради, (чл. 227 алинея II), не се взематъ предвидъ при упълномѣряване по настоящата буква „а“.

б) Пълномѣрни по поврѣхностъ, но задѣнени дворища, могатъ да се упълномѣрватъ, стига сѣ това да не се засѣгатъ масивни сгради въ сѣседни дворища и да се запази разстояние отъ най-малко 2,50 метра между регулационната линия и коя и да е лицева страна на сѣщитѣ сгради

в) Когато едно пълномѣрно по поврѣхностъ дворище е задѣнено отъ неупълномѣрно по поврѣхностъ дворище сѣ пълномѣрно лице — отъ дветѣ дворища се образуватъ два парцела, по единъ за двамата сѣседни. Ако това не може да стане, образува се само единъ парцелъ, който се отрежда въ сѣсобственостъ на дотогавашнитѣ собственици. Участието въ сѣсобствеността сѣответствува на стойността на частитѣ отъ дворищата (сѣ сградитѣ, постройкитѣ, съоръженията и другитѣ подобрения върху тѣхъ), опредѣлена по реда на чл. 139 и последующитѣ.

Всѣки собственикъ може да поиска отъ останалитѣ участници въ съсобствеността да изкупятъ частта му.

Искането за изкупуване се прави съ нотариално завѣрено заявление до общината, придружено отъ необходимото число преписи. По разпореджане на кмета, или натоварено отъ него длъжностно лице, преписитѣ отъ заявлението се връчватъ на заинтересованитѣ съсобственици по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство. Въ двуседмиченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, заинтересованитѣ съсобственици трѣбва да заявятъ, съ нотариално завѣрена молба до общината, съгласни ли сѣ или не сѣ изкупуване. Неподаването на молба се счита за отказъ за изкупуване. При съгласие за изкупуване, стойността на съответната частъ се опредѣля по реда на чл. 139 и последующитѣ. Цената се плаща чрезъ общината. Ако това не бѣде сторено, въ срокъ до единъ месецъ отъ влизане на оценката въ законна сила, правоимеющитѣ се снабдяватъ съ изпълнителенъ листъ по реда на чл. 126 алинея III. Въ случая намиратъ съответно приложение и чл. чл. 121 алинея II, 130 и 155 до 159, включително.

При отказъ за изкупуване, заинтересованиятѣ съсобственикъ може да поиска да се извърши публична продажна на парцела по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство. Сѣдия-испълнителтъ извършва продажта въз основа само на писмено искане на общината, въ което се удостоверява отказътъ за изкупуване. По решение на засилената общинска управа, одобрено отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве — за градскитѣ общини, и отъ областния директоръ — за селскитѣ общини, общината може да се яви на публичната продажна като купувачъ. Публичната продажна и производството по утвърждаването ѝ се освобождаватъ отъ всѣкакви мита, бери, такси, гербъ и пр.

г) Отъ две или повече съседни маломѣрни, неупълномѣрими по повърхностъ и лице, съответно по повърхностъ или лице, дворища, може да се образува единъ отдѣленъ парцелъ, който да се отреди въ съсобственостъ на дотогавашнитѣ собственици, ако сѣщитѣ дворища не сѣ необходими за упълномѣряване на други съседни дворища, съгласно този законъ, и ако разпредѣлянето имъ къмъ съседнитѣ парцели по т. 7 алинея II би предизвикало значителни стопански затруднения. Относно така образувания парцелъ важи алинея I изречение последно и последующитѣ алинеи на буква „в“.

д) Когато при създаване на уличната регулация едно дворище се раздѣли на две или повече части, които сѣ пълномѣрни или упълномѣрими и въ сѣдседство сѣ тѣхъ се намира пълномѣрно или упълномѣримо по повърхностъ, но задѣнено дворище, последното се придава къмъ граничещата сѣ него частъ отъ раздѣленото дворище, а за собственика му се отрежда парцелъ, образуванъ отъ друга частъ на раздѣленото дворище.

Разликата между стойноститѣ на двата имота се заплаща на правоимеющия въ брой. Ако въ отредения за собственика на задѣненото дворище парцелъ сѣ включени и части отъ имоти на трети лица, последнитѣ се обезщетяватъ по общия редъ.

9. Когато, въ връзка съ установяване на задължителни строителни линии, нѣкой парцелъ остане съ пространство или съ очертания, които не позволяватъ да бѣде застроенъ по правилата за съответната зона или улица, сѣщиятъ се упълномѣрява до необходимия размѣръ съ разполагаеми части отъ съседни парцели, стига съ това да не се засѣгатъ масивни сгради въ тѣзи парцели и да се запази разстояние отъ най-малко 2.50 метра между регулационната линия и коя и да е лицева страна на сѣщитѣ сгради.

Въ случай, че не може да стане упълномѣряване — отъ такъвъ парцелъ и непосредствено сѣседния му, съответно непосредствено сѣседнитѣ му парцели, се образува новъ парцелъ, който се отрежда въ съсобственостъ на дотогавашнитѣ собственици.

Относно така образувания новъ парцелъ важи алинея I изречение последно и последующитѣ алинеи на буква „в“ на предходната точка 8.

Забележка I: Постройкитѣ по чл. чл. 21, забележката, и 62 алинея II отъ този законъ и по чл. 2, забележката, отъ наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София), както и селско-стопанскитѣ сгради (чл. 227 алинея II), не се взематъ предвидъ при упълномѣряване по настоящата точка 9.

Забележка II: Разпоредбитѣ на този членъ важатъ и за строителнитѣ линии по чл. I забележка II отъ наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София).

Отдѣление III.

Заключителна разпоредба.

Чл. 31. Комисията по чл. 33, съ одобрението на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, опредѣля:

1. Границитѣ, въ които ще се урегулира населеното мѣсто.
 2. Търговскитѣ улици и квартали въ него.
 3. Ширината на улицитѣ и булевардитѣ, надъ посоченитѣ въ чл. 29 т. 4 най-малки размѣри.
 4. Напрѣжнитѣ профили на улицитѣ, булевардитѣ и площадитѣ.
 5. Размѣра на парцелитѣ (повърхностъ и лице) за различнитѣ части, зони, квартали и улици на населеното мѣсто, надъ посоченитѣ въ чл. 30 т. 2 най-малки размѣри.
- Забележка:** Настоящиятъ членъ се прилага доколкото общиятъ градоустройственъ планъ не съдържа предвиждания по горнитѣ предмети.

Глава III.

Поставяне въ действие на улично-регулационнитѣ планове.

Чл. 32. Проекто-плановѣтѣ за уличната регулация се съставятъ отъ общинската техническа служба или, ако такава нѣма — отъ съответната техническа служба при Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, съобразно съ правилата на този отдѣлъ, глави I и II.

Общината съобщава съставения проекто-планъ на прѣко заинтересованитѣ собственици срещу разписка или подпись въ общъ разписенъ списъкъ, по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство, а на останалитѣ жители на съответното населено мѣсто — съ обявление. Различиятъ списъкъ трѣбва да съдържа: партидниятъ номеръ на имота по данѣчнитѣ книги, административния и планоснимаченъ номеръ на дворищата, тѣхния видъ и назначение; име, презиме и прѣкоръ на собственика имъ и номера и датата на документитѣ за събственостъ; мѣсто за дата и подпись.

Въ едномесеченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, или отъ издаване на обявлението, заинтересованитѣ лица могатъ да направятъ писмени възражения противъ проекта.

Забележка: Обнародването на съобщения въ „Държавенъ вестникъ“ става безплатно.

Чл. 33. Следъ изтичане на месечния срокъ по предходния членъ, проекто-планътъ се разглежда отъ комисия въ съставъ: засилената общинска управа, представителъ на държавната техническа властъ, представителъ на санитарната властъ — общински или държавенъ лѣкаръ и представителъ на общинската техническа властъ или, ако такъвъ нѣма — втори представителъ на държавната техническа властъ. Комисията се назначава: за градоветѣ — отъ кмета, а за останалитѣ населени мѣста — отъ областния инженеръ, по искане на съответната община.

Комисията може да измѣни и допълни проекто-плана, въз основа на възраженията, които е признала за основателни, или поради непълноти, несъответствия или грѣшки, които сама е намѣрила въ него.

За станалитѣ разисквания, както и за направенитѣ измѣнения и допълнения въ разписния списъкъ, въ кадастрната основа и регулационнитѣ линии на плана, се съставя протоколъ, който се подписва отъ присѣдствущитѣ членове на комисията.

Проекто-планътъ, измѣненъ и допълненъ съгласно решението на комисията, се подписва сѣщо отъ присѣдствущитѣ нейни членове.

Забележка: Всички разходи, въ връзка съ дейността на комисията (пѣтни и дневни разноски на членоветѣ ѝ и пр.), сѣ за сметка на съответната община.

Чл. 34. Разгледаниятъ по реда на предходния членъ проекто-планъ, заедно съ протокола на комисията и възраженията на заинтересованитѣ лица, се изпраща незабавно въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, което преглежда плана и, ако е необходимо, го измѣня и допълня.

Прегледаниятъ отъ министерството проекто-планъ се утвърждава съ заповѣдъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, или натоварено отъ него длъжностно лице и се връща на съответната община, чрезъ областното инженерство.

Общината съобщава утвърдения проекто-планъ на прѣко заинтересованитѣ собственици и на останалитѣ жители на съответното населено мѣсто по реда на чл. 32.

Чл. 35. Въ двумесеченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, или отъ издаване на обявлението, заинтересованитѣ могатъ да обжалватъ про- обявлението заинтересованитѣ могатъ да обжалватъ плана

предъ Висшата съдебно-административна комисия при Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Жалбата е писмена и се подава чрезъ общината.

Въ нея трѣбва да се посочи:

1. името, презимето и прѣкора и мѣстожителството на жалбоподателя, и на кой недвижимъ имотъ (планоснимаченъ нумеръ) е собственикъ;

2. кои регулационни положения се обжалватъ;

3. какви регулационни измѣнения и допълнения се искатъ и на какво основание;

4. писменитѣ доказателства, които се представятъ.

Жалбата се обгербва както молбитѣ, подавани предъ областнитѣ съдилища, и се придружава отъ толкова преписи, колкото събственици се засѣгатъ отъ исканото съ нея измѣнение. Къмъ жалбата се прилага вносенъ листъ за внесена въ Българската народна банка — въ полза на държавното съкровище — такса отъ 250 лева, ако е подадена отъ собственицитѣ на единъ имотъ и отъ 500 лева, ако е подадена отъ повече собственици. За жалбата важи и разпоредбата на чл. 487 алинея последна отъ закона за гражданското съдопроизводство. Тя трѣбва да бѣде приподписана и отъ лице съ висше техническо образование, съ право на самостоятелна практика. Писменитѣ доказателства се представятъ въ оригиналъ или въ официално завѣренъ преписъ.

Жалбата, по разпореждане на кмета, или натоварено отъ него длъжностно лице, се оставя безъ движение въ случайтъ на чл. 493 т. т. 1, 3, 4 и 5 отъ закона за гражданското съдопроизводство, а също така, когато не е придружена отъ вносенъ листъ или не е приподписана отъ лице съ висше техническо образование, съ право на самостоятелна практика, за което се прави писмено съобщение на подателя й, съ покана въ 7-дневенъ срокъ, да отстрани недостатъка. Ако това не бѣде сторено, преписката се изпраща въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството съ бележка за недостатъка. Висшата съдебно-административна комисия оставя жалбата безъ разглеждане.

Забележка I: Ако жалбоподателятъ не бѣде намѣренъ на посочения отъ него адресъ, съобщението по алинея последна се заляпа на посочения въ жалбата недвижимъ имотъ и поставя на видно мѣсто въ общината. За така направеното съобщение, къмъ преписката се прилага служебно удостоверѣние, приподписано отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице.

Забележка II: Освобождаватъ се отъ внасяне на такса по жалбитѣ: общинитѣ, държавата, общественитѣ (автономни) учреждения, организациитѣ за обществено подпомагане, организациитъ за физическо възпитание, читалищата, черковнитѣ настоятелства и лицата, снабдени съ общинско свидетелство за бедностъ.

Жалбитѣ на общинитѣ, държавата и общественитѣ (автономни) учреждения не се приподписватъ отъ лице съ висше техническо образование, съ право на самостоятелна практика.

Чл. 36. Преписитѣ отъ жалбата, по разпореждане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се връчватъ на прѣко заинтересованитѣ собственици. Последниятѣ, въ двуседмиченъ срокъ, могатъ да подадатъ, чрезъ общината до Висшата съдебно-административна комисия, молба, съ която да възразятъ противъ жалбата и да посочатъ доказателства. За тѣзи молби важатъ разпоредбитѣ на чл. 496 алинеи III и V отъ закона за гражданското съдопроизводство. Преписитѣ отъ молбата, по разпореждане на кмета или натоварено отъ него лице, се връчватъ на заинтересованитѣ страни, веднага следъ което преписката — заедно съ всички съобщения, разписки и книга, — се изпраща въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Забележка: На лицата, чието мѣстожителство е неизвестно, преписитѣ отъ жалбата се съобщаватъ съ обявление, което се заляпа на съответния недвижимъ имотъ по проекто-плана и поставя на видно мѣсто въ общината. За така направенитѣ съобщения, къмъ преписката се прилага служебно удостоверѣние, приподписано отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице.

Ако жалбоподателятъ не бѣде намѣренъ на посочения отъ него адресъ, предназначениятъ за него книга се считатъ връчени съ прилагането имъ къмъ преписката.

Чл. 37. Висшата съдебно-административна комисия се състои отъ: председателъ — съдия отъ Върховния административенъ съдъ и членове: съдия отъ Софийския апелативенъ съдъ, главниятъ директоръ и началницитѣ на отдѣлитѣ — „Пѣтища“, „Архитектура“ и „Благоустройство“ при Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството. Когато се разглеждатъ преписки, отнасящи се до улично-регулационитѣ или дво-

рично-регулационнитѣ планове на Столичната голѣма община, въ комисията участвува и представителъ на столичния кметъ.

Съдитѣ и по единъ тѣхенъ служебенъ замѣстникъ, се посочватъ, по покана на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, отъ общото събрание на съответния съдъ, за срокъ отъ две години, начинающа отъ 1 януарий — за съдията отъ Върховния административенъ съдъ и отъ 1 юлий — за съдията отъ Софийския апелативенъ съдъ.

Министрътъ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството назначава нароченъ инспекторъ за секретаръ-докладчикъ на комисията, който се грижи за дѣловодството й.

Комисията заседава винаги въ пълненъ съставъ. При отсъствие, членоветѣ на комисията се замѣстватъ отъ служебнитѣ имъ замѣстници. Законно възпрепятствуванитѣ да изпълняватъ функциитѣ си съдии и тѣхни служебни замѣстници се замѣстватъ по реда на алинея II съ други лица.

Забележка: На членоветѣ на комисията се плаща възнаграждение на заседание, определено въ бюджета на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Чл. 38. Висшата съдебно-административна комисия заседава въ Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Препискитѣ се разглеждатъ най-късно въ двумесеченъ срокъ, по реда на постѣпването имъ, безъ участие на заинтересованитѣ страни.

Допълнителни изложения по жалбитѣ могатъ да се подаватъ най-късно три дни преди разглеждане на преписката по същество.

Комисията може да измѣня и допълня плана само по направени въ жалбата искания.

Решенията на комисията сѣ окончателни и не подлежатъ на никакво обжалване, освенъ въ случайтъ, когато тя е излѣзла извънъ предѣлитѣ на своята компетентностъ.

Чл. 38, алинея последна.

Установенитѣ съ решението на комисията планове, както и необжалванитѣ въ законния срокъ (чл. 35) планове, се обявяватъ съ заповѣдъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, която се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“. Плановетѣ влизатъ въ сила отъ деня на обнародване на заповѣдта.

Чл. 39. Ако срещу проекто-плана не сѣ били направени възражения по реда на чл. 32 и комисията по чл. 33, както и Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството (чл. 34 алинея I), не сѣ внесли въ него никакви измѣнения и допълнения, същиятъ не се връща на общината (чл. 34 алинея II), а се утвърждава направо отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството съ заповѣдъ, която се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“.

Допълнение на чл. 39.

Планътъ влиза въ сила отъ деня на обнародване на заповѣдта.

Глава IV.

Поставяне въ действие на дворишно-регулационитѣ планове.

Чл. 40. Дворишнитѣ регулации се съставятъ за всички дворища въ единъ регулационенъ кварталъ, едновременно съ съставянето или следъ влизането въ сила на съответната улична регулация.

Чл. 41. Проектно-плановетѣ за дворишни регулации се съставятъ отъ общинската техническа служба или, ако такава нѣма — отъ съответната техническа служба при Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, съобразно съ правилата на този отдѣлъ, глави I и II.

Общината съобщава съставения проекто-планъ на прѣко заинтересованитѣ собственици и на останалитѣ жители на съответното населено мѣсто, по реда на чл. 32. Разписниятъ листъ трѣбва да съдържа освенъ даннитѣ, посочени въ чл. 32 алинея II, още и нумерата на парцелитѣ, образувани отъ имота и нумерата на кварталитѣ, въ които се намиратъ парцелитѣ.

Въ едномесеченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, или отъ издаване на обявлението, заинтересованитѣ лица могатъ да направятъ писмени възражения противъ проекто-плана.

Съобщениятъ по предходната алинея проекто-планъ се разглежда по реда на чл. 33.

Забележка: Когато дворищната регулация се съставя едновременно съ уличната регулация, съобщението по алинея II се прави следъ влизане въ сила на съответната улична регулация.

Чл. 42. Разгледаният по реда на чл. 33 проекто-планъ, заедно съ протокола на комисията и възраженията на заинтересованитѣ лица, се изпраща незабавно въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, което преглежда плана и, ако е необходимо, го измѣня и допълня.

Прегледаният отъ Министерството проекто-планъ се утвърждава съ заповѣдъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството или натоварено отъ него длъжностно лице и се връща на съответната община чрезъ областното инженерство.

Общината съобщава утвърдения проекто-планъ на прѣко заинтересованитѣ собственици по реда на чл. 32.

Чл. 43. Въ едномесеченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, прѣко заинтересованитѣ могатъ да обжалватъ плана предъ съответния областенъ съдъ.

Жалбата е писмена и се подава чрезъ общината.

Въ нея трѣбва да се посочи:

1. областния съдъ, до който тя се подава;
2. името, презимето и прѣкора и мѣстожителството на жалбоподателя, и на кой недвижимъ имотъ (планоснимаченъ номеръ и номеръ на квартала и парцела) е собственикъ;
3. кои регулационни положения се обжалватъ;
4. какви регулационни измѣнения и допълнения се искатъ и на какво основание;
5. доказателствата, които се искатъ.

Жалбата се придружава отъ толкова преписи, колкото собственици се засѣгатъ отъ исканото съ нея измѣнение. За нея важатъ и разпоредбитѣ на чл. 487 алинея предпоследна и последна отъ закона за гражданското сѣдопроизводство. Тя трѣбва да бѣде приодписана и отъ лице съ висше техническо образование, съ право на самостоятелна практика.

Жалбата, по разпореждане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се оставя безъ движение въ случаитѣ на чл. 493 т. т. 1, 3, 4 и 5 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство, а сѣщо така, когато не е при подписана отъ лице съ висше техническо образование, съ право на самостоятелна практика, за което се прави писмено съобщение на подателя и съ покана, въ 7-дневенъ срокъ, да отстрани недостатъка. Ако това не бѣде сторено, преписката се изпраща на сѣда съ бележка за недостатъка. Сѣдътъ, въ разпоредително заседание, оставя жалбата безъ разглеждане.

Забележка I: Ако жалбоподателятъ не бѣде намѣренъ на посочения отъ него адресъ, съ съобщението по алинея последна се постѣпва съгласно чл. 35 забележка I.

Забележка II: Жалбитѣ на общинитѣ, пѣтищата и общественитѣ (автономни) учреждения не се приодписватъ отъ лице съ висше техническо образование, съ право на самостоятелна практика.

Чл. 44. Преписитѣ отъ жалбата, по разпореждане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се връчватъ на прѣко заинтересованитѣ собственици. Последнитѣ, въ двуседмиченъ срокъ, могатъ да подадатъ, чрезъ общината до надлежния областенъ съдъ, молба, съ която да възразятъ противъ жалбата и да посочатъ доказателства. За тѣзи молби важатъ разпоредбитѣ на чл. 496 алинея II, III и V отъ закона за гражданското сѣдопроизводство. Преписитѣ отъ молбата, по разпореждане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се връчватъ на заинтересованитѣ страни, веднага следъ което преписката — заедно съ всички съобщения, разписки и книга — се изпраща на сѣда.

Забележка: На лицата, чието мѣстожителство е неизвестно, преписитѣ отъ жалбата се съобщаватъ по реда на алинея I на забележката къмъ чл. 36.

Ако жалбоподателятъ не бѣде намѣренъ на посочения отъ него адресъ, предназначениятъ за него книга се считатъ връчени съ прилагането имъ къмъ преписката.

Чл. 45. Областниятъ съдъ разглежда дѣлото въ сѣдебно заседание, най-късно въ тримесеченъ срокъ отъ постѣпването му.

Сѣдътъ изслушва заключението на едно или три вещи лица — инженери или архитекти, освенъ ако съ мотивирано опредѣление признае, че такава заключение не е необходимо. Назначениятъ за вещи лица общински или държавни служители получаватъ сѣщо възнаграждение.

Вещитѣ лица се произнасятъ по представенитѣ къмъ дѣлото книга и писмени доказателства, безъ да правятъ

огледъ на мѣстото, освенъ ако сѣдътъ имъ възложи да направятъ такъвъ подъ наблюдението на единъ членъ отъ състава.

Чл. 46. Решението на сѣда е окончателно и подлежи на касационно обжалване предъ Върховния административенъ съдъ по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство.

Областниятъ съдъ изпраща служебно преписъ отъ решението си, заедно съ надлежната скица, въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, което може сѣщо да подаде противъ него касационна жалба по реда на алинея I. Срокътъ за обжалване, въ този случай, тече отъ деня на получаване на преписа отъ решението въ министерството.

Върховниятъ административенъ съдъ се произнася, както по посоченитѣ въ касационната жалба поводи, така и по поводитѣ, изтъкнати отъ прокурора или по поводитѣ, които самъ той е намѣрилъ за отмѣнение на обжалваното решение.

Областниятъ съдъ изпраща служебенъ преписъ отъ влѣзлитѣ въ законна сила решения — заедно съ книгата, скицитѣ и плановетѣ по дѣлото — въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, а така сѣщо и на съответната община — за отбелязване въ съответния дворищно-регулационенъ планъ.

Глава V.

Отчуждително действие на улично-регулационнитѣ и дворищно-регулационнитѣ планове.

Чл. 47. Недвижимитѣ имоти, отредени, съгласно улично-регулационния планъ за мѣроприятията на общината, държавата и общественитѣ (автономни) учреждения (чл. чл. 56 и 108), както и недвижимитѣ имоти, придадени къмъ парцели на други лица по дворищно-регулационния планъ — се считатъ отчуждени по силата на самия регулационенъ планъ.

Глава VI.

Измѣнение и допълнение на регулационнитѣ планове.

Чл. 48. Влѣзлитѣ въ сила улично-регулационни и дворищно-регулационни планове могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ:

1. когато това се налага въ явенъ и несъмненъ общественъ интересъ;

2. когато поради пожаръ, случайно събитие или непреодолима сила, обстоятелствата, при които е билъ съставенъ планътъ, сѣ се измѣнили сѣществено;

3. когато се установи, че плановетѣ, въз основа на които е билъ съставенъ улично-регулационния или дворищно-регулационния планъ, съдържатъ сѣществени непълноти, несъответствия или грѣшки;

4. когато проекто-планътъ не е билъ съобщенъ по законния редъ на заинтересованитѣ собственици (чл. чл. 34 алинея последна и 42 алинея последна);

5. въ изрично посоченитѣ отъ закона случаи.

Забележка: Сѣществувашитѣ, до влизане въ сила на този законъ, дворищни регулации могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ, за да се даде възможностъ за правилно квартално застрояване на съответнитѣ недвижими имоти (чл. 30 т. 3 алинея II). Въ този случай се счита, че е налице поводътъ по т. 1.

Чл. 49. Искане за измѣнение и допълнение на плановетѣ по точки 3, 4 и 5 на предходния членъ, могатъ да правятъ: общината, по решение на засилената общинска управа, и прѣко заинтересованитѣ собственици.

Искане за измѣнение и допълнение на плановетѣ по точки 1 и 2 и по забележката къмъ предходния членъ, може да прави само общината, по решение на засилената общинска управа.

Искането се прави съ писмено заявление до Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, чрезъ общината. То се придружава отъ толкова преписи, колкото собственици се засѣгатъ отъ него. Къмъ заявлението се прилага вносенъ листъ за внесени въ Българската народна банка: такса отъ 250 лева — въ полза на държавното съкровище и 300 лева залогъ. На заявления, непридружени отъ вносенъ листъ и отъ необходимото число преписи — не се дава ходъ. Ако искането бѣде уважено — залогътъ се връща, въ противенъ случай той остава въ полза на държавното съкровище.

Преписитѣ отъ заявлението, по разпореждане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се връчватъ на прѣко заинтересованитѣ собственици по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство. Въ едномесеченъ срокъ отъ връчване на съобщението, съответно отъ издаване на обявлението по забележка I къмъ настоящия членъ, прѣко заинтересованитѣ собственици могатъ да направятъ писмени възражения противъ искането.

Следъ изтичане на този срокъ, преписката — заедно съ всички съобщения, разписки и книжа — се изпраща въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Забележка I: На лицата, чието мѣстожителство е неизвестно, преписитѣ отъ искането се съобщаватъ съ обявление, което се залепя на съответния недвижимъ имотъ по плана и поставя на видно мѣсто въ общината. За така направенитѣ съобщения, къмъ преписката се прилага служебно удостоверение, приподписано отъ кмета или натоварено отъ него, длъжностно лице.

Забележка II: Освобождаватъ се отъ внасяне на такса и залогъ по искането: общинитѣ, държавата, общественитѣ (автономни) учреждения, организациитѣ за обществено подпомагане, организациитѣ за физическо възпитание, читалищата, черковнитѣ настоятелства и лицата, снабдени съ общинско свидетелство за бедностъ.

Чл. 50. Въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, искането се разглежда отъ Висшата сѣдебно-административна комисия, която се произнася, по начало, дали сѣ налице законнитѣ поводи (чл. 48) за допускане на измѣнение и допълнение на влѣзлия въ сила планъ.

Решението на комисията не подлежи на никакво обжалване, освенъ въ случаитѣ, когато тя е излѣзла извънъ предѣлитѣ на своята компетентностъ.

Чл. 51. Следъ решението по предходния членъ за допускането, по начало, на измѣненията и допълненията — съответнитѣ улични и дворични регулации се съставятъ и поставятъ въ действие по реда на този отдѣлъ, глави I до IV включително.

Забележка I: При допускане по начало на измѣнения и допълнения на влѣзли въ сила улично-регулационни или дворично-регулационни планове, смѣтнитѣ за отчуждени и придадени по такива планове недвижими имоти се уреждатъ само ако имотитѣ сѣ били фактически заети до издаване на решението по предходния членъ. Съ съгласие на заинтересованитѣ собственици, смѣтнитѣ могатъ да се уреждатъ и следъ това.

Забележка II: При измѣнение и допълнение на съществуващи, до влизане въ сила на този законъ, дворични регулации — новата регулация, въ застроени вече квартали, се съставя при спазване на най-малкитѣ размѣри на парцелитѣ по досегашния законъ за благоустройството на населенитѣ мѣста въ царство България. Парцелитѣ, съ по-голѣми отъ тѣзи размѣри, обаче, не могатъ да се раздробяватъ или намаляватъ освенъ при спазване на правилата за размѣра на парцелитѣ по този законъ.

Застроени по смисъла на предходната алинея се считатъ кварталитѣ, въ които половината или повече отъ парцелитѣ сѣ застроени. Застроиването съ временни или съ второстепенни постройки не се взема предвидъ.

Чл. 52. Влѣзлитѣ въ сила дворично-регулационни планове могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ, безъ огледъ на разпоредбитѣ на чл. 48, когато измѣнението и допълнението не противоречи на този законъ и е поискано отъ прѣко заинтересованитѣ собственици.

Искането се прави съ нотариално завѣрено заявление до Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, чрезъ общината. То се придружава отъ скица и отъ вносенъ листъ за внесена въ Българската народна банка — въ полза на държавното съкровище — такса отъ 100 лева. На искания, непридружени отъ вносенъ листъ, не се дава ходъ.

Общината дава писмено мнение по искането.

Измѣнението и допълнението на дворично-регулационния планъ — ако искането бѣде уважено — се утвърждава съ заповѣдъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и влиза въ сила веднага.

Влѣзлитѣ въ сила дворично-регулационни планове могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ, по изложния по-горе редъ, и по едностранно искане на заинтересованитѣ, когато измѣнението и допълнението не противоречи на този законъ и се основава на влѣзли въ закона сила сѣдебни актове, на нотариални или други актове за собствеността на парцела или на отдѣлни части отъ сѣщия, по които актове прѣко заинтересованитѣ собственици сѣ страни.

Чл. 53. Парцелитѣ по дворично-регулационния планъ не могатъ да се раздѣлятъ, по сѣдебенъ редъ или чрезъ доброволна дѣлба, на части съ размѣри (повърхностъ и лице) по-малки отъ предвиденитѣ въ този законъ (чл. чл. 30 т. 2 и 31 т. 5 и забележката).

Такива части отъ парцели не могатъ да бждатъ предметъ на отчуждителни сдѣлки, на завети и на придобивна давностъ. Сѣщитѣ части могатъ да бждатъ предметъ на отчуждителни сдѣлки и на завети, ако ще се

включатъ въ съседенъ, законно съществуващъ парцелъ по дворично-регулационния планъ, при спазване на този законъ.

ОТДѢЛЪ ПЕТИ

Нивелетни планове

Чл. 54. Нивелетниятъ планъ на населеното мѣсто установява наклонитѣ на улицитѣ, булевардитѣ, площадитѣ, градинитѣ, парковетѣ и пр., съ огледъ на правилното оттичане на водитѣ и на удобното и безопасно движение.

Видътъ и съдържанието на нивелетнитѣ планове, както и начинътъ за изработванетоъ имъ, се определятъ съ правилници, съставени отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърдени съ указъ.

Чл. 55. Нивелетнитѣ планове се съставятъ, поставятъ въ действие и измѣнятъ и допълнятъ, съгласно чл. чл. 27, 28, 29 т. 1, 5 и 6, 32 до 39 включително и 48 до 51 включително.

Разписаниятъ листъ, съ който се съобщава нивелетния планъ, трѣбва да съдържа и означение на изкопнитѣ и насипитѣ при пресѣчкитѣ, образувани отъ продължението на линитѣ на дворичнитѣ регулации съ осѣта на улицата.

ОТДѢЛЪ ШЕСТИ.

Приложение на градоустройственитѣ, регулационнитѣ и нивелетнитѣ планове

Глава I.

Приложение на градоустройственитѣ планове

Отдѣление I.

Общи положения.

Чл. 56. По общия градоустройственъ планъ се осществяватъ, въз основа на подробнитѣ улично-регулационни планове (чл. 19), следнитѣ мѣропрития на общината, държавата и общественитѣ (автономни) учреждения:

1. благоустройственитѣ мѣропрития на общината отъ общъ характеръ, предвидени въ плана, като: прокарване на артерии отъ общата съобщителна мрежа и създаване на площади за градски нужди; създаване на паркове, градини, залесителни пояси и ивици, гори (горски посадки), водни площи; направа на спортни центрове и игрища, общияски минерални и други бани; създаване на индустриални зони и квартали, квартали за застрояване съ образцови, икономически и работнически жилища, изложбени палати, корекции на рѣки въ строителнитѣ граници на населенитѣ мѣста, гробища; оздравяване и преустройство на съществуващи квартали и други отъ този родъ;

2. всички други благоустройствени мѣропрития на общината отъ районенъ характеръ, предвидени допълнително въ подробнитѣ улично-регулационни планове, като: прокарване на улици, булеварди и създаване на площади; създаване на градини; направа на пазарища, бани, хали, общински домове, училища, театрални салони, амбулатории, здравни центрове, пожарни команди, малки спортни съоръжения, всѣкакви сгради за общински нужди и други отъ този родъ;

3. благоустройственитѣ мѣропрития на държавата и общественитѣ (автономни) учреждения, предвидени въ плана или допълнително въ подробнитѣ улично-регулационни планове, като: прокарване на артерии и оширенията имъ отъ общата съобщителна мрежа, предимно за държавни нужди; създаване на военни терени, желѣзопѣтни терени и желѣзопѣтни съоръжения и гари, летища, корекции на рѣки, паркове съ специално назначение (зоологически, ботанически и други градини); направа на държавни минерални бани, хиподроми, центрове за изложения, музейни терени, църкви, всѣкакви сгради за държавни и обществени нужди и други отъ този родъ.

Забележка: Кои, именно, мѣропрития, съобразно подраздѣленieto по т. т. 1, 2 и 3 и сигнатуритѣ на плана сѣ на общината, кои на държавата и кои на съответнитѣ обществени (автономни) учреждения, се определятъ отъ междуправителствена комисия, назначена отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве. Решението на комисията подлежи на одобрение отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, въ съгласие съ Министра на финанситѣ.

Чл. 57. Недвижимитѣ имоти, отредени, съгласно подробнитѣ улично-регулационни планове, за мѣропритията по чл. 56, трѣбва да бждатъ фактически заети въ срокъ отъ 15 години — за мѣропритията въ урегулирани и застроени, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, терени и въ срокъ отъ 25 години — за мѣропритията въ неурегулирани или въ урегулирани, но незастроени, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, терени, начинающа отъ деня на изпълнение постановлението на чл. 19.

Забележка: Подъ урегулирани, но незастроени терени, по смисъла на настоящия членъ, се разбиратъ регулационни квартали, въ които, въ деня на одобрението на общия градоустройственъ планъ, половината или повече отъ парцелитъ сѣ незастроени. Застрояванетоъ съ второстепенни или съ временни постройки не се взема предвидъ.

Чл. 58. Никой недвижимъ имотъ не може да бѣде фактически заетъ за мѣроприятията по чл. 56, нито за каквато и да било друга градоустройствена целъ (чл. 92 и последующитѣ), преди обезщетяване на собственика по реда на този законъ. Това правило не се отнася за недвижимитѣ имоти по чл. 70 алинея II.

Чл. 59. За осъществяване на мѣроприятията по чл. 56 т. 1 и 2 се съставятъ обща и частични програми.

Общата програма се съставя за всички мѣроприятия по чл. 56 т. 1 и 2, следъ създаване на подробнитѣ регулационни планове за тѣхъ (чл. 19).

Частични програми се съставятъ:

1. за отдѣлни мѣроприятия, преди съставяне на общата програма, но следъ създаване на съответнитѣ подробни регулационни планове;

2. за отдѣлни мѣроприятия, въ рамкитѣ на съставената обща програма; тѣзи частични програми трѣбва да обхващатъ периоди най-малко отъ по 3 години.

Забележка: Общата програма се приема отъ комисия въ съставъ: засилената общинска управа, трима представители на общинския съветъ, посочени отъ сѣщия, областниятъ инженеръ или неговъ представителъ, заведующиятъ архитектурната служба при областното инженерство или районниятъ архитектъ, началницитѣ на техническата и санитарната служби при общината или тѣхнитѣ служебни замѣстници и юрисконсултътъ на общината или неговиятъ служебенъ замѣстникъ, ако има такъвъ — и одобрява, по докладъ на Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, отъ Министерския съветъ.

Частичнитѣ програми се приематъ отъ засилената общинска управа.

Приетитѣ и одобрени програми могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ по сѣщия редъ.

Чл. 60. За осъществяване на мѣроприятията по чл. 56 т. 3, се съставятъ обща и частични програми, съобразно правилата, изложени въ алинея II и III на предходния членъ. Общата програма се одобрява отъ Министерския съветъ, по докладъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството. Частичнитѣ програми се одобряватъ отъ съответния министъръ, въ съгласие съ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Чл. 61. Застрояванетоъ на урегулиранитѣ за пръвъ пѣтъ, споредъ предвижданията по общия градоустройственъ планъ, терени, се допуска само въз основа на програма за постепенното развитие и разширение на населеното мѣсто, приета отъ комисията по чл. 59, забележката, и одобрена отъ Министерския съветъ по докладъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Чл. 62. По решение на комисията по чл. 33, одобрено отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, сроковетѣ за фактическото заемане на имотитѣ, отчуждени по подробнитѣ дворишно-регулационни планове (чл. 136), могатъ да се поставятъ — за известни регулационни райони, регулационни квартали или части отъ регулационни квартали — въ зависимостъ отъ сроковетѣ за фактическото заемане на имотитѣ за мѣроприятията по чл. 56.

Въ горния случай, комисията, съ одобрение на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, определя какви временни строежи (видъ, размѣръ, назначение, стойностъ и пр.) и при какви условия ще се разрешаватъ въ посоченитѣ имоти, до деня на фактическото имъ заемане по силата на съответната дворишна регулация. По този редъ ще се допусне разрешаването само на такива строежи, които (по видъ, размѣръ, назначение, стойностъ и пр.) не биха затруднили приложението на общия градоустройственъ планъ.

Обезщетението за отчуждение на мѣстото ще обгръща и стойността на извършенитѣ, съгласно предходната алинея, строежи. Обезщетението за строежитѣ е въ тежестъ на общината, държавата или съответнитѣ обществени (автономни) учреждения — въ зависимостъ отъ това, за мѣроприятия на кои отъ тѣзи учреждения се отнася (алинея I). Въ съответнитѣ производства за оценка участвуватъ като страни и заинтересованитѣ учреждения. Заинтересованитѣ собственици могатъ да се съгласятъ регулационнитѣ смѣтки за горнитѣ строежи да се уредятъ между тѣхъ, по общия редъ.

Чл. 63. Когато по подробнитѣ регулационни планове нѣкои парцели добиятъ лице само по нови улици, трѣбва да бѣдатъ определени временни пѣтища, които да осигуряватъ достѣпа до тѣзи парцели.

Временнитѣ пѣтища трѣбва, по възможностъ, да следватъ новитѣ улици и да иматъ ширина отъ 2-50 до 4 метра. Прокарванетоъ имъ става съ огледъ на съществуващитѣ сгради, но безъ да се държи смѣтка за временнитѣ и второстепенни постройки, посаденията и другитѣ подобрения отъ този родъ.

Чл. 64. Временнитѣ пѣтища се откриватъ отъ общината, въ случайтъ когато се поиска прилагане на подробния дворишно-регулационенъ планъ (чл. 136 и последующитѣ), преди да сѣ прокарани съответнитѣ улици по подробния улично-регулационенъ планъ.

Съответнитѣ собственици сѣ длъжни да отстъпятъ веднага мѣстата, необходими за временнитѣ пѣтища. Подобренията върху сѣщитѣ мѣста се отстъпватъ следъ обезщетяване на правоимеущитѣ съгласно следващия членъ.

Временнитѣ пѣтища могатъ да бѣдатъ използвани до прокарване на съответнитѣ улици по подробния улично-регулационенъ планъ.

Чл. 65. Собственицитѣ на мѣстата, заети за временни пѣтища, се обезщетяватъ въ размѣръ на 1/20 отъ последната данъчна оценка на заетитѣ мѣста, за времето презъ което е траело използванетоъ на пѣтищата. Обезщетението се определя отдѣлно за всѣка година по реда на чл. 139 и последующитѣ, и се плаща на последния собственикъ на мѣстото въ брой, най-късно въ едногодишенъ срокъ следъ прокарване на съответнитѣ улици по подробния улично-регулационенъ планъ. Въ случая намиратъ съответно приложение и чл. чл. 80 и 121, алинея II.

Обезщетението за подобренията върху мѣстата, които се засѣгатъ отъ прокаранитѣ временни пѣтища, се определятъ и съответнитѣ собственици се обезщетяватъ по реда на чл. чл. 70 до 75 включително, 76 т. 1 и чл. 79. Въ случая намиратъ съответно приложение и чл. 121, алинея II и отдѣления VII и VIII отъ настоящата глава I.

Обезщетенията по настоящия членъ сѣ въ тежестъ на общината. Тѣ сѣ въ тежестъ на държавата или общественитѣ (автономни) учреждения, ако прокарванетоъ на улицитѣ по подробния улично-регулационенъ планъ е било въ зависимостъ отъ осъществяване на мѣроприятия на тѣзи учреждения.

Отдѣление II.

Разпредѣление на тежеститѣ за осъществяване на мѣроприятията по плана.

Чл. 66. Отчужденията за мѣроприятията по чл. 56 т. 1 сѣ за смѣтка на общината.

Чл. 67. Отчужденията за мѣроприятията по чл. 56 т. 2, въ урегулирани, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, терени, сѣ за смѣтка на общината. Въ случая намира съответно приложение и чл. 110 алинея II и последующитѣ.

Отчужденията за мѣроприятията по чл. 56 т. 2, въ неурегулирани, до одобрението на общия градоустройственъ планъ, терени, сѣ за смѣтка на собственицитѣ въ съответнитѣ регулационни райони и на общината. Въ случая намира съответно приложение чл. 111 алинея II и последующитѣ.

Чл. 68. Отчужденията за мѣроприятията по чл. 56 т. 3 сѣ за смѣтка на държавата и съответнитѣ обществени (автономни) учреждения, въ зависимостъ отъ това, за мѣроприятия на кои отъ тѣзи учреждения се отнася.

Чл. 69. При отчуждения за мѣроприятията по чл. 56 намиратъ съответно приложение и чл. чл. 113 и 114.

Отдѣление III.

Обезщетения за отчужденитѣ недвижими имоти.

§ 1. По подробнитѣ улично-регулационни планове.

Чл. 70. Недвижимитѣ имоти, отредени, съгласно подробнитѣ улично-регулационни планове, за мѣроприятията по чл. 56, се заплащатъ по тѣхнитѣ действителни пазарни цени отъ времето преди да се е почувствувало влиянието на общия градоустройственъ планъ, като, обаче, се държи смѣтка за повишенията и намаленията на ценитѣ, които не сѣ последица на плана. Взаема се предвидъ повишението, съответно намалението, въ деня на извършване на оценката.

Правилото на предходната алинея не се отнася за недвижимитѣ имоти, заплащането на които не се предвижда по този законъ (отдѣление II отъ настоящата глава I).

Забележка: Времето преди да се е почувствувало влиянието на общия градоустройственъ планъ се определя съ решение на общинския съветъ, одобрено отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, въ съгласие съ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Чл. 71. Оценката на имотитѣ по алинея I на предходния членъ се извършва:

1. по единично — за урегулиранитѣ, до одобрението на общия градоустройствен планъ, имоти;

2. по райони и категории — за неурегулиранитѣ до сѣщия моментъ имоти.

Забележка I: Сградитѣ, постройкитѣ, съоръженията и другитѣ подобрения върху неурегулиранитѣ, до одобрението на общия градоустройствен планъ, имоти се оценяват по точка 1. Временнитѣ и второстепеннитѣ постройки, както и постройкитѣ по забележката къмъ чл. 21, въ сѣщитѣ имоти, се оценяват по точка 2.

Забележка II: Мелницитѣ съ язоветѣ и другитѣ имъ съоръжения, лозята, плоднитѣ градини, минитѣ, карьеритѣ, водоползванията и други отъ този родъ се оценяват винаги по точка 1.

Чл. 72. Оценкитѣ по точка 1 на предходния членъ се извършват по реда на чл. 117.

Когато въ производството за оценка предъ сѣдилищата бѣде допустнато да се извърши изследване чрезъ вещи лица, назначават се винаги три вещи лица, едното отъ които непрѣмѣнно на държавна или общинска служба. Това вещо лице получава възнаграждение наравно съ останалитѣ.

Чл. 73. Оценкитѣ по чл. 71 т. 2 се извършват по реда на чл. чл. 118 и 119, по искане на съответното учреждение (община, държава или другитѣ обществени — автономни — учреждения) или на заинтересованитѣ лица.

Временнитѣ и второстепеннитѣ постройки, както и постройкитѣ по забележката къмъ чл. 21, се подраздѣлят на категории, споредъ вида, размѣра, назначението, овехтяването имъ и пр. и оценяват на квадратенъ и кубически метъръ, съ и безъ материалитѣ.

Чл. 74. Относно оценкитѣ по чл. 71 намира съответно приложение чл. 120.

Чл. 75. Собственицитѣ на имотитѣ по чл. 70 алинея I се обезщетяват, ако се отнася за отчуждения за мѣроприятитя по чл. 56 т. 3, чрезъ плащане въ брой на опредѣленото по реда на този законъ (чл. чл. 70 алинея I и 71) парично обезщетение.

Плащането се счита станало съ влагане на дължимата сума въ Българската земеделска и кооперативна банка (за Столичната голѣма община — въ Столичната общинска банка) на разположение на правоимеющитѣ въ случаетѣ, посочени въ чл. 121 алинея II.

Забележка: Ако правоимеющитѣ поискатъ да задържатъ материалитѣ на постройкитѣ по чл. 73 алинея II, дължимото обезщетение се намалява съ стойността на тѣзи материали.

Чл. 76. Собственицитѣ на имотитѣ по чл. 70 алинея I се обезщетяват, ако се отнася за отчуждения за мѣроприятитя по чл. 56 т. 1 и 2, по изборъ на общината, по единъ или по нѣколко отъ следнитѣ способности:

1. Чрезъ плащане въ брой на опредѣленото по реда на този законъ (чл. чл. 70 алинея I и 71) парично обезщетение.

Плащането се счита станало съ влагане на дължимата сума въ Българската земеделска и кооперативна банка (за Столичната голѣма община — въ Столичната общинска банка) на разположение на правоимеющитѣ въ случаетѣ, посочени въ чл. 121 алинея II.

2. Чрезъ отстъпване, срещу цѣлото или частъ отъ дължимото обезщетение, на другъ недвижимъ имотъ.

3. Чрезъ цѣлостно или частично прихващане на дължимото обезщетение срещу повишената стойност на останалата частъ отъ отчуждения имотъ или на другъ недвижимъ имотъ на сѣщия собственикъ.

Способътъ за обезщетяване по точка 2 се прилага предпочително спрямо лица, които не притежаватъ другъ недвижимъ имотъ въ предѣлитѣ на общината.

Забележка: Ако правоимеющитѣ поискатъ да задържатъ материалитѣ на постройкитѣ по чл. 73 алинея II, дължимото обезщетение се намалява съ стойността на тѣзи материали.

Чл. 77. Отстъпването на другъ недвижимъ имотъ (точка 2 на предходния членъ) става:

1. Чрезъ отреждане за собственика, по самия подробенъ регулационенъ планъ, на новъ парцелъ върху общински или предимно общински теренъ.

Парцелътъ трѣбва да бѣде, по възможностъ, равнощенъ и да се намира въ сѣщата мѣстностъ.

Общинското мѣсто (съ сградитѣ, постройкитѣ, съоръженията и другитѣ подобрения върху него) въ отредения парцелъ се оценява съгласно чл. чл. 70 алинея I и 71 т. 1. Разликата между стойноститѣ на двата имота въ полза на собственика се заплаща въ брой (чл. 76 т. 1). Разликата между стойноститѣ на двата имота въ полза на общината се заплаща въ брой, веднага или на срокове. Плащането на срокове става по решение на засилената общинска управа, съ 4% лихва и при достатъчно обезпечение за общината. Ако вземането на общината бѣде обезпечено съ

ипотека, за учредяването ѝ не се събиратъ никакви мита, берии, такси, гербъ и пр. За вземанията си отъ разликата въ повече между стойноститѣ на двата имота, общината се снабдява съ изпълнителенъ листъ отъ надлежния сѣдъ, възъ основа на влѣзлитѣ въ законна сила оценки (чл. чл. 70 алинея I и 71). Изпълнителнитѣ листове се издаватъ безъ заплащане на никакви мита, берии, такси, гербъ и пр. Когато за обезпечение на вземането е била учредена ипотека, изпълнителнитѣ листове по чл. 557 т. 8 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство се издаватъ на общината, безъ заплащане на никакви мита, берии, такси, гербъ и пр.

Ако въ отредения парцелъ сѣ включени и части отъ имоти на трети лица, последнитѣ се обезщетяватъ отъ общината. Въ образуванитѣ производства за оценка участвуватъ като страни, освенъ заинтересованитѣ собственици и общината, още и лицата, за които е отреденъ парцелътъ. Съ размѣра на платенитѣ отъ общината суми се увеличаватъ съответно стойността на парцела.

2. Чрезъ отстъпване на собствени на общината парцели (съ или безъ сградитѣ, постройкитѣ, съоръженията и другитѣ подобрения върху тѣхъ), въ сѣщата или друга мѣстности, съ съгласието на лицата, на които се дължи обезщетението.

Общинскиятъ парцелъ се оценява съгласно чл. чл. 70 алинея I и 71 т. 1. Съ разликата въ стойноститѣ се постѣпва съгласно алинея III на предходната точка 1.

Прехвърлянето на собствеността на общинския парцелъ става възъ основа само на решение на засилената общинска управа, одобрено отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Нотариалнитѣ актове за тѣзи парцели се издаватъ по искане на общината, възъ основа само на обяснителна бележка и скица, безъ заплащане на никакви мита, берии, такси, гербъ и пр.

Чл. 78. Относно обезщетенията за отчужденитѣ недвижими имоти по подробнитѣ улично-регулационни плановете намиратъ съответно приложение и чл. чл. 122 т. 2, 123 и 124.

Чл. 79. Фактическото заемане на недвижимитѣ имоти по чл. 70 алинея I може да стане всѣкога по реда на чл. 125.

Чл. 80. Следъ изтичане на сроковетѣ по чл. 57 заинтересованитѣ лица могатъ, за размѣра на дължимото имъ обезщетение, съгласно чл. 70 алинея I и възъ основа само на влѣзлата въ законна сила оценка (чл. 71), да поискатъ да бждатъ снабдени съ изпълнителни листове срещу общината, държавата или другитѣ обществени (автономни) учреждения.

Върху размѣра на обезщетението се дължи 6% лихва отъ деня на изтичане на сроковетѣ по чл. 57.

Молбата за снабвяване съ изпълнителенъ листъ се подава чрезъ общината до надлежния сѣдъ. Общината удостоверява дали оценката е влѣзла въ законна сила и дава незабавно ходъ на молбата. Изпълнителнитѣ листове се издаватъ, безъ заплащане на никакви мита, берии, такси, гербъ и пр.

§ 2. По подробнитѣ дворично-регулационни плановете.

Чл. 81. Отчужденитѣ по подробнитѣ дворично-регулационни плановете недвижими моти се заплащатъ по тѣхнитѣ действителни пазарни цени отъ времето преди да се е почувствувало влиянието на общия градоустройствен планъ (чл. 70, забележката), като, обаче, се държи смѣтка за повишенията и намаленията на ценитѣ, които не сѣ последица на плана. Взаема се предвидъ повишението, съответно намалението, въ деня на извършване на оценката.

Отдѣление IV.

Повишена стойностъ на частнитѣ недвижими имоти.

Чл. 82. Общината получава право върху повишената стойностъ на частнитѣ недвижими имоти, произлѣзла като прѣка и изключителна последица отъ предвижданията по общия градоустройствен планъ, въ следнитѣ случаи:

1. когато повишената стойностъ е произлѣзла отъ предвиждане на мѣроприятитя по чл. 56;

2. когато повишената стойностъ е произлѣзла отъ предвиждане на задължителни строителни линии и

3. когато повишената стойностъ е произлѣзла отъ предвиждане на особени начини за застрояване на имотитѣ въ опредѣлени части, зони, квартали и улици.

Чл. 83. Повишената стойностъ до 15% включително, остава въ полза на собственицитѣ и отъ нея не се събира никаква частъ за общината.

Не се събира за общината никаква частъ отъ повишената стойностъ на: неподлежащитѣ на урегулиране, споредъ предвижданията по общия градоустройствен планъ, недвижими имоти; частнитѣ недвижими имоти на държавата и недвижимитѣ имоти на Царския дворъ.

Въ случаитѣ на чл. 67 алинея I изречение второ и алинея II изречение второ се събира само разликата между повишената стойност на имотитѣ, отъ една страна, и тежеститѣ, понесени за осъществяване на благоустройственитѣ мѣроприятия — отъ друга, ако такава разлика е на лице, като повишената стойност до 15% включително се пресмѣта винаги въ полза на собственицитѣ.

Чл. 84. Повишената стойност се пресмѣта само за терена, безъ строежитѣ и другитѣ подобрения върху него — спрямо действителнитѣ пазарни цени отъ времето преди да се е почувствувало влиянието на общия градоустройственъ планъ (чл. 70, забележката).

Мѣродавенъ е размѣрътъ на повишената стойност:

1. въ деня на изпълнение постановлението на чл. 19, ако се отнася за случая по чл. 82 т. 1;
2. въ деня на установяване съответнитѣ задължителни строителни линии, ако се отнася за случая по чл. 82 т. 2;
3. въ деня на установяване, по законенъ редъ, на съответнитѣ особени начини за застрояване на имотитѣ, ако се отнася за случая по чл. 82 т. 3.

Чл. 85. Повишената стойност на частнитѣ недвижими имоти се определя по райони и категории отъ комисия въ съставъ: засилената общинска управа, единъ представител на общинския съветъ — съветникъ по изборъ, околийскиятъ съдия или замѣстникъ околийскиятъ съдия, представител на мѣстното дружество на собственицитѣ на недвижими имоти — ако има такава, началникътъ на общинската техническа служба или неговиятъ служебенъ замѣстникъ и юрисконсултътъ на общината или неговиятъ служебенъ замѣстникъ — ако има такива. Ако нѣма мѣстното дружество на собственицитѣ на недвижими имоти, въ комисията участвува единъ жител на общината, собственикъ на недвижимъ имотъ, по назначение отъ околийския съдия.

Забележка: Представителътъ на общинския съветъ се избира отъ сѣщия, за срокъ отъ две години. Общинскиятъ съветъ посочва, за сѣщия срокъ, и единъ служебенъ замѣстникъ на своя представител. Околийскиятъ съдия или замѣстникъ околийскиятъ съдия се посочва, по покана на кмета, отъ председателя на областния съдъ, за срокъ отъ две години. Представителътъ на дружеството на собственицитѣ на недвижими имоти се посочва отъ управителното тѣло на тази организация, за срокъ отъ две години. Дружеството посочва за сѣщия срокъ и единъ служебенъ замѣстникъ на своя представител. Законно възпрепятствуванитѣ да изпълняватъ функциитѣ си членове на комисията се замѣстватъ, по сѣщия редъ, съ други лица.

На сѣднията и на представителя на собственицитѣ на недвижими имоти се плаща възнаграждение за заседания, определено въ бюджета на общината. Общинскитѣ съветници получаватъ възнаграждение, като за заседание на общинския съветъ.

Чл. 86. Повелителната частъ на решението за определяне на повишената стойност се съобщава съ обявление на жителитѣ на населеното мѣсто. Обявлението трѣбва да бѣде непрекъснато изложено и на видно мѣсто въ общината.

Въ двумесеченъ срокъ отъ издаване на обявлението, заинтересованитѣ могатъ да обжалватъ решението предъ надлежния областенъ съдъ.

Жалбата е писмена и се подава чрезъ общината.

Въ нея трѣбва да се посочи:

1. областния съдъ, до който тя се подава;
2. името, презимето и прѣкората и мѣстожителството на жалбоподателя и на кой недвижимъ имотъ (номеръ на квартала и на парцела, улица и административенъ номеръ) е собственикъ;
3. отъ коя частъ на решението е недоволенъ;
4. въ какво се заключава искането на жалбоподателя;
5. писменитѣ доказателства, които се представятъ.

Жалбата се придружава отъ преписъ за общината и отъ 100 лева такса, въ полза на общината. За нея важи и разпоредбата на чл. 487 алинея последна отъ закона за гражданското съдопроизводство. Писменитѣ доказателства се представятъ въ оригинал или въ официално завѣренъ преписъ.

Жалбата, по разпореджане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се оставя безъ движение въ случаитѣ на чл. 493 т. 1, 3, 4 и 5 отъ закона за гражданското съдопроизводство, а сѣщо така, когато не е придружена отъ 100 лева такса въ полза на общината, за което се прави писмено съобщение на подателя и съ покана, въ 7-дневенъ срокъ, да отстрани недостатъка. Ако това не бѣде сторено, преписката се изпраща на съда съ бележка за недостатъка. Съдътъ, въ разпоредително заседание, оставя жалбата безъ разглеждане.

Забележка: Ако жалбоподателятъ не бѣде намѣренъ на посочения отъ него адресъ, съ съобщението по алинея последна се постѣпва съгласно чл. 35 забележка I.

Чл. 87. Общината дава обосновано мнение по жалбитѣ и изпраща незабавно преписката — заедно съ обявлението и всички книжа — на съда.

Областниятъ съдъ разглежда жалбитѣ въ разпоредително заседание на гражданското му отдѣление, най-късно въ едномесеченъ срокъ отъ постѣпването имъ, и се произнася по тѣхъ, следъ като изслуша, ако намѣри това за необходимо, заключението на три вещи лица — инженери или архитекти, едното отъ които непременно на държавна или общинска служба. Определението на съда важи за цѣлата категория имоти отъ определенъ районъ. То е окончателно и не подлежи на никакво обжалване.

Забележка: Вещото лице на държавна или общинска служба получава възнаграждение наравно съ останалитѣ.

Чл. 88. Определената по горния редъ повишена стойност се събира:

1. На равни годишни безлихвени вноски въ продължение на 30 години, начиная отъ следващата календарна година на определянето ѝ.

При прехвърляне собствеността на имота, чрезъ сдѣлки между живи, повишената стойност се събира веднага. Това правило не се прилага при прехвърляне на собствеността на: съпругъ или съпруга; възходящъ или низходящъ; братъ или сестра; публично-правни тѣла и организации за обществено подпомагане.

За недвижими имоти съ данъчна оценка, по време на одобрението на общия градоустройственъ планъ, до 50.000 лева включително, и предназначени за жилищно използване, повишената стойност се събира само при прехвърляне собствеността на имота, чрезъ сдѣлки между живи. Въ този случай не се взема предвидъ прехвърлянето на собствеността на: съпругъ или съпруга; възходящъ или низходящъ; братъ или сестра; публично-правни тѣла и организации за обществено подпомагане. Тази алинея не се прилага спрямо лица, които, по време на одобрението на общия градоустройственъ планъ, притежаватъ нѣколко недвижими имоти, предназначени за жилищно използване, съ обща данъчна оценка надъ 50.000 лева включително.

2. Чрезъ цѣлостно или частично прихващане срещу длъжното обезщетение за отчуждение на останалата частъ отъ сѣщия имотъ или на други недвижими имоти на сѣщия собственикъ.

Прихващането се извършва служебно, въз основа на влѣзлитѣ въ законна сила актове за определяне размѣра на обезщетението и на повишената стойност.

Чл. 89. Вземането на общината за повишената стойност съставлява данъчна тежестъ върху съответнитѣ недвижими имоти, съ редъ за предпочително удовлетворение, съгласно чл. 21, забележката, отъ закона за финансово облекчение и заздравяване на общинитѣ. Дължимитѣ суми се събиратъ по реда на закона за събиране на прѣжитѣ данъци. Върху невнесенитѣ въ определенитѣ срокове суми се дължи само 10% еднократна глоба. При предсрочно плащане на дължимитѣ суми (чл. 88 т. 1 алинея I) се прави намаление: 20% — ако се плати предсрочно цѣлиятъ дългъ и 10% — ако се плати предсрочно частта поне за 2 години.

Чл. 90. Общината изпраща веднага на съответния нотариусъ преписъ отъ влѣзлитѣ въ законна сила решения, съответно определяне, за определяне на повишената стойност (чл. чл. 85 и 87), заедно съ обяснителна бележка.

Отъ деня на получаване на решението, съответно определението, нотариуситѣ не извършватъ и не вписватъ актове за прехвърляне собствеността на недвижими имоти въ съответнитѣ райони, безъ удостоверение, издадено отъ общината, че за имота не се дължи повишена стойност или че дължимата повишена стойност е събрана или че сѣщата не подлежи на събиране при прехвърляне на собствеността (чл. чл. 83, 88 т. 1 алинея II и III). Удостоверенията се издаватъ безъ заплащане на никакви такси, берия, гербъ и пр.

Чл. 91. Събраната повишена стойност е въ полза на фонда „Общъ градоустройственъ планъ“ при общината.

Отдѣление V.

Отчуждение по зони.

Чл. 92. Общината може, съ целъ да осигури приложението на общия градоустройственъ планъ, и съ огледъ на бъдещето градоустройствено развитие на населеното мѣсто, както и за да предотврати спекулата съ недвижими имоти, да отчуждава, извънъ предвиджанитѣ по чл. 56, всѣкакви неурегулирани или урегулирани, но незастроени

до деня на одобрението на общия градоустройствен планъ, терени въ границитѣ на сѣщия планъ.

Това право на общината може да бѣде упражнявано въ продължение на 15 години отъ деня на одобрението на плана.

Забележка I: Подъ урегулирани, но незастроени терени, по смисъла на алинея I се разбиратъ регулационни квартали, въ които, въ деня на одобрението на общия градоустройствен планъ, половината или повече отъ парцелитѣ сѣ незастроени. Застрояването сѣ второстепенно или сѣ временни постройки не се взема предвидъ.

Забележка II: При отчуждение по реда на настоящия членъ се заплащатъ и направенитѣ безъ строително разрешение постройки въ имотитѣ до деня на одобрението на общия градоустройствен планъ.

Чл. 93. Отчуждението става съобразно нуждитѣ, които сѣ го наложили по цѣли участъци, по силата само на решение на общинския съветъ, одобрено, по докладъ на областния директоръ, отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народно здраве, въ съгласие съ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Отчужденитѣ имоти се заплащатъ по тѣхнитѣ действителни пазарни цени отъ времето преди да се е почувствувало влиянието на общия градоустройствен планъ (чл. 70, забележката), като, обаче, се държи смѣтка за повишенията и намаленията на ценитѣ, които не сѣ последица на плана. Взема се предвидъ повишението, съответно намалението, въ деня на извършване на оценката.

Оценката се извършва по реда на чл. 71.

Забележка: Събранитѣ междуременно суми за повишена стойностъ на сѣщитѣ имоти се прибавятъ къмъ размѣра на обезщетението.

Чл. 94. Съответнитѣ собственици се обезщетяватъ, по изборъ на общината, по единъ или по нѣколко отъ следнитѣ способности:

1. По способитѣ, посочени въ чл. 76.

2. Чрезъ отстъпване, срещу цѣлото или частъ отъ дължимото обезщетение, на другъ неурегулиранъ недвижимъ (общински) имотъ, въ сѣщата или друга мѣстности, съ съгласието на лицата, на които се дължи обезщетението. По този редъ, съ решение на общинския съветъ, могатъ да се отстъпватъ и части отъ общинската мера.

Горниятъ способъ за обезщетяване се прилага предпочително спрямо лица, които, съ отчуждението по чл. 92, сѣ били лишени отъ необходимия за занятието или поминъка имъ недвижимъ имотъ.

Общинскиятъ имотъ се оценява съгласно чл. чл. 70 алинея I и 71 т. 1. Съ разликата въ стойноститѣ се постъпва съгласно чл. 77 т. 1 алинея III.

Прехвърлянето на собствеността на общинския имотъ става въз основа само на решение на засилената общинска управа, одобрено отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Нотариалнитѣ актове за тѣзи имоти се издаватъ по искане на общината, въз основа само на обяснителна бележка и скица, безъ заплащане на никакви мита, берии, такси, гербъ и пр.

Забележка: При всички способности за обезщетяване намира сѣ ответно приложение чл. 125.

Чл. 95. Отчужденитѣ имоти трѣбва да бждатъ фактически заети въ 5-годишенъ срокъ отъ издаване на решението по чл. 93 алинея I.

Следъ изтичане на срока по предходната алинея заинтересованитѣ лица могатъ, за размѣра на дължимото имъ обезщетение, съгласно чл. 93 алинея II и въз основа само на влѣзлата въ законна сила оценка (чл. 71), да поискатъ да бждатъ снабдени съ изпълнителни листове срещу общината, по реда на чл. 80.

Върху размѣра на обезщетението се дължи 6% лихва отъ деня на изтичане на 5-годишния срокъ. Ако оценката е влѣзла въ законна сила следъ този срокъ, лихвитѣ се дължатъ отъ деня на влизането ѝ въ законна сила.

Отдѣление VI.

Спортни центрове и игрища.

Чл. 96. Спортнитѣ центрове и игрища по чл. 56 т. 1, следъ построяването и обзавеждането имъ сѣ необходими приспособления и съоръжения, както и малкитѣ спортни съоръжения по чл. чл. 56 т. 2 и 97, се отстъпватъ за използване на организациитѣ за физическо възпитание въ съответния районъ, по решение на засилената общинска управа, одобрено отъ Министра на народното просвѣщение, въ съгласие съ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Условията за отстъпване и начинитѣ за използване на спортнитѣ центрове и игрища, както и на малкитѣ спортни съоръжения, ще бждатъ опредѣлени съ правилникъ, при-

етъ отъ засилената общинска управа и одобренъ отъ Министра на народното просвѣщение.

Забележка: Съществуващитѣ, до одобрението на общия градоустройствен планъ, спортни игрища, плавни и други спортни съоръжения въ предѣлитѣ на общината, на организации за физическо възпитание, съ права по чл. 21 отъ закона за физическото възпитание на българската младежъ — не могатъ да бждатъ отнети (ако предназначението имъ по общия градоустройствен планъ е промѣнено) преди въ съответнитѣ райони да се създадатъ спортни центрове, съответно игрища по алинея I.

Чл. 97. Малки спортни съоръжения на общината, като лѣтни детски игрища, плавни басейни, лагери, тенисъ кортове, малки атлетически писти, пѣцове за голфъ и други подобни, могатъ, по решение на засилената общинска управа, одобрено отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, да се разполагатъ и въ всички паркове, градини, залесителни пояси и ивици и гори (горски посадения) по общия градоустройствен планъ.

Отдѣление VII.

Права на третитѣ лица, относно обезщетението за отчужденитѣ недвижими имоти.

Чл. 98. Когато недвижимитѣ имоти по чл. 70 алинея I или недвижимитѣ имоти, отчуждени по реда на чл. 92, сѣ обременени съ ипотеки или съ други вещни тежести за опредѣлена или неопредѣлена сума, обезщетяването на правоимеющитѣ става по следнитѣ правила:

1. При обезщетяване по способа, посоченъ въ чл. чл. 75 и 76 т. 1 (съответно и чл. 79), се спазватъ правилата на чл. 130 т. 1 до 3 включително.

2. При обезщетяване по способитѣ, посочени въ чл. чл. 76 т. 2, и 77 и 94 т. 2, вещнитѣ тежести върху отчуждения имотъ преминаватъ по право и въ сѣщия редъ — изцѣло или до размѣра, въ който третитѣ лица не сѣ били удовлетворени, съгласно предходната т. 1 — върху отстъпления имотъ.

Тѣзи тежести се вписватъ отъ нотариуса, по искане на общината, при издаване на нотариалния актъ за отстъпление имотъ, безъ заплащане на никакви мита, берии, такси, гербъ и пр.

Данъчнитѣ тежести върху отчуждения имотъ преминаватъ въ сѣщия редъ — изцѣло или до размѣра, въ който съответното данъчно вземане не е могло да бѣде събрано — върху отстъпления имотъ.

Чл. 99. Относно правата на третитѣ лица намира приложението и забележката къмъ чл. 130.

Отдѣление VIII.

Съставяне на административни протоколи и обезсилване на нотариалнитѣ актове за отчужденитѣ имоти.

Чл. 100. Относно недвижимитѣ имоти по чл. 70, както и относно недвижимитѣ имоти, отчуждени по реда на чл. 92, намиратъ съответно приложение чл. чл. 131 до 135 включително.

Административнитѣ протоколи се съставятъ съответно отъ кмета, областния директоръ или лицата, овластени да представяватъ общественитѣ (автономни) учреждения:

а) следъ обезщетяване на правоимеющитѣ — за недвижимитѣ имоти по чл. 70 алинея I и за недвижимитѣ имоти, отчуждени по реда на чл. 92;

б) следъ влизане въ сила на подробния улично-регулационенъ планъ — за недвижимитѣ имоти по чл. 70 алинея II.

Отдѣление IX.

Заключителна разпоредба.

Чл. 101. За приложението на общитѣ градоустройствени планове и на съответнитѣ подробни улично-регулационни и дворично-регулационни планове (чл. 19), доколкото въ настоящата глава I не сѣ предвидени особени правила, важатъ разпоредбитѣ на следващата глава II.

Глава II.

Приложение на регулационнитѣ планове.

Отдѣление I.

Общи положения.

Чл. 102. Влѣзлитѣ въ сила регулационни планове се прилагатъ отъ общинскитѣ и държавни технически служби.

Чл. 103. Въ 2-годишенъ срокъ отъ влизане въ сила на регулационнитѣ планове, общината е длъжна да постави трайни знаци на пресѣчкитѣ на уличнитѣ оси и по чупкитѣ на парцелитѣ и да координира тѣзи знаци. Ако това не бѣде сторено, значитѣ се поставятъ и координиратъ отъ органитѣ на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, за смѣтка на общината.

Забележка: За поставяне на знаци по чупките на парцелитъ се събират такси, определени по решение на общинския съветъ и предвидени въ бюджета на общината.

Чл. 104. Засилената общинска управа съставя програма за постепенното развитие и разширение на населеното мѣсто. Програмата се съставя веднага — за съществуващитъ, до влизане въ сила на този законъ, регулации, а за следващитъ регулации — въ 6-месеченъ срокъ отъ поставянето имъ въ действие.

Общината съобщава съставената програма на жителитъ на населеното мѣсто съ обявление. Въ едномесеченъ срокъ отъ издаване на обявлението, заинтересованитъ лица могатъ да направятъ писмени възражения противъ програмата. Следъ изтичане на месечния срокъ, програмата и възраженията по нея се разглеждатъ отъ комисията по чл. 33. Приетата отъ комисията програма влиза въ сила, следъ одобрението ѝ отъ Министра на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градскитъ общини и отъ областния инженеръ — за селскитъ общини.

Приетитъ и одобрени програми могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ следъ изтичането на всѣки 3 години, по същия редъ.

Всички мѣроприятия отъ благоустройственъ характеръ (сгради, съоръжения, улици, булеварди, площи, градини, паркове, водни площи, корекции на рѣки, спортни игрища, индустриални квартали, квартали за застрояване съ икономически и работнически жилища, цигански квартали, гробища и други отъ този родъ), въ землището на населеното мѣсто, се извършватъ съобразно горната програма.

Чл. 105. Следъ влизане въ сила на дворичната регулация, отдѣлнитъ парцели се означаватъ съ поредна административна нумерация. Нумернитъ табелки се доставятъ, поставятъ и поправятъ отъ общината, за смѣтка на собственицитъ на парцелитъ. Дължимитъ суми се събиратъ по реда на закона за събиране на прѣжитъ данъци.

Чл. 106. Върху имотитъ, отредени за мѣроприятията по улично-регулационния планъ, както и върху имотитъ, припадени къмъ парцели на други лица по дворично-регулационния планъ, не могатъ да се правятъ, отъ деня на влизане въ сила на регулациитъ, никакви сгради, постройки, съоръжения, трайни засаждения и пр.

Съществуващитъ върху такива имоти сгради, постройки, съоръжения и др. подобни, могатъ само да се поддържатъ чрезъ вътрешно преустройство и поправки, които не ги уякчаватъ и не увеличаватъ стойността имъ (измазване, боядисване, промѣна на покривнитъ материали, отваряне на прозорци, промѣна и поправка на подове, поправка на печки и комини, откриване на провѣтрители, почистване кладенци, почистване вадн на воденици и други подобни).

Съществуващитъ сгради, постройки, съоръжения и пр., могатъ да се поправятъ, измѣнятъ, надстройватъ и пристроятъ съгласно действащитъ строителни правила, само въ частта, която не попада въ имотитъ по алинея I.

Чл. 107. Никой недвижимъ имотъ, отчужденъ по улично-регулационния или дворично-регулационния планъ (чл. 47), не може да бѣде фактически заетъ преди обезщетяване на собственика по реда на този законъ. Това правило не се отнася за недвижимитъ имоти по чл. 115 алинея II.

Отдѣление II.

Приложение на улично-регулационнитъ планове.

§ 1. Общи положения

Чл. 108. По улично-регулационнитъ планове се осъществяватъ мѣроприятия на общината, държавата и общественитъ (автономни) учреждения.

1. Мѣроприятията на общината сѣ: прокарване на улици и булеварди и създаване на площи; създаване на градини и паркове, водни площи, корекции на рѣки; направа на спортни игрища; пазарища, бани, хали, общински домове, училища, амбулатории, здравни центрове, пожарни команди, всѣкакви сгради за общински нужди; създаване на индустриални зони и квартали, квартали за застроенъ съ икономически и работнически жилища, цигански квартали, гробища и други отъ този родъ.

2. Мѣроприятията на държавата и общественитъ (автономни) учреждения сѣ: направа на всѣкакви сгради за държавни и обществени нужди, църкви и други отъ този родъ.

Чл. 109. Недвижимитъ имоти, отредени, съгласно улично-регулационния планъ, за мѣроприятията по предходния членъ, трѣбва да бѣдатъ фактически заети въ срокъ отъ 3 години — за мѣроприятията въ урегулирани и застроени вече терени и въ срокъ отъ 10 години — за мѣроприятията въ неурегулирани, или въ урегулирани вече, но незастроени още терени, начинай отъ деня на влизане въ сила на улично-регулационния планъ.

Забележка: Подъ урегулирани, но незастроени терени, по смисъла на настоящия членъ, се разбиратъ урегулирани квартали, въ които, въ деня на влизане въ сила на улично-регулационния планъ, половината или повече отъ парцелитъ сѣ незастроени. Застрояването съ второстепенни или съ временни постройки не се взема предвидъ.

§ 2. Разпредѣление на тежеститъ за осъществяване на мѣроприятията по улично-регулационния планъ.

Чл. 110. Отчужденията за мѣроприятия по чл. 108 т. 1, въ урегулирани, до влизане въ сила на улично-регулационния планъ, терени, сѣ за смѣтка на общината.

Общината не заплаща мѣстата до 2 метра предъ лицата на парцелитъ, необходими за тротоари. Това не се отнася и за сградитъ, постройките, съоръженията и другитъ подобрения върху мѣстата.

Всѣки собственикъ отстъпва безвъзмездно мѣстото по предходната алинея предъ лицето на отредения му парцелъ по регулационния планъ.

Всѣки собственикъ заплаща мѣстото по алинея II предъ лицето на отредения му парцелъ по регулационния планъ, ако това мѣсто е собственост на друго.

Ако отчуждението засѣга площъ по-тѣсна отъ 8 метра, разпредѣлитъ на алинея II, III и IV важатъ само за мѣстата до 1 метъръ предъ лицата на парцелитъ.

Чл. 111. Отчужденията за мѣроприятията по чл. 108 т. 1 въ неурегулирани, до влизане въ сила на улично-регулационния планъ, терени, сѣ за смѣтка на собственицитъ въ съответнитъ регулационни райони и на общината, съгласно следващитъ алинеи.

Всѣки собственикъ отстъпва безвъзмездно мѣстото до 6 метра предъ лицето на отредения му парцелъ по регулационния планъ. Това не се отнася и за сградитъ, постройките, съоръженията и другитъ подобрения върху мѣстото.

Всѣки собственикъ заплаща мѣстото до 6 метра предъ лицето на отредения му парцелъ по регулационния планъ, ако това мѣсто е собственост на друго. Това не се отнася и за сградитъ, постройките, съоръженията и другитъ подобрения върху мѣстото.

Ако отчуждението засѣга площъ по-тѣсна отъ 12 метра, горнитъ тежести се понасятъ равномерно отъ срещуположитъ собственици.

Всички други мѣста, отредени за мѣроприятията по чл. 108 т. 1, се заплащатъ общо отъ собственицитъ въ съответния регулационенъ районъ, съразмѣрно съ последната данѣчна оценка на парцелитъ имъ (безъ строежитъ върху последнитъ). Това не се отнася и за сградитъ, постройките, съоръженията и другитъ подобрения върху мѣстата. Районитъ, къмъ които спадатъ отдѣлнитъ мѣроприятия, се определятъ, съобразно размѣра и естеството на мѣроприятията, съ решение на комисията по чл. 33, одобрено отъ Министра на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градскитъ общини и отъ областния инженеръ — за селскитъ общини. Районитъ могатъ да обхващатъ, както група отъ регулационни квартали, така и отдѣлни части отъ регулационни квартали.

Сградитъ, постройките, съоръженията и другитъ подобрения върху мѣстата по алинея II, III, IV и V се заплащатъ отъ общината.

Чл. 112. Отчужденията за мѣроприятия по чл. 108 т. 2 сѣ за смѣтка на държавата и съответнитъ обществени (автономни) учреждения, въ зависимостъ отъ това, за мѣроприятия на кои отъ тѣзи учреждения се отнася.

Чл. 113. Държавнитъ имоти (обществени и частни), отредени за мѣроприятията на общината по улично-регулационния планъ, не се заплащатъ на държавата.

Общинскитъ имоти (обществени и частни), отредени за мѣроприятията на държавата и общественитъ (автономни) учреждения по улично-регулационния планъ, се заплащатъ на общината.

Чл. 114. При всички случаи на отчуждения за мѣроприятия по улично-регулационния планъ не се заплащатъ строежитъ, подлежащи на събаряне и премахване, съгласно чл. 280, както и незаконно направенитъ строежи.

Забележка: Материалитъ на строежитъ се предаватъ на собственицитъ.

§ 3. Обезщетения за отчужденитъ недвижими имоти

Чл. 115. Недвижимитъ имоти, отредени, съгласно улично-регулационния планъ, за мѣроприятията по чл. 108, се заплащатъ по тѣхнитъ действителни пазарни цени по време на обявяване на проекто-плана за уличната регулация (чл. 32 алинея II), като, обаче, се държи смѣтка за повишенията и намаленията на ценитъ, които не сѣ последица на плана. Взема се предвидъ повишението, съответно намалението въ деня на извършване на оценката.

Правилото на предходната алинея не се отнася за недвижимите имоти, заплащането на които не се предвижда по предходния параграф.

Чл. 116. Оценка на имотитъ по алинея I на предходния членъ се извършва:

1. по единично — за урегулиранитъ, до влизане въ сила на улично-регулационния планъ; но искане на съответното учреждение (община, държава или другитъ обществени — автономни — учреждения), или на заинтересованитъ лица.

2. по райони и категории — за неурегулиранитъ до сжщия моментъ имоти.

Забележка I: Сградитъ, постройкитъ, съоръженията и другитъ подобрения върху неурегулиранитъ, до влизане въ сила на улично-регулационния планъ, имоти се оценяватъ по точка 1. Временнитъ и второстепеннитъ постройки, въ сжщитъ имоти, се оценяватъ по точка 2.

Забележка II: Мелницитъ съ язоветъ и другитъ имъ съоръжения, лозята, плоднитъ градини, минитъ, карьеритъ, водоползуванията и други отъ този родъ се оценяватъ винаги по точка 1.

Чл. 117. Оценкитъ по точка 1 на предходния членъ се извършватъ по реда на чл. 139 и последующитъ, по искане на съответното учреждение (община, държава или другитъ обществени — автономни — учреждения), или на заинтересованитъ лица.

Въ производствата за оценка на имотитъ по чл. 110 алинея IV и V и чл. 111 алинея III и IV участвуватъ като страни: общината, лицата на които се дължи обезщетението и лицата, за смѣтка на които сж отчужденията.

Въ производствата за оценка на имотитъ по чл. 111 алинея V участвуватъ като страни само общината и лицата, на които се дължи обезщетението.

Забележка I: Разноскитъ въ връзка съ дейността на комисията по чл. 139 (пътни и дневни разноси на членоветъ ѝ и пр.) сж за смѣтка на заинтересованото учреждение.

Забележка II: Обнародването на съобщения въ „Държавен вестникъ“ по производствата за оценка става безплатно.

Чл. 118. Оценкитъ по чл. 116 т. 2, се извършватъ отъ комисията по чл. 33, по искане на съответното учреждение (община, държава или другитъ обществени — автономни — учреждения) или на заинтересованитъ лица.

Комисията разпредѣля имотитъ въ населеното мѣсто по райони и категории, споредъ тѣхния видъ, характеръ, назначение и пр. и ги оценява на квадратенъ метъръ.

Комисията разпредѣля временнитъ и второстепенни постройки въ имотитъ на категории, споредъ вида, размѣра, назначението, охетвяването имъ и пр., и ги оценява на квадратенъ и кубически метъръ, съ и безъ материалитъ.

Чл. 119. Общината съобщава извършенитъ по предходния членъ оценки на прѣко заинтересованитъ собственици и на останалитъ жители на населеното мѣсто по реда на чл. 32 алинея II.

Въ едномесеченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, или отъ издаване на обявлението, заинтересованитъ лица могатъ да възразятъ противъ оценкитъ съ писмено заявление до общината.

Следъ изтичане на горния срокъ, комисията разглежда възразенията, дава по тѣхъ обосновано мнение и изпраща незабавно преписката — заедно съ всички съобщения, разписки и книга — на съответния областенъ сѣдъ за утвърждение на оценкитъ. По сжщия начинъ се постѣпва и тогава, когато не сж били направени възразения противъ оценкитъ.

Областниятъ сѣдъ разглежда преписката въ разпоредително заседание на гражданското му отдѣление, найкъсно въ едномесеченъ срокъ отъ постѣпването ѝ, и се произнася по оценкитъ, следъ като изслуша заключението на три вещи лица — инженери или архитекти, едното отъ кото непременно на държавна или общинска служба. Опредѣлението на сѣда важи за цѣлата категория имоти отъ опредѣленъ районъ и за всички постройки отъ дадена категория. То е окончателно и не подлежи на никакво обжалване.

Забележка I: Възнаграждението на вещи лица се внася отъ общината. Вещото лице на държавна или общинска служба, получава възнаграждение наравно съ останалитъ.

Забележка II: Молбитъ, заявленията, жалбитъ и другитъ книга по производството за оценка се освобождаватъ отъ гербовъ налогъ.

Забележка III: За обнародването на съобщения въ „Държавен вестникъ“ важи чл. 117, забележка II.

Чл. 120. Оценкитъ по чл. 116 т. 1 сж задължителни до изтичане на 3 години отъ деня на влизането имъ въ законна сила. Следъ този срокъ всѣка една отъ заинтересованитъ страни може да поиска да се направи нова оценка, по сжщия редъ. Това право отпада, ако заинтере-

сованата страна, изрично или подразбираемо, е приела сжществуващата оценка.

Оценкитъ по чл. 116 т. 2 иматъ действие до изтичане на 3 години отъ деня на влизането имъ въ законна сила. Следъ този срокъ се извършва нова оценка, по сжщия редъ.

Чл. 121. Собственицитъ на имотитъ по чл. 115 алинея I се обезщетяватъ, ако се отнася за отчуждения за мѣроприятята по чл. 108 т. 2, чрезъ плащане въ брой на опредѣленото по реда на този законъ (чл. чл. 115 алинея I и 116) парично обезщетение.

Плащането се счита станало съ влягане на дължимата сума въ Българската земеделска и кооперативна банка (за Столичната голѣма община — въ Столичната общинска банка) на разположение на правоимеущитъ, когато:

а) правото да се получи обезщетение не е установено съ съответни документи;

б) има отказъ за получаване на опредѣленото обезщетение;

в) сжществува споръ между нѣколко лица за правото да се търси обезщетение, или за правото върху дължимата сума; сумата се плаща на лицето, което установи правата си по сѣдебенъ редъ;

г) правоимеущитъ сж въ неизвестностъ.

Забележка: Ако правоимеущитъ поискатъ да задържатъ материалитъ на постройкитъ по чл. 118 алинея III, дължимото обезщетение се намалява съ стойността на тѣзи материали.

Чл. 122. Собственицитъ на имотитъ по чл. 115 алинея I се обезщетяватъ, ако се отнася за отчуждения за мѣроприятята по чл. 108 т. 1, по изборъ на общината, т. е. единъ или по нѣколко отъ следнитъ способи:

1. Чрезъ плащане въ брой, веднага или на срокове, на опредѣленото по реда на този законъ (чл. чл. 115 алинея I и 116) парично обезщетение.

Плащането на срокове става по решение на засилената общинска управа, съ 6% лихва, въ продължение най-много на 5 години.

Плащането се счита станало съ влягане на дължимата сума въ Българската земеделска и кооперативна банка (за Столичната голѣма община — въ Столичната общинска банка) на разположение на правоимеущитъ въ случаитъ, посочени въ алинея II на предходния членъ.

2. Чрезъ цѣлостно или частично прихващане на дължимото обезщетение срещу повишената стойност на останалата частъ отъ отчуждения имотъ или на другъ недвижимъ имотъ на сжщия собственикъ.

Прихващането се извършва служебно, възъ основа на влязлитъ въ законна сила актове за опредѣляне размѣра на обезщетението и на повишената стойностъ.

Платежни заповѣди се издаватъ само за разликата (точка 1) въ полза на лицата, на които се дължи обезщетението.

Забележка: Ако правоимеущитъ поискатъ да задържатъ материалитъ на постройкитъ по чл. 118 алинея III, дължимото обезщетение се намалява съ стойността на тѣзи материали.

Чл. 123. Дължимитъ суми за отчужденитъ имоти по чл. 111 алинея V се разпредѣлятъ между отдѣлнитъ собственици по правилото на сжщата алинея, съ решение на засилената общинска управа.

Чл. 124. Всички дължими суми по чл. чл. 110 алинея IV и V и 111 алинея III, IV и V се плащатъ на правоимеущитъ отъ общината, а се събиратъ отъ собственицитъ, за чиято смѣтка сж платени, на равни вноски съ 4% лихва, по реда на закона за събиране на прѣкитъ данѣци, въ срокъ до 5 години, опредѣленъ съ решение на засилената общинска управа, отдѣлно за всѣки регулационенъ районъ. Върху невнесенитъ въ опредѣленитъ срокове суми се дължи, освенъ посочената лихва, още и само 10% еднократна глоба. При предсрочно плащане на дължимитъ суми — изцѣло или поне за една година — лихвата отъ 4% не се събира. Вземането на общината съставлява данѣчна тежестъ върху съответнитъ недвижими имоти, съ редъ за предпочително удовлетворение, съгласно чл. 21, забележката, отъ закона за финансово облекчение и заздравяване на общинитъ.

Чл. 125. Фактическото заемане на недвижимитъ имоти по чл. 115 алинея I може да стане всѣкога, ако съответното учреждение (община, държава или съответното общество — автономно — учреждение) вложи въ касата на общината двойния размѣръ на опредѣленото отъ комисията по чл. 139, съответно отъ комисията по чл. 118 обезщетение, макаръ оценката да не е влязла още въ законна сила.

Единиятъ размѣръ на обезщетението се предава веднага на правоимеущитъ, а другиятъ се задържа въ общината. Задържанитъ суми се предаватъ или връщатъ на

заинтересованитѣ страни, съобразно съ влѣзлитѣ въ законна сила актове за опредѣляне размѣра на обезщетението.

Чл. 126. Следъ изтичане на сроковетѣ по чл. 109, заинтересованитѣ лица могатъ, за размѣра на дължимото имъ обезщетение, съгласно чл. 115 алинея I и възъ основа само на влѣзлата въ законна сила оценка (чл. 116), да поискатъ да бждатъ снабдени съ изпълнителни листове срещу общината, държавата или другитѣ обществени (автономни) учреждения.

Върху размѣра на обезщетението се дължи 6% лихва отъ деня на изтичане на сроковетѣ по чл. 109. Ако оценката е влѣзла въ законна сила следъ този срокъ, лихвитѣ се дължатъ отъ деня на влизането ѝ въ законна сила.

Молбата за снабдяване съ изпълнителенъ листъ се подава чрезъ общината до надлежния съдъ. Общината удостоверява дали оценката е влѣзла въ законна сила и дава незабавно ходъ на молбата. Изпълнителнитѣ листове се издаватъ, безъ заплащане на никакви мита, берии, такси, гербъ и пр.

При плащане на срокове (чл. 122 т. 1), заинтересованитѣ лица могатъ да се снабдятъ, по същия редъ, съ изпълнителни листове срещу общината за закъснитѣ платѣжи. Върху закъснитѣ платѣжи се дължи 7% лихва.

§ 4. Участие на собственицитѣ въ разходитѣ на общината за мѣроприятитѣ по улично-регулационния планъ.

Чл. 127. Общината получава право върху повишената стойностъ на частнитѣ недвижими имоти, произдѣла като прѣка и изключителна последица отъ предвиджанията по улично-регулационния планъ.

Повишената стойностъ до 10%, включително, остава въ полза на собственицитѣ и отъ нея не се събира никаква частъ за общината.

Не се събира за общината никаква частъ отъ повишената стойностъ на: неурегулиранитѣ, споредъ улично-регулационния планъ, недвижими имоти; частнитѣ недвижими имоти на държавата и недвижимитѣ имоти на Царския дворъ.

Въ случаитѣ на чл. чл. 110 алинея III, IV и V и 111 се събира само разликата между повишената стойностъ на имотитѣ, отъ една страна, и тежеститѣ, понесени за осъществяване на съответнитѣ мѣроприятитѣ — отъ друга, ако такава разлика е на лице, като повишената стойностъ до 10% включително се пресмѣта винаги въ полза на собственицитѣ.

Забележка: Повишената стойностъ се пресмѣта само за терена, безъ строежитѣ и другитѣ подобрения върху него — спрямо действителнитѣ пазарни цени по време на обявяване на проекто-плана за уличната регулация (чл. 32 алинея II).

Мѣродавенъ е размѣрътъ на повишената стойностъ въ деня на влизане въ сила на улично-регулационния планъ.

Чл. 128. Повишената стойностъ се опредѣля по райони и категории, по реда на чл. чл. 118 алинея I и II и 119.

Опредѣлената отъ комисията по чл. 33 повишена стойностъ се съобщава на жителитѣ на населеното мѣсто съ обявление, което трѣбва да бжде непрекъснато изложено и на видно мѣсто въ общината.

Заинтересованитѣ лица могатъ да възразятъ противъ решението на комисията въ двумесеченъ срокъ отъ издаване на обявлението.

Възнаграждението на вещитѣ лица по производството предъ областния съдъ се внася отъ заинтересованитѣ лица.

Чл. 129. Опредѣлената по горния редъ повишена стойностъ се събира на равни годишни безлихвени вноски въ продължение на 30 години, начиная отъ следващата календарна година на опредѣлянето ѝ.

Вземането на общината за повишената стойностъ съставлява данъчна тежестъ върху съответнитѣ недвижими имоти, съ редъ на предпочитително удовлетворение, съгласно чл. 21, забележката, отъ закона за финансово облекчение и заздравяване на общинитѣ. Дължимитѣ суми се събиратъ по реда на закона за събиране на прѣжитѣ данъци. Върху невнесенитѣ въ опредѣленитѣ срокове суми се дължи само 5% еднократна глоба. При предсрочно плащане на дължимитѣ суми се прави намаление: 15% — ако се плати предсрочно цѣлиятъ дългъ и 5% — ако се плати предсрочно частъта поне за 2 години.

§ 5. Права на третитѣ лица относно обезщетенията за отчужденитѣ недвижими имоти.

Чл. 130. Когато недвижимитѣ имоти по чл. 115 алинея I сѫ обременени съ ипотеки или съ други вещи тежести за опредѣлена или неопредѣлена сума, обезщетяването на правоимеущитѣ (чл. чл. 121, 122 т. 1 и 125) става по следнитѣ правила:

1. дължимото парично обезщетение, до размѣръ на обезпеченото съ ипотека вземане, се плаща на ипотекарния кредиторъ (чл. 10 алинея III отъ закона за привилегии и ипотеки), доколкото, обаче, самиятъ ипотекаренъ кредиторъ не е предшествуванъ отъ друго лице съ право на предпочитително удовлетворение;

2. дължимото парично обезщетение, до размѣръ на наложената върху имота друга вещна тежестъ за опредѣлена сума, се внася въ Българската земеделска и кооперативна банка (за Столичната голѣма община — въ Столичната общинска банка) и служи за обезпечение на същото вземане;

3. ако наложената върху имота вещна тежестъ е за неопредѣлена сума, дължимото парично обезщетение се внася изцѣло въ Българската земеделска и кооперативна банка (за Столичната голѣма община — въ Столичната общинска банка) и служи за обезпечение на същото вземане.

Съ внесенитѣ суми по точки 2 и 3 банката постѣпва съгласно нареждане на съответнитѣ съдебни мѣста, съдии-изпълнителитѣ и нотариуситѣ.

Забележка: Правата на третитѣ лица, включително и на държавата за данъчнитѣ ѝ вземания, относно обезщетението за отчужденитѣ имоти — възникнали преди или следъ отчуждението — не могатъ въ никой случай да вредятъ на прихващането между това обезщетение и вземането на общината за повишената стойностъ на останалата частъ отъ отчуждения имотъ.

§ 6. Съставяне на административни протоколи и обезсилване на нотариалнитѣ актове за отчужденитѣ имоти.

Чл. 131. За недвижимитѣ имоти по чл. 115 се съставятъ административни протоколи.

Чл. 132. Административнитѣ протоколи се съставятъ съответно отъ кмета, областния директоръ или лицата, овластени да представляватъ обществени (автономни) учреждения:

а) следъ обезщетяване на правоимеущитѣ — за недвижимитѣ имоти по чл. 115 алинея I и

б) следъ влизане въ сила на улично-регулационния планъ — за недвижимитѣ имоти по чл. 115 алинея II.

Забележка: Административнитѣ протоколи се осъществяватъ отъ всѣкакви мита, берии, такси, гербъ и пр.

Чл. 133. По искане на общината, придружено съ скица за имота, нотариуситѣ вписватъ съставенитѣ по горния редъ административни протоколи въ ипотечнитѣ книги. За вѣренъ преписъ отъ административния протоколъ, заедно съ завѣренъ преписъ отъ записката за вписването му, нотариусътъ изпраща служебно на заинтересованото учреждение.

Съ вписването на административния протоколъ се считатъ обезсилени и нотариалнитѣ актове за съответнитѣ имоти, за което нотариусътъ прави служебна бележка върху нотариалния актъ.

Забележка: За вписването на административнитѣ протоколи въ ипотечнитѣ книги и за издаването на завѣрени преписи отъ тѣхъ на заинтересованитѣ учреждения, както и за обезсилването на нотариалнитѣ актове — не се събиратъ никакви мита, берии, такси, гербъ и пр.

Чл. 134. Общината и държавата се въвеждатъ въ владение на имотитѣ по административенъ редъ.

Обществени (автономни) учреждения се въвеждатъ въ владение на имотитѣ отъ съдия-изпълнителя, възъ основа само на административния протоколъ.

Чл. 135. Общината съобщава служебно на данъчната властъ за обезсилването на нотариалнитѣ актове.

Отдѣление III.

Приложение на дворично-регулационитѣ планове.

§ 1. Общи положения.

Чл. 136. Отчужденитѣ по дворично-регулационния планъ недвижими имоти (чл. 47) трѣбва да бждатъ фактически заети въ срокъ отъ 2 години — за Столичната голѣма община и въ срокъ отъ 3 години — за останалитѣ общини, начиная отъ деня на влизане въ сила на дворично-регулационния планъ.

§ 2. Обезщетения за отчужденитѣ недвижими имоти.

Чл. 137. Ако между заинтересованитѣ страни не се постигне съгласие относно обезщетението за отчужденитѣ имоти (мѣстата, съ или безъ сградитѣ, постройките, съоръженията и другитѣ подобрения върху тѣхъ), обезщетяването на собственицитѣ става по посочения по-долу редъ.

Забележка: Съгласието между заинтересованитѣ страни относно обезщетението трѣбва да бжде изразено въ нотариално завѣрено заявление до общината.

Чл. 138. Отчужденитѣ недвижими имоти се заплащатъ по тѣхнитѣ действителни пазарни цени по време на обявяване проекто-плана за уличната регулация на съответния кварталъ (чл. 32 алинея II), като, обаче, се държи смѣтка за повишенията и намаленията на ценитѣ, които не сѫ последица на плана. Взема се предвидъ повишението, съответно намалението въ деня на извършване на оценката.

Длъжникъ е собственикътъ на парцела, къмъ който се придаватъ мѣстата и подобренията върху тѣхъ, както и всѣки последующъ приобретателъ на парцела.

Забележка: При всички случаи на отчуждения по дворишно-регулационния планъ не се заплащатъ строежитѣ, подлежащи на събаряне и премахване съгласно чл. 280, както и незаконно направенитѣ строежи.

Материалитѣ на строежитѣ се предаватъ на собственицитѣ.

Чл. 139. Оценката се извършва по писмено заявление, било на правоимеюцитѣ да получатъ обезщетението, било на лицата, къмъ парцелитѣ на които се придаватъ мѣстата и подобренията върху тѣхъ, отъ тричленна комисиия въ съставъ:

1. За Столичната голѣма община — столиченъ помощникъ кметъ или другъ представителъ на столичния кметъ; представителъ на Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — архитектъ; и началникътъ на Кадастралното отдѣление при Столичната голѣма община или неговъ замѣстникъ — инженеръ.

2. За градскитѣ общини — общинскиятъ кметъ или неговъ представителъ; представителъ на общинската техническа власть или, ако такъвъ нѣма — общински съветникъ; и представителъ на държавната техническа власть — инженеръ или архитектъ, посоченъ отъ областния инженеръ.

3. За селскитѣ общини — общинскиятъ кметъ или неговъ замѣстникъ; представителъ на общинската техническа власть или, ако такъвъ нѣма — общински съветникъ, посоченъ отъ кмета и техникъ-трасировачъ.

Забележка I: Комисиитѣ се назначаватъ — за Столичната голѣма община и за градскитѣ общини — отъ кмета, а за селскитѣ общини отъ областния инженеръ.

Забележка II: Комисиията по точка 1 се председателствува отъ столичния помощникъ кметъ, съответно отъ представителя на столичния кметъ, а комисиитѣ по точки 2 и 3 — отъ кмета, съответно отъ неговия представителъ или замѣстникъ.

Чл. 140. Комисиията се свиква отъ кмета. За деня на свикването ѝ се съобщава на заинтересованитѣ страни най-малко 7 дни по-рано, по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство. На отсъстващитѣ лица съобщението се прави чрезъ залепването му на тѣхния домъ или имотъ и чрезъ поставянето му на видно мѣсто въ общината.

Комисиията действува и въ отсъствие на странитѣ.

Забележка: Разходитѣ въ връзка съ дейността на комисиията (пѣтни и дневни разходи на членоветѣ ѝ и пр.) сѫ за смѣтка на страната, която е поискала да се извърши оценка. Съответнитѣ суми трѣбва да бждатъ внесени предварително въ касата на общината.

Чл. 141. Сградитѣ, постройкитѣ, съоръженията и другитѣ подобрения върху мѣстата се оценяватъ съ материалитѣ. Когато заинтересованитѣ лица заявятъ писмено, че желаятъ да задържатъ материалитѣ, последнитѣ не се взематъ предвидъ при опредѣляне размѣра на обезщетението.

При опредѣляне на обезщетения за отдѣлни части отъ сгради, постройки, съоръжения и други подобрения, трѣбва да се държи смѣтка и за необходимитѣ разходи, за приспособяване на останалата частъ отъ сѣщитѣ сгради и пр., за тѣхното назначение, или за загубитѣ, които произтичатъ за собственика имъ — ако такова приспособяване е невъзможно.

Чл. 142. Решението на комисиията се съобщава на заинтересованитѣ страни отъ общината, по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство.

Забележка: Разносикитѣ за обнародване на съобщения сѫ за смѣтка на заинтересованата страна. Съответнитѣ суми трѣбва да бждатъ внесени предварително въ касата на общината.

Чл. 143. Въ двуседмиченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, заинтересованитѣ страни могатъ да обжалватъ решението на комисиията предъ:

1. надлежния околийски сѣдъ, ако разликата между оценката на комисиията и оценката, която заинтересованата страна иска да се опредѣли, въ повече или по-малко, не надминава 30.000 лева;

2. надлежния областенъ сѣдъ — въ всички други случаи.

Забележка: Ако противъ решението на комисиията сѫ подадени повече жалби и само една или нѣколко отъ тѣхъ сѫ подсъдни на областния сѣдъ, дѣлото се разглежда отъ този сѣдъ.

Чл. 144. Жалбата е писмена и се подава чрезъ общината. За нея важатъ разпоредбитѣ на чл. чл. 487 и 488 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство.

Жалбата, по разпореджане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се остава безъ движение въ случаетѣ на чл. 493 точки 3, 4 и 5 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство, за което се прави писмено съобщение на подателя ѝ, съ покана, въ 7-дневенъ срокъ, да отъ страни недоставяка. Ако това не бжде сторено, преписката се изпраща на сѣда съ бележка за недоставяка. Сѣдътъ, въ разпоредително заседание, остава жалбата безъ разглеждане.

Забележка: Ако жалбоподателътъ не бжде намѣренъ на посочения отъ него адресъ, съобщението по алинея II се залепя на недвижия имотъ, за който се отнася оценката, и поставя на видно мѣсто въ общината. За така направеното съобщение, къмъ преписката се прилага служебно удостоверение, приподписано отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице.

Чл. 145. Преписитѣ отъ жалбата, по разпореджане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се връчватъ на заинтересованата страна. Последната, въ 7-дневенъ срокъ, може да подаде, чрезъ общината, до надлежния сѣдъ молба, съ която да възрази противъ жалбата и да посочи доказателства. За тѣзи молби важатъ разпоредбитѣ на чл. 496 алинеи II, III и V отъ закона за гражданското сѣдопроизводство. Преписитѣ отъ молбата, по разпореджане на кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, се връчватъ на заинтересованата страна, веднага следъ което преписката — заедно съ всички съобщения, разписки и книга — се изпраща на надлежния сѣдъ. За направенитѣ съобщения на отсъстващитѣ лица (чл. 140), къмъ преписката се прилага служебно удостоверение, приподписано отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице.

Забележка: На лицата, чието мѣстожителство е неизвестно, преписитѣ отъ жалбата се съобщаватъ съ обявление, което се залепя на недвижия имотъ, за който се отнася оценката, и поставя на видно мѣсто въ общината. За така направенитѣ съобщения къмъ преписката се прилага служебно удостоверение, приподписано отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице.

Ако жалбоподателътъ не бжде намѣренъ на посочения отъ него адресъ, предназначениятѣ за него книга се считатъ връчени съ прилагането имъ къмъ преписката.

Чл. 146. Сѣдътъ разглежда дѣлото въ сѣдебно заседание най-късно въ двумесеченъ срокъ отъ постановянето му.

Сѣдътъ, съ протоколно опредѣление, потвърждава или измѣня оценката на комисиията, следъ като изслуша, ако намѣри това за необходимо, заключението на едно или три вещи лица — инженери или архитекти. Назначенитѣ за вещи лица общински или държавни служители получаватъ сѣщо възнаграждение.

Чл. 147. Протоколното опредѣление на сѣда подлежи на обжалване по въззивенъ редъ предъ надлежния по-горенъ сѣдъ.

Разглеждането на дѣлото въ въззивната инстанция става по правилата на предходния членъ.

Протоколното опредѣление на въззивната инстанция не подлежи на никакво обжалване.

Чл. 148. Молбитѣ, заявленията, жалбитѣ и другитѣ размиѣнени книга по производствата за оценка (чл. чл. 139—147), се освобождаватъ отъ гербовъ налогъ.

По сѣщитѣ производства не се събиратъ сѣдебни мита.

Чл. 149. По горния редъ се оценяватъ и недвижимитѣ имоти (обществени и частни) на общината и държавата, както и недвижимитѣ имоти на общественитѣ (автономни) учреждения, припадени къмъ парцели на други лица по дворишно-регулационния планъ.

Чл. 150. Извършенитѣ по горния редъ оценки сѫ задължителни до изтичане на 3 години отъ деня на влизането имъ въ законна сила. Следъ този срокъ всѣка една отъ заинтересованитѣ страни може да поиска да се направи нова оценка, по сѣщия редъ. Това право отпада, ако заинтересованата страна, изрично или подразбираемо, е приела съществуващата оценка.

Чл. 151. Влѣзлитѣ въ законна сила оценки сѫ задължителни и за всѣки последующъ приобретателъ на парцела, къмъ който се придаватъ мѣстата и подобренията върху тѣхъ, макаръ това лице да не е било страна въ производството за оценка.

Чл. 152. Опредѣленото съ решението на комисиията по чл. 139, съответно съ протоколното опредѣление на сѣда (чл. чл. 146 и 147) обезщетение се внася въ общината, която го предава на правоимеюцитѣ. Въ случая намира сѣ-

Отвѣтно приложение и чл. 121 алинея II. Когато придаденитѣ недвижими имоти сѣ обременени съ ипотеки или съ други вещни тежести, намира съответно приложение и чл. 130.

Чл. 153. Фактическото заемане на придаденитѣ недвижими имоти може да стане всѣкога, ако заинтересованата страна вложи въ касата на общината двойния размѣръ на опредѣленото отъ комисията по чл. 139 обезщетение, макаръ оценката да не е влѣзла още въ законна сила.

Единиятъ размѣръ на обезщетението се предава веднага на правоимеющитѣ, а другиятъ се задържа въ касата на общината. Задържанитѣ суми се предаватъ или връщатъ на заинтересованитѣ страни, съобразно съ влѣзлитѣ въ законна сила актове за опредѣляне размѣра на обезщетението.

Чл. 154. Следъ изтичане на сроковетѣ по чл. 136, заинтересованитѣ лица могатъ, за размѣра на дължимото имъ обезщетение, съгласно чл. 138 и възъ основа само на влѣзлата въ законна сила оценка, да поискатъ да бждатъ снабдени съ изпълнителни листове срещу собственицитѣ-длъжници, по реда на чл. 126 алинея III.

Върху размѣра на обезщетението се дължатъ законнитѣ лихви отъ деня на изтичане на 2-годишния, съответно 3-годишния срокове. Ако оценката е влѣзла въ законна сила следъ тѣзи срокове, лихвитѣ се дължатъ отъ деня на влизането ѝ въ законна сила.

Забележка: Вземанията за отчуждени недвижими имоти по дворишно-регулационния планъ се погасяватъ съ изтичане на 10-годишна давностъ. Началото на давностния срокъ се брой отъ деня на изтичане на сроковетѣ по чл. 136.

Искането за извършване на оценка (чл. чл. 139 и 150) прекъсва давността.

Отъ деня на влизане на оценката въ законна сила тече 10-годишна погасителна давностъ, отъ която се изключва времето, което влиза въ сроковетѣ по чл. 136.

Съ изтичане на давността, собственицитѣ на отчужденитѣ недвижими имоти се считатъ обезщетени по смисъла на настоящия параграфъ.

§ 3. Издаване на нотариални актове.

Чл. 155. За придаденитѣ къмъ парцели на други лица по дворишно-регулационния планъ недвижими имоти (мѣстата, заедно съ сградитѣ, постройкитѣ, съоръженията и другитѣ подобрения върху тѣхъ) нотариуситѣ издаватъ нотариални актове, възъ основа на писмено искане на общината, придружено съ обяснителна бележка и скица.

Искането за издаване на нотариаленъ актъ се прави следъ обезщетяване на правоимеющитѣ по реда на предходния параграфъ.

Когато правоимеющитѣ сѣ били снабдени съ изпълнителенъ листъ, искането на общината трѣбва да се придружава и съ служебно удостовѣрение отъ съдия-испълнителя, че дължимитѣ суми по изпълнителния листъ сѣ напълно изплатени.

Чл. 156. Нотариуситѣ вписватъ служебно въ ипотечнитѣ книги издаденитѣ нотариални актове и, същевременно, правятъ служебна бележка за обезсилване на предшествувачитѣ актове за сжитѣ недвижими имоти.

Чл. 157. Общината съобщава служебно на данъчната властъ за обезсилването на нотариалнитѣ актове.

Чл. 158. Въвеждане въ владение на придаденитѣ недвижими имоти става по заявление на заинтересованитѣ, отъ съдия-испълнителя, възъ основа само на нотариалния актъ по чл. 155.

Чл. 159. За издаване и обезсилване на нотариалнитѣ актове, за издаване на удостовѣренията по чл. 155 алинея III, както и за въвода въ владение, не се събиратъ никакви мита, берни, такси, гербъ и пр.

Глава III.

Приложение на нивелетнитѣ планове.

Чл. 160. Влѣзлитѣ въ сила нивелетни планове се прилагатъ отъ общинскитѣ и държавни технически служби.

Чл. 161. Собственицитѣ на недвижими имоти се обезщетяватъ отъ общината заради вредитѣ, причинени имъ отъ приложението на влѣзлитѣ въ сила, следъ този законъ, нивелетни планове.

Чл. 162. Обезщетението се опредѣля по реда на чл. 117, по писмено искане на заинтересованитѣ собственици, направено най-късно въ 2-годишенъ срокъ отъ приложението на нивелетния планъ.

Чл. 163. Опредѣленото по горния редъ обезщетение се плаща на равни платѣжи въ брой, съ 4% лихва въ срокъ до 3 години, начинающа отъ следващата календарна година на опредѣлянето му. Въ случая намира съответно приложение и чл. 121 алинея II.

При забава на плащането, заинтересованитѣ собственици може да поиска да бжде снабденъ съ изпълнителенъ листъ срещу общината, по реда на чл. 126 алинея III. Върху закѣснитѣ платѣжи се дължи 6% лихва.

ЧАСТЪ ТРЕТА.

ЗАСТРОЯВАНЕ НА НАСЕЛЕНИТѣ МѢСТА

ОТДѢЛЪ ПЪРВИ.

Сгради

Чл. 164. Сграда (постройка), по смисъла на този законъ, е всѣки строежъ, надъ или подъ земята, ограниченъ отъ страни съ стени или колони, а отгоре — съ покривъ и предназначенъ за жилищни, домакински, стопански или други нужди.

Забележка: Когато по този законъ, въ връзка съ прокарване на регулационни линии, опредѣляне разположението на строителни линии, опредѣляне дължината на калканни зидове, създаване на общи квартални строителни и улични силуетни планове и при други случаи се държи смѣтка за съществуващи сгради, иматъ се предвидъ само законно съществуващитѣ сгради.

Чл. 165. Сградитѣ се разполагатъ въ височина на етажи. Етажъ е частъ отъ сградата, представляваща хоризонтално пространствено разпредѣление на сжщата и включваща се между две последователни подови конструкции, надъ нивото на тротоара.

Забележка: При наклонъ на улицата по-голямъ отъ 4%, подътъ на етажа трѣбва да лежи въ най-високата частъ на улицата най-много на 0.30 м. подъ тротоарното ниво, като подовата плоскостъ, по протежение поне на половината отъ лицето на сградата, бжде надъ тротоарното ниво.

Чл. 166. Партеръ е етажътъ, вмѣстенъ въ допустимата за сградата височина, лежащъ върху земнитѣ помѣщения, а, ако нѣма такива — върху основнитѣ зидове, или надъ приземния етажъ, където има такъвъ.

Ако партерътъ се използва за живѣне, подътъ му трѣбва да бжде най-малко на 1 м. надъ срдното прилежаще тротоарно ниво, а, ако служи за магазини или кантори, подътъ му трѣбва да бжде най-малко на 0.05 м. надъ срдното прилежаще тротоарно ниво.

Чл. 167. Мецанинъ е междиниятъ етажъ, вмѣстенъ въ допустимата за сградата височина, между партера и първия етажъ.

Мецанини се допускатъ въ сгради въ централна строителна зона, партерътъ на които служи само за търговски цели — магазини, кафенета и други подобни.

Мецанинътъ може да служи за жилище, когато изискуемата се за централна строителна зона незастроена частъ отъ парцела (двора) се остави на подовото ниво.

Чл. 168. Приземенъ е етажътъ, вмѣстенъ въ допустимата за сградата височина, лежащъ върху земнитѣ помѣщения, а, ако нѣма такива — върху основнитѣ зидове, съ подъ отъ 0.05 м. до 0.15 м. надъ срдното прилежаще тротоарно ниво.

Приземниятъ етажъ не може да служи за живѣне когато уличната регулационна линия е задължителна строителна линия.

Чл. 169. Терасовиденъ е етажътъ, включенъ въ допустимия наклонъ на покривното очертание на сградата. Терасовиденъ етажъ се допуска чрезъ уличенъ силуетенъ планъ въ сгради въ централна, първа и втора строителни зони, при свободно или групово застрояване, ако парцелътъ, който се застроява, е съ лице най-малко 28 м. или, ако такова лице се получи чрезъ групиране на нѣколко лежащи единъ до другъ парцели при условие, че ще бждатъ цѣлостно и едновременно застроени.

Чл. 170. Зимникъ е тази частъ отъ сградата, подътъ на която е най-малко на 0.50 м. подъ тротоарното ниво, безъ разлика на наклона на терена, и се намира подъ партера или приземния етажъ.

Зимничнитѣ помѣщения не могатъ да служатъ за живѣне.

Допуска се построяването на зимнични помѣщения едно надъ друго, но само ако бждатъ изолирани противъ влага.

ОТДѢЛЪ ВТОРИ.

Строителни правила

Глава I.

Общи положения.

Чл. 171. Застрояването на сградитѣ става по строителнитѣ правила, предвидени въ този законъ.

Строителни правила (строителни линии къмъ улицата, строителни линии къмъ съседитѣ, дължина на калканнитѣ зидове, размѣръ на двора, височина на сградитѣ, вътрешно разпредѣление на сградитѣ, височина на помѣщенията, вжт-

решни сгради, второстепенни и временни постройки и пр.), доколкото не сѣ предвидени такива въ настоящия законъ, се опредѣлятъ съ строителнитѣ правилници за населенитѣ мѣста.

Отъ всички строителни правила (алинея II) на този законъ и на строителнитѣ правилници, се допуска отклонение съ общитѣ градоустройствени планове.

Забележка I: Строителнитѣ правила на този законъ не се прилагатъ за застрояване на сгради въ населени мѣста съ историческо, битово или старинно значение.

Всички строителни правила (алинея II) за застрояване на сгради въ тѣзи населени мѣста се опредѣлятъ съ общитѣ градоустройствени планове, съответно съ строителнитѣ правилници.

Населенитѣ мѣста съ историческо, битово или старинно значение се опредѣлятъ отъ Министерския съветъ по докладъ на Министра на народното просвѣщение.

До създаване на общитѣ градоустройствени планове или до издаване на съответнитѣ строителни правилници, строежитѣ въ населенитѣ мѣста по алинея I на настоящата забележка ще се извършватъ съгласно наредби на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Забележка II: Строителнитѣ зони за населенитѣ мѣста по чл. 6 се опредѣлятъ съ общитѣ градоустройствени планове. До създаване на последнитѣ, както и за всички други населени мѣста, строителнитѣ зони се опредѣлятъ съ строителнитѣ правилници.

Чл. 172. Строителнитѣ правила на настоящия законъ, съответно на строителнитѣ правилници и общитѣ градоустройствени планове се прилагатъ независимо отъ съществуващи сервитути, установяващи другъ начинъ на застрояване.

Глава II.

Начинъ на застрояване.

Отдѣление I.

Разположение на сградитѣ.

Чл. 173. Застрояването на сградитѣ, съ огледъ на разположението имъ, може да бѣде: сключено, групаво, редово, свободно и верижно.

Сключено застрояване е това, при което сградитѣ се разполагатъ долепено една до друга, при еднаква външна строителна линия.

Групово застрояване е това, при което сградитѣ, въ два или повече съседни парцели, се разполагатъ долепено една до друга, при еднаква външна строителна линия. Групата завършва съ дветѣ си страни съ свободно застрояване.

Редово застрояване е това групово застрояване, при което групитѣ сгради, се разполагатъ на еднакви външна и вътрешна строителни линии и сѣ застроени архитектурно единно.

Свободно застрояване е това, при което сградитѣ се разполагатъ на разстояние отъ страничнитѣ регулационни граници на парцела.

Верижно застрояване е това свободно застрояване, при което междинитѣ между отдѣлитѣ свободно застроени сгради се застрояватъ съ едноетажни постройки, при еднаква външна строителна линия за всички сгради.

Отдѣление II.

Строителни линии.

§ 1. Строителни линии къмъ улицата (външни строителни линии).

Чл. 174. При сключено застрояване задължителна строителна линия е уличната регулационна линия или тази, установена въ общия градоустройственъ планъ, съответно въ улично-регулационния планъ.

Въ централна строителна зона и въ търговскитѣ квартали и улици сградитѣ се застрояватъ задължително сключено.

Забележка: Въ всѣки кварталъ, въ който се застроява сключено, трѣбва да се оставятъ два прохода за провѣтриване. Тѣ се откриватъ само въ партера, съответно приземieto на сградитѣ и трѣбва да иматъ свѣтла ширина най-малко 2.20 м. и свѣтла височина най-малко 2.50 м.

Проходитѣ за провѣтриване се разполагатъ на срещуположни страни въ парцели съ лице по-големо отъ 12 м. Мѣстата имъ се опредѣлятъ отъ общинската или държавна техническа служба и се означаватъ въ архитектурния планъ.

Чл. 175. При групово, редово, верижно и свободно застрояване, външната строителна линия е най-малко на 5 м. отъ уличната регулационна линия.

При парцели съ дълбочина по-малка отъ 18 м., външната строителна линия е на 3 м. отъ уличната регулационна линия. Въ този случай, при групово, редово, и верижно застрояване, ако парцелътъ е съ лице 12 м. и повече, сградата въ него се отдръпва отъ страничнитѣ регу-

лационни линии най-малко на 3 м. и следъ това се застроява по опредѣлената външна строителна линия за съседнитѣ парцели; ако парцелътъ е съ лице по-малко отъ 12 м. сградитѣ въ съседнитѣ парцели се застрояватъ къмъ този парцелъ на 3 м. отъ уличната регулационна линия съ крила, широки най-малко 4 м., следъ което се отдръпватъ на опредѣлената за тѣхъ строителна линия.

§ 2. Строителни линии къмъ съседитѣ (вътрешни строителни линии).

Чл. 176. При групово и редово застрояване, сградата, представляваща края на групата, трѣбва да отстои съ най-изпъкналата си часть, на разстояние най-малко 3 м. отъ страничната регулационна линия на парцела.

Чл. 177. При свободно застрояване, сградитѣ трѣбва да отстоятъ отъ страничнитѣ регулационни линии на парцела на разстояние най-малко 3 м.

Същото важи и при верижно застрояване за свободно разположенитѣ сгради.

Чл. 178. Вътрешната строителна линия къмъ дѣното на парцела е най-много на 20 м. отъ външната такава, като разстоянието отъ регулационната линия въ дѣното на парцела до вътрешната строителна линия трѣбва да бѣде най-малко 5 м. Това разстояние може да бѣде 3 м. само въ случаетъ, когато външната строителна линия е на разстояние по-малко отъ 15 м. отъ регулационната линия въ дѣното на парцела.

Чл. 179. Жглови парцели, които по уличнитѣ си лица сѣ подчинени на различни строителни правила, се застрояватъ както относно вътрешната строителна линия, така и относно външната строителна линия, за всѣка улица по отдѣлно, споредъ съответнитѣ строителни правила.

§ 3. Дължина на калканнитѣ зидове.

Чл. 180. При сключено, групово и редово застроявания дължината на калканния зидъ може да бѣде отъ 8 до 15 м.

При верижно застрояване дължината на калканния зидъ на междиннитѣ постройки може да бѣде отъ 8 до 10 м. **Забележка:** При прекъсване на калкана, отстъпътъ отъ съответната дворична регулационна линия трѣбва да бѣде най-малко 3 м.

Чл. 181. При сключено застрояване калканниятъ зидъ не може да продължи повече отъ 8 м. по граничната линия, ако той е разположенъ на по-малко отъ 3 м. (но не и на по-малко отъ 1.50 м.), отъ коя да е лицева страна на масивна сграда въ съседния парцелъ.

При групово и редово застроявания крайтъ на групата, въ парцели съ лице по-малко отъ 10 м., трѣбва да завърши на разстояние най-малко 2.50 м. отъ регулационната линия къмъ съседния парцелъ, ако последниятъ е застроенъ съ масивна сграда, съ еднаква външна строителна линия съ групата и отстояща отъ същата регулационна линия на разстояние по-малко отъ 3 м. (но не и по-малко отъ 1.50 м.).

Чл. 182. При сключено застрояване покриването на калкани на съществуващи масивни сгради е задължително до 15 м. дължина на калканния зидъ.

Отдѣление III.

Незастроена часть отъ парцелитѣ (дворове).
Освѣтителни дворове и шахти.

§ 1. Дворове.

Чл. 183. При застрояването на всѣки парцелъ трѣбва да се остави дворъ въ следнитѣ най-малки размѣри:

1. 25% — за жгловитѣ парцели, при сключено застрояване.
2. 35% — за жгловитѣ парцели при другъ видъ на застрояване и за всички парцели въ централна строителна зона.
3. 45% — за всички други парцели.

Забележка I: Двороветѣ на парцели съ повърхност по-малка отъ 200 кв. м., въ търговски квартали, се опредѣлятъ въ общитѣ квартални застроителни планове.

Забележка II: За жгловитѣ парцели, които по уличнитѣ си лица сѣ подчинени на различни строителни правила, размѣрътъ на двора се равнява на срѣдно аритметичното между изискванитѣ проценти дворъ за отдѣлитѣ улици.

Забележка III: Въ централна строителна зона на населени мѣста съ общи градоустройствени планове, може да се застрои въ партера чѣлия дворъ на височина най-много 7 м., мѣрена отъ тротоарното ниво. Това се допуска, само когато дворната часть отъ сградата, до височината на посоченото 7-метрово застрояване, включително и самото 7-метрово застрояване, не служи за жилищни цели и, ако съседнитѣ парцели се намиратъ също въ централна строителна зона. Въ този случай, 7-метровото застрояване трѣбва задължително да се разположи на калканъ по

цѣлата дължина на съседовитѣ граници. Когато единъ парцелъ отъ централна строителна зона има лице по две улици съ различно ниво, височината на 7-метровото застрояване се изчислява отъ срѣдното аритметично между дветѣ прилежащи тротоарни нива. Когато нѣкой отъ съседнитѣ парцели се намира въ друга строителна зона, партерното 7-метрово застрояване се отдрѣзва отъ съседнитѣ граници на 3 м. По изключение, по мнение на архитектурната комисија, допускатъ се надвишавания надъ 7-тѣхъ метра за театрални, концертни и др. зали и то само на последнитѣ, т. е. безъ вестибулитѣ, коридоритѣ и гардеробитѣ и пр. къмъ тѣхъ. Размѣрътъ на това надвишение не може да бѣде по-голямъ отъ $\frac{1}{3}$ отъ разстоянието между него и границитѣ на 7 м. разстояние.

Въ 7-метровото застрояване не се разрешаватъ комини. Отоплен ето на включенитѣ въ това застрояване помѣщения може да става чрезъ комини, проведени по високата улична постройка или чрезъ електрическо отопление.

7-метровото застрояване може да бѣде покрито или да бѣде оставено като тераса. Въ първия случай, огнезащителниятъ зидъ на покрива трѣбва да се включи въ допустиматъ височина — 7 метра. Въ случай, че се остави тераса — последната трѣбва да се ограда съ парпетъ отъ желѣзна мрежа, високъ 0.90 м. Тази тераса може да бѣде използвана, само когато се намира на височина 5 м. или по-малко отъ 5 м., мѣрена отъ прилежащото тротоарно ниво, въ който случай трѣбва да бѣде оградена до 7-метровата височина съ 0.30 м. дебелъ тухленъ зидъ, или 0.15 м. желѣзобетонова стена.

Чл. 184. Не се считатъ за дворъ:

1. освѣтителнитѣ дворове;
2. вентилационнитѣ шахти и проходите;
3. всички части, които лежатъ на височина по-голяма отъ 1.20 м., мѣрена отъ срѣдното прилежаще тротоарно ниво;

4. $\frac{2}{3}$ отъ площта на балкочитѣ, еркеритѣ и др. подобни изградни къмъ двора.

Чл. 185. Двороветѣ, следъ спазване на всички предписания на настоящия законъ, трѣбва да се оставятъ по такъв начинъ, че да образуватъ, по възможностъ, правилень кварталень дворъ. Най-малкиятъ цѣлостень вътрешень затворень дворъ на единъ парцелъ трѣбва да бѣде минимумъ 40 кв. м., съ по-малка страна поне 5 м.

§ 2. Освѣтителни дворове.

Чл. 186. Освѣтяването на бани, килери, клозети и черни стълби може да става чрезъ освѣтителни дворове съ следнитѣ размѣри:

1. най-малко 6 кв. м., съ свѣтла широчина поне 2 м. — за сгради отъ партеръ и единъ етажъ;
2. най-малко 9 кв. м., съ свѣтла широчина поне 3 м. — за сгради отъ партеръ и два етажъ;
3. най-малко 16 кв. м., съ свѣтла широчина поне 3 м. — за сгради отъ партеръ и три етажъ.

§ 3. Шахти.

Чл. 187. Провѣтряването на бани и клозети може да става съ провѣтрителни шахти съ следнитѣ размѣри:

- а) За клозети:
 1. най-малко 2.50 кв. м., съ широчина поне 1.30 м. — за сгради не по-високи отъ партеръ и два етажъ;
 2. най-малко 3 кв. м., съ широчина поне 1.30 м. — за по-високи сгради.
- б) За бани — най-малко 1 кв. м., а при механична вентилация — 0.25 кв. м.

За бележка. Шахтитѣ за клозети трѣбва да иматъ достѣпъ за чистене.

Чл. 188. Въ всички строителни зони, където уличната регулационна линия е строителна линия, може предъ нея да се откриватъ шахти за внасяне на горивни материали и за изнасяне на сметъ. Такива шахти могатъ да излизатъ предъ уличната регулационна линия най-много 0.60 м., включително съ дебелината на предния имъ зидъ. Шахтитѣ трѣбва да бждатъ покрити съ здрави покривки, подравнени съ нивото на тротоара и да не пропускатъ изпарения отъ зимника.

Отдѣление IV.

Височина на сградитѣ.

Чл. 189. Подъ височина на сградата се разбира отвесното разстояние отъ срѣдното прилежаще тротоарно ниво, до пресичане на външната лицева плоскостъ на сградата съ горната плоскостъ на главния корнизъ.

За бележка: Срѣдното прилежащо тротоарно ниво се мѣри при бордюра срещу срѣдната на уличното лице на сградата, съ прибавка до 3% за напрѣчни наклонъ на тротоара.

При жглови парцели на наклонени улици, височината се мѣри въ срѣдната на лицето на по-наклонената улица.

Чл. 190. Допустимата най-голяма височина на сградитѣ е:

1. За централна строителна зона:
 - а) 16 м., включваща партеръ и три етажъ — при широчина на улицитѣ повече отъ 12 м.;
 - б) 12 м., включваща партеръ и два етажъ — при широчина на улицитѣ до 12 м.
2. За всички други строителни зони:
 - а) 12 м., включваща партеръ и два етажъ — при широчина на улицитѣ повече отъ 12 м.;
 - б) 8 м., включваща партеръ и единъ етажъ — при широчина на улицитѣ до 12 м.

За бележка I: Допустимата най-голяма височина се отнася за цѣлата сграда, съ изключение на стълбището къмъ двора.

За бележка II: Допустимата най-голяма височина на сградитѣ въ селата е 12 м., включваща партеръ и два етажъ.

Чл. 191. Височината на сградитѣ на държавата, общинитѣ и обществентѣ (автономни) учреждения — може да бѣде най-много съ $\frac{1}{3}$ по-голяма отъ допустимата за съответната строителна зона височина, ако сжитѣ сгради се застрояватъ на площади, къмъ паркове или ако външната имъ строителна линия не е уличната регулационна линия.

Чл. 192. Жглови парцели, които по уличнитѣ си лица сж подчинени на различни строителни правила, относно височината се застрояватъ по строителнитѣ правила за улицата, по която е допустима по-голяма височина.

Тази височина отива по улицата, съ допустима по-малка височина, най-много на 15 м. отъ жгъла, но спира на 3 м. отъ съседовата граница.

Ако, обаче, тази частъ отъ сградата е съ дължина по-малка отъ 10 м., парцелътъ се застроява изцѣло съ височината, допустима за по-широката улица.

Чл. 193. Допустимата най-голяма височина за сградитѣ на площадитѣ, въ всички строителни зони, е височината на сградитѣ на най-широката улица, която се влива въ тѣзи площади.

Тази височина се запазва и за частта отъ сградитѣ, разположена на по-тѣснитѣ улици, по реда на предходния членъ.

Чл. 194. Въ допустимата височина на сградитѣ, при спазване предписанията на настоящия законъ, може да се включатъ въ повече:

1. единъ обитаемъ етажъ откъмъ двора, или
2. единъ приземенъ етажъ (чл. 168) или
3. единъ мецанинъ (чл. 167).

Отдѣление V.

Улични силуетни планове.

Чл. 195. При сключенъ, редовъ и груповъ строежъ, когато въ отдѣлни парцели сжществуватъ масивни сгради съ различна височина или улицата е съ наклонъ, съ уличенъ силуетень планъ може да се установи по-голяма или по-малка отъ допустимата височина за съответната строителна зона, съ цель да се получи по-добра архитектурна връзка на сградитѣ, етажитѣ, корнизитѣ и покривкитѣ (маркизитѣ).

Чл. 196. Уличнитѣ силуетни планове се съставятъ, утвърждаватъ, избмѣнятъ и допълнятъ по реда на чл. 270 и 271. Въ тѣхъ се очертаватъ височинитѣ на сградитѣ, отдѣлно за всѣка страна на улицата, въ пространството между две нейни напрѣчни съседни улици.

Чл. 197. Когато чрезъ уличния силуетень планъ се установи по-голяма височина отъ допустимата, може да се застроятъ единъ или повече етажъ само въ следнитѣ случаи:

1. ако въ частта отъ улицата, за която се отнася уличния силуетень планъ, има само една масивна сграда — жглова, застроена на калканъ, съ височина два или повече етажъ по-голяма отъ допустимата за съответната строителна зона — за сградата въ съседния парцелъ се установява сжщата височина, по продължение на 9 м. по фасадата ѝ; при парцели съ лице по-малко отъ 12 м. тази по-голяма височина спира на 3 м. отъ другата съседова граница;

2. ако въ частта отъ улицата, за която се отнася уличния силуетень планъ, има само една масивна сграда — не жглова, застроена на калканъ къмъ двамата съседни, съ височина единъ етажъ по-голяма отъ допустимата за съответната строителна зона — за сградитѣ въ непосредствено съседнитѣ парцели се установява сжщата височина, чрезъ архитектурни мотиви, съ широчина най-малко 4 м. и не повече отъ $\frac{1}{3}$ отъ фасадата на сградата;

3. ако въ частта отъ улицата, за която се отнася уличния силуетень планъ, има две съ различна височина, не съседни, масивни сгради, съ височина единъ или повече етажъ по-голяма отъ допустимата за съответната строителна зона — за всички сгради, включени въ уличния силуетень планъ, се установява височината на по-низката сжществуваша сграда; при това, по отношение на по-ви-

соката се поставя съгласно т. 2; при малка разлика въ височинитѣ на двѣтѣ съществуващи сгради, допуска се преходътъ на височинитѣ на корнизитѣ, следъ изравняването имъ съ по-низката сграда, да стане на границата съ по-високата такава;

4. ако въ частта отъ улицата, за която се отнася уличниятъ силуетенъ планъ, има две или повече масивни сгради съ еднакъвъ брой етажи и съ височина единъ или повече етажи по-голяма отъ допустимата за съответната строителна зона — за всички сгради, включени въ уличния силуетенъ планъ, се установява височина, съ единъ етаж по-голяма отъ допустимата за съответната строителна зона;

5. ако въ частта отъ улицата, за която се отнася уличниятъ силуетенъ планъ, има повече отъ една масивна сграда, съ височина по-голяма отъ допустимата за съответната строителна зона, разпоредбитѣ на т. т. 1, 2, 3 и 4 съ съответно приложими.

Чл. 198. Когато, чрезъ уличния силуетенъ планъ се установи по-малка височина отъ допустимата за съответната строителна зона, това трѣбва да стане по начинъ и въ размѣри, че да не се намали броятъ на етажитѣ, които могатъ да бъдатъ направени съгласно този законъ, съ изключение на приземния етажъ и мезанина.

Чл. 199. Когато, поради наклонъ на улицата, чрезъ уличния силуетенъ планъ, се установи по-голяма или по-малка височина отъ допустимата за съответната строителна зона, това трѣбва да стане при спазване на предходния членъ.

Чл. 200. Чл. чл. 195—199 включително се прилагатъ съответно и за Столичната голѣма община — за всички строежи и работи по законитѣ, посочени въ чл. 304 и правилницитѣ и наредбитѣ по приложението имъ.

Заваренитѣ отъ този законъ улични силуетни планове могатъ да се изменятъ и допълнятъ по реда на чл. 271.

Отдѣление VI.

Фасади на сградитѣ.

Чл. 201. Новостроящитѣ се сгради въ всички строителни зони трѣбва да иматъ фасади, които да отговарятъ на строителната хармония и въ художествено и архитектурно отношение да иматъ предвидъ фасаднитѣ постижения на съществуващитѣ въ съответната улица сгради, изпълнени съ огледъ на строителната хармония.

Чл. 202. Архитектурното разработване на фасадитѣ на сградитѣ трѣбва да отговаря на строително-художественитѣ изисквания и да обхваща както преднитѣ, така и страничните фасади.

Чл. 203. За оформяване на общия градски силуетъ, сградитѣ трѣбва да иматъ, по възможностъ, еднакви очертания и наклонъ на покрива.

Не се допускатъ: несъразмѣрни по мащабъ и съотношение надстройки въ покривното очертание; комини на външнитѣ стени къмъ улицата и двора; капандури или надстройки надъ корнизата, съ фасада, по площъ по-голяма отъ 1.20 кв. метра и дължина, общо, повече отъ 1/4 отъ фасадата на сградата, мѣрена при последния етажъ; различни по голѣмина, форма и брой капандури при сгради, застроени по еднакъвъ типъ; излази (балкони) предъ капандуритѣ или надстройките.

Забележка: Челната страна на капандуритѣ и надстройките трѣбва да бъде най-малко на 0.80 метра задъ строителната линия.

Отдѣление VII.

Издадини.

Чл. 204. Предъ външната строителна линия се допускатъ:

1. стѣпала, пиластри, рамки и други подобни архитектурни мотиви — до 0.15 м.;
2. корнизи, подъ и надъ цокъла — до 0.15 м.;
3. балкони — до 0.60 м., при улици, широки отъ 12 до 14 м. и до 0.80 м., при улици, широки повече отъ 14 м.;
4. еркери — до 0.30 м., при улици, широки отъ 12 до 16 м. и до 0.80 м., при улици, широки повече отъ 16 м.

Забележка I: За издадини предъ уличната регулационна линия общинитѣ събиратъ еднократно такси, опредѣлени съ правилникъ, съставенъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърденъ съ указъ. До издаване на този правилникъ такситѣ се събиратъ по досегашния редъ.

Забележка II: Съ строителнитѣ правилници могатъ да се забранятъ всички или нѣкои издадини въ опредѣлени части, зони, квартали или улици на населенитѣ мѣста.

Чл. 205. Балконитѣ и еркеритѣ, допустими по предходния членъ, не могатъ да заематъ повече отъ 1/3 отъ лицето на сградата.

Тѣ трѣбва да отстоятъ отъ съседнитѣ граници на разстояние най-малко на 2 м. и на височина най-малко 3.50 м. отъ прилежащото тротоарно ниво до долната имъ страна.

При два и повече балкони и еркери, тѣ трѣбва да отстоятъ помежду си на разстояние най-малко 4 метра. Допуска се, обаче, долепването на балконъ до еркеръ.

Чл. 206. Балкони и еркери задъ вътрешната строителна линия къмъ дъното на парцела, се допускатъ съ издаденостъ до 1 м. и на височина най-малко 2.50 м. отъ нивото на двора до долната имъ плоскостъ.

Тѣ трѣбва да отстоятъ отъ края на сградата на разстояние най-малко 1.50 метра.

Дължината на такива балкони може да бъде най-много 1/2 отъ лицето на сградата къмъ двора, а на еркеритѣ — 1/3 отъ същото лице на сградата. При издаване на балкони и еркери, общата имъ дължина може да бъде най-много 1/2 отъ лицето на сградата къмъ двора.

Чл. 207. Предъ строителнитѣ линии къмъ страничните съседни, не се допуска издаването на балкони и еркери.

Чл. 208. При постройки, партерътъ на които не служи за жилищни помѣщения, се допуска построяването на покривки (маркизи) надъ магазинитѣ. Тѣ могатъ да иматъ ширина не по-голяма отъ широчината на тротоара, но не повече отъ 3 м. и трѣбва да сж на височина най-малко 3 м. отъ сръдното тротоарно ниво.

Покривкитѣ трѣбва да бъдатъ здраво прикрепени къмъ сградата и отводнени по начинъ, че водата да не се оттича къмъ улицата или чужди недвижими имоти.

Глава III.

Вътрешно разпредѣление на сградитѣ

Отдѣление I.

Жилищни и други помѣщения.

§ 1. Общи положения.

Чл. 209. Всѣко жилище трѣбва да има най-малко: предверие, стая, кухня, клозетъ, избено и таванско помѣщение.

Въ сградитѣ, съ височина два и повече етажи, трѣбва да има мѣста или помѣщения за държане и лесно изхвърляне на сметта и за подвозъ на горивни материали.

Чл. 210. Сгради, съ 12 и повече отдѣлни жилища (апартаменти), трѣбва да иматъ отдѣлно жилище за вратаръ. Ако то не е въ партера, за службата на вратаря трѣбва да има една стая въ партера при входа.

Допуска се построяването на жилището за вратаря въ тавана, при условие, че ще има свѣтла височина 2.50 м. и съответнитѣ размѣри на помѣщенията.

При етажна собственост жилището за вратаря е обща частъ на собственицитѣ.

Забележка: Жилището за вратаря трѣбва да се состои най-малко отъ стая, кухня и клозетъ.

Чл. 211. Всѣки магазинъ, работилница, кафене, локалъ и пр. трѣбва да иматъ отдѣленъ клозетъ.

Допуска се общъ клозетъ за нѣколко магазини, работилници и пр., ако сж разположени въ единъ етажъ на сградата.

Ако въ тѣзи помѣщения работятъ или тѣ се посещаватъ и отъ жени, клозетътъ трѣбва да бъде раздѣленъ на две отдѣления — за мъже и за жени.

Забележка: Клозетитѣ трѣбва да отговарятъ на изискванията по чл. 240.

Чл. 212. Допуска се направата на гаражи за лични нужди въ избенитѣ помѣщения, приземния етажъ и партера на сградата.

§ 2. Размѣри на помѣщенията.

Чл. 213. Най-малкитѣ размѣри на помѣщенията сж:

1. предверие — 2.50 кв. м., при най-малка широчина 1.40 м.;

2. стая — 16 кв. м., при най-малка широчина 3 м. — за жилища съ една стая и 12 кв. м., при най-малка широчина 2.60 м. — за жилища съ повече отъ една стая;

3. кухня — 10 кв. м., при най-малка широчина 2.50 м.;
4. клозетъ — 1.10 кв. м., при най-малка широчина 0.80 м.;

5. тъменъ коридоръ — най-малка широчина 1 м.

§ 3. Височина на помѣщенията.

Чл. 214. Най-малката свѣтла височина за помѣщенията е:

1. за живѣене — 2.90 м.;
2. за складъ и за гаражи за лични нужди — 2.20 м.;
3. за магазини, работилници и за обществено ползуване гаражи — 3 м.;
4. за кафенета и други помѣщения, кждето се събиратъ хора:
 - a) 4 м. — при площъ повече отъ 100 кв. м.;
 - b) 3 м. — при площъ отъ 10 до 30 кв. м.;

- в) 3.30 м. — при площ от 30—50 кв. м.;
 г) 3.50 м. — при площ от 50—100 кв. м.;
 5. за терасовиден етаж — 2.80 м.;
 6. за мецанина — 2.50 м., а когато служи за живѐне — 2.90 м.;
 7. за приземен етаж — 2.50 м., а когато служи за живѐне — 2.90 м.;

8. за месални за фурни — 2.50 м.;

9. за кантери и хотелски стаи — 2.80 м.

Забележка I: При вилообразни едноетажни и двуетажни сгради, височината на жилищните помѐщения може да бѐде най-малко 2.50 м. Въ тѐзи случаи се допускат и тавански обитаеми етажи съ височина най-малко 2.30 м.

Забележка II: За сградите въ селата височината на жилищните помѐщения може да бѐде най-малко 2.70 м.

§ 4. Изложение, провѐтряване и осветление на помещениата.

Чл. 215. Всѐко жилище трѐбва да има поне едно от жилищните си помѐщения към слънчева страна.

Всички помѐщения, освен вътрешните коридори, вестибюли, бани и клозети, трѐбва да имат непосредствено външно осветление и външно провѐтряване.

Забележка I: Жилищни помѐщения съ стаи, кухните се считат жилищни помѐщения, когато съ съ квадратура най-малко 14 кв. м.

Забележка II: Помѐщенията по чл. 214 т. 4 трѐбва да имат механическа вентилация, осигуряваща правилната и пълна обмяна на въздуха.

Забележка III: Зимните помѐщения могат да имат прѐка или механическа вентилация.

Чл. 216. Квадратурата на прозорците, мѐрена между каситѐ, трѐбва да е въ съотношение съ подовата плоскост 1:6 — за жилищните помѐщения и 1:8 — за нежилищните помѐщения и стълбища.

Отдѐление II.

Входове и стълбища.

Чл. 217. Главният вход на сградата трѐбва да има широчина най-малко 1.50 м., при сгради от партеръ и етаж. При сгради съ по-голяма височина, тази широчина се увеличава съ 0.10 м. за всѐки етаж.

Забележка: Главният входни предверия трѐбва да имат свѐтла широчина най-малко 1.35 м.

Чл. 218. Разстоянието от най-отдалеченото помѐщение до стълбището може да бѐде най-много 15 м.

Една стълба може да служи най-много на четири жилища въ един етаж.

Забележка: Въ зависимост от размѐра, разположението и предназначението на сградата, техническата власт може да изисква стълбитѐ да бѐдат повече от една.

Чл. 219. Широчината на крилата на стълбата трѐбва да бѐде 1.20 м. — при постройка съ височина най-много партеръ и два етажа. При постройка съ по-голяма височина, широчината на стълбата се увеличава съ 0.05 м. на крило за всѐки етаж. Това увеличение е 0.10 м., ако сградата има три или повече жилища въ един етаж.

Стълби, водещи до изби и тавани, трѐбва да имат широчина най-малко 1 м.

Площадките не могат да бѐдат по-тъсни от крилата.

Чл. 220. Наклонът на стълбата се опредѐля от следната формула: широчината на стѐпалото, въ което не се смѐта профила, събрана съ двойната му височина, трѐбва да дава 62 до 64.

Височината на стѐпалото не може да бѐде по-голяма от 0.16 м.

Забележка: Наклонът на стълбата на вилообразни еднофамилни сгради, изразен въ отношение височината към широчината на стѐпалото, може да бѐде най-много 19/25.

Чл. 221. Крива стълба се допуска само когато продължава въ непрекъсната верига. Наклонът ѝ се опредѐля съгласно чл. 220 и се изчислява по ходовата линия, която отстои от парапета на разстояние 1/3 от дължината на стѐпалото.

Забележка: Завършване на право рамо съ криви стѐпала се допуска само за избени и тавански помѐщения.

Глава IV.

Вътрешни сгради, второстепенни и временни постройки.

Чл. 222. Вътрешни съ тѐзи сгради, които се застрояват зад вътрешната строителна линия към дното на парцела.

Чл. 223. Застрояването на вътрешни сгради се допуска само въ централна и първа строителни зони и трѐбва да стане едновременно или след застрояването на лицевата сграда.

Чл. 224. Вътрешните сгради трѐбва да отстоят от съседовите граници на разстояние най-малко 5 м., а от лицевата сграда — 10 м., обаче, разстоянието от уличната регулационна линия до предния имъ зид трѐбва да бѐде най-малко 30 м.

Чл. 225. Вътрешните сгради могат да имат много височината на лицевите сгради, намалена съ 2.80 м. При наклонени терени, когато вътрешните сгради се строят на по-издигнатата част от терена, трѐбва да се спазва винаги посочената разлика между височините на лицевата и вътрешна сгради.

Чл. 226. Въ парцели, въ които има вътрешни сгради, трѐбва да се остави проходъ към тѐхъ съ широчина най-малко 2.20 м. и свѐтла височина поне 2.50 м.

Чл. 227. Второстепенни съ тѐзи постройки, които не могат да служат за жилищни нужди, дюкани или работилници, а за домакински, стопански и други нужди, като бараци, беседки, гаражи и други подобни.

Второстепенни съ и всички селско-стопански сгради, като сайвани, саи, коношни, краварници, кошари, хамбари, навеси за земеделски съжива, складове за земеделски произведения, сушилни, сѐновали, кокошарници, обори за дребни домашни животни, торища, отходни мѐста, парници, цѐвтарници и други подобни. Селско-стопанските сгради трѐбва да бѐдат хармонично включени въ околната обстановка, като се използват дадените от терена и мѐстните условия възможности за издържано и образцово застрояване. По външенъ видъ тѐ трѐбва да имат опростена форма при спазване на начините за битовъ селски строеж и при употреба предимно на подръчни мѐстни материали. За тѐзи сгради важат особени технически изисквания, посочени въ плановѐ — образци на Министерството на обществените сгради, пѐтищата и благоустройството и на Министерството на земеделието и държавните имоти.

Забележка I: Въ градове съ повече от 50.000 жители второстепенните постройки не могат да имат комини и да се отопляват съ горивни материали, произвеждащи димъ и газове.

Забележка II: Съ строителните правилници може да се разреши направата на селско-стопански сгради и въ нѐкои части, зони или квартали на градовете.

Чл. 228. Второстепенните постройки като бараци, беседки, гаражи и други подобни трѐбва да отстоят от съседовите граници най-малко на 1.50 м., като се разполагат най-малко 5 м. зад лицевата сграда, съответно зад вътрешната строителна линия.

Селско-стопанските сгради, съ изключение на отходните мѐста и торищата, могат да се разскачат и на уличната регулационна линия, когато размѐритѐ и уредбата на селско-стопанския дворъ налагат това, но не и на линиите на площата и главни улици и на улици — част от държавни пѐтища. Селско-стопанските сгради трѐбва да отстоят от съседовите граници най-малко на 2.50 м.

Чл. 229. Височината на второстепенните постройки като бараци, беседки, гаражи и други подобни може да бѐде най-много 3 м. Височината на селско-стопанските сгради се опредѐля въ плановѐ — образци на Министерството на обществените сгради, пѐтищата и благоустройството и на Министерството на земеделието и държавните имоти.

Чл. 230. Временни съ тѐзи постройки, които се строят за опредѐлено време, съ огледъ задоволяването на преходни нужди.

Следъ изтичане срока, за който съ разрешени, временните постройки, тѐ трѐбва да бѐдат веднага съборени безъ заплащане каквото и да било обезщетение на собствениците.

Чл. 231. Временните постройки трѐбва да бѐдат разположени на 5 м. разстояние от съседовите граници, освен когато сградите въ съседните парцели съ застроени на калканъ, въ който случай временните постройки могат да бѐдат застроени долепно.

Временните постройки могат да имат най-голяма височина 3.50 м.

Чл. 232. Ако следъ изтичането на срока по чл. 260 алинея II временните постройки не бѐдат веднага съборени от собственика, тѐ се събарят от общината за негова смѐтка.

ОТДѐЛЪ ТРЕТИ.

Особени строителни правила за стълбища, външни и газдѐбителни стени, изолационни плочи, сиѐгобрани, издадини, пожарни кранове, комини, клозети, електрически и телефонни инсталации и пр.

Чл. 233. Стълбитѐ на сгради, предназначени за обитаване от повече от едно семейство, включително тавана и покрива на стълбището, се строят огнеупорно.

Чл. 234. Външният оградни стени, стенитѣ, които оградятъ стълбища и стенитѣ между отдѣлни жилища въ единъ етажъ, трѣбва да иматъ дебелина равна най-малко на дължината на една обикновена тухла.

Подовата конструкция и стенитѣ, отдѣлящи едно жилище отъ друго, трѣбва да бждатъ направени по начинъ, че да се избѣгва проникването на шумъ въ съседни жилища.

Чл. 235. Раздѣлителнитѣ стени между тавански и между избени помѣщения трѣбва да бждатъ направени отъ огнеупоренъ строителенъ материалъ.

Калканитѣ зидове трѣбва да излизатъ надъ покрива на височина най-малко 0.30 м.

Надъ проходитѣ по чл. 174, забележката, трѣбва да се поставя, освенъ конструктивна желѣзобетонова плоча, още и изолационна плоча, на разстояние най-малко 0.10 м. подъ конструктивната плоча.

Чл. 236. Сгради съ допустимата най-голяма височина въ градоветѣ, трѣбва да иматъ, на линията на покрива, снѣгобранъ — не по-низъкъ отъ 0.20 м. и съ отвори на мрежата не по-големи отъ 0.10/0.10 м.

За по-стрѣмнитѣ покриви, техническата властъ може да изисква по-голяма височина на снѣгобранитѣ.

Чл. 237. Всички издадини на сградата — балкони, еркери, козирки и други подобни, трѣбва да сж свързани конструктивно съ сградата. Това се отнася и за парапетитѣ на балконитѣ и за всички съоръжения и части, които сж предъ и вънъ отъ зидоветѣ и надъ корнизата на сградата.

Чл. 238. Сгради съ повече отъ партеръ и единъ етажъ трѣбва да иматъ въ всѣки етажъ по единъ пожаренъ кранъ, поставенъ на удобно за обслужване мѣсто.

Чл. 239. Въ сгради безъ централно отопление, всѣко жилище помѣщение, баня и пералня, трѣбва да има самостоятеленъ коминъ, който да завършва надъ билото на покрива на височина най-малко 0.30 м.

Каналитѣ на коминитѣ трѣбва да иматъ размѣри най-малко 0.15/0.15 м. или диаметъръ 0.15 м., да сж добре и гладко измазани, за да не се допуска съобщение съ съседнитѣ канали и да сж обградени съ стени, дебели най-малко 0.12 м. — ако сж отъ тухли и 0.06 м. — ако сж отъ бетонъ. Коминитѣ трѣбва да сж снабдени съ двойни, добре затворени желѣзни врати за чистене, едната отъ които на тавана. Дървенитѣ части на сградата трѣбва да бждатъ отдалечени отъ външното лице на коминитѣ стени най-малко 0.20 м.

Не се допуска използването на единъ обикновенъ коминъ за помѣщения отъ различни етажи; единъ коминъ, обаче, може да се използва отъ две помѣщения, намиращи се непосредствено едно до друго, въ едно и също жилище.

Когато коминитѣ минаватъ покрай стълбищни зидове, коминната стена трѣбва, въ всички случаи, да има най-малко 0.45 м. дебелина.

Коминитѣ на сгради, които нѣматъ най-голямата допустима височина, трѣбва да бждатъ така устроени, че да не увредятъ съ пушека и газовѣтѣ, които излизатъ отъ тѣхъ, здравната обстановка и чистотата на съседнитѣ и срещуположни сгради

Коминитѣ на низката частъ на сградата трѣбва да бждатъ разположени най-малко на 3 м. отъ прилежащата стена на високата частъ на сградата.

Чл. 240. Всички клозети трѣбва да бждатъ свързани съ градската канализация, където има такива, а където нѣма — съ особена, добре покрита шахта, която да бжде лесно достъпна за чистене, да не пропуска води въ съседнитѣ сгради и да не издава миризми.

Шахтитѣ трѣбва да сж изположени най-малко на 3 м. отъ улчинитѣ и дворищни регулационни линии.

Чл. 241. Поставяне на проводници за електрически инсталации (вътрешни или за художествено насрещно осветление на фасади) и за телефони се извършва по указанъ отъ общината начинъ и подъ надзора на общинската или държавна техническа служба.

отдѣлъ четвърти.

Огради и постилане на тротоари. Особени строежи върху и подъ терена на улици, площади и тротоари. Трансформаторни постове.

Чл. 242. Всѣко мѣсто трѣбва да бжде оградено по утвърденитѣ регулационни линии съ здрава и подходяща ограда, която не може да бжде по-висока отъ 2 метра. Изискванията, на които трѣбва да отговарятъ оградитѣ, се опредѣлятъ въ строителнитѣ правилници за населенитѣ мѣста, споредъ строителната зона и важността на улчинитѣ.

Чл. 243. Тротоаритѣ, безъ бордюритѣ, се постилатъ, поддържатъ и поправятъ отъ собственицитѣ на парцелитѣ — всѣки предъ лицето на своя парцелъ — по опредѣленъ отъ общината типъ за цѣлата улица. Постилането на тротоаритѣ може да се изисква, следъ като общината постави бордюритѣ. Дотогава собственицитѣ могатъ да правятъ предъ парцелитѣ си временни тротоарни настилки.

Ако собственицитѣ не изпълнятъ разпоредбата на този членъ — тротоаритѣ се постилатъ, поддържатъ и поправятъ отъ общината за тѣхна смѣтка.

Чл. 244. Будки, афишни стълбове и други подобни строежи трѣбва да бждатъ така разположени и да иматъ такъвъ видъ, че да не прѣчатъ на движението и да не нарушаватъ естетичното и хармонично очертание на улчинитѣ и другитѣ обществени мѣста.

Обществениотходни мѣста могатъ да се строятъ само въ градини, паркове и площади. По възможностъ тѣ трѣбва да бждатъ подъ терена. Тѣхното разположение се одобрява отъ областния инженеръ.

Чл. 245. Подъ терена на улици и площади се строятъ водопроводни, канализационни, телефонни, електроснабдителни и други подобни, отъ обществено значение, съоръжения, точното мѣсто на които се опредѣля съ правилникъ, съставенъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърденъ съ указъ.

Чл. 246. Забранява се поставянето на трансформаторни постове по тротоари, улици и площади.

Сѣществувачитѣ трансформаторни постове, които затрудняватъ движението по улчинитѣ и тротоаритѣ, или загрозяватъ улчинитѣ, могатъ да бждатъ премѣстени и разположени, споредъ техническитѣ изисквания, въ частни или обществени недвижими имоти или въ зимницитѣ на частни сгради.

Поставянето на нови и премѣстването на сѣществувачи трансформаторни постове става съ заповѣдь на кмета на общината. По силата на тази заповѣдь се считатъ отчуждени и недвижимитѣ имоти, необходими за трансформаторнитѣ постове.

Заповѣдта се съобщава на прѣко заинтересованитѣ собственици по реда на закона за гражданското судопроизводство. Въ 10-дневенъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, прѣко заинтересованитѣ собственици могатъ да обжалватъ заповѣдта по иерархически редъ предъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градскитѣ общини и предъ областния инженеръ — за селскитѣ общини.

Поставянето и премѣстването на трансформаторнитѣ постове става съгласно глава VII отъ наредбата-законъ за електрификацията на България. Обезщетенията за отчужденитѣ частни недвижими имоти се опредѣлятъ и съответнитѣ собственици се обезщетяватъ по реда на този законъ, частъ втора, отдѣлъ шести, глава II, отдѣление II, § § 3, 5 и 6.

За забележка: За обнародването на съобщенията въ „Държавенъ вестникъ“ важи чл. 32, забележката.

отдѣлъ пети.

Строежи за индустриална цель, паркови строежи.

Чл. 247. Строежи за индустриална цель се разрешаватъ въ предвиденитѣ по общия градоустройственъ планъ, съответно по улчно-регулационния планъ и строителнитѣ правилници за населенитѣ мѣста — части, зони, квартали и улици.

Чл. 248. Въ общественитѣ градини и паркове, залесителни пояси и ивици и гори (горски посадки) могатъ, съ разрешение на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градскитѣ общини и на областния инженеръ — за селскитѣ общини, да се разполагатъ общински строежи, които по предназначение сж свързани съ използването на градинитѣ и парковѣтѣ, като малки общодостъпни заведения, малки съоръжения за концерти и забави на открито, постройки за общинскитѣ горски служби, беседки, парници, паметници, параклиси и други подобни.

отдѣлъ шести.

Особени строителни правила за строежи въ земетръсни области.

Чл. 249. Строежитѣ въ земетръсни области, по-високи отъ 8 м., или включващи партеръ и етажъ, трѣбва да се правятъ съ свързано носяща конструкция-желѣзобетонова, желѣзна или друга подобна.

За забележка: Земетръснитѣ области се опредѣлятъ отъ Министерския съветъ, по докладъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

ОТДЪЛЪ СЕДМИ.

Използуване на лицевитѣ и калканни зидове на сгради за поставяне на обществени съоръжения

Чл. 250. Лицевитѣ и калканнитѣ зидове на частни и обществени сгради могатъ, въ случай на нужда, по преценка на общинскитѣ или държавни технически служби, да се използватъ за:

1) прикрепяне на обтежки и рамена, носящи трамвайни въздушни мрежи или съоръжения на уличното осветление и за осветление фасадитѣ на обществени сгради;

2) прикрепяне или възидане на проводници и необходимитѣ съоръжения на трамвайната, осветлителната, телеграфна и телефонна мрежи.

Прикрепянето на обтежкитѣ, рамената, проводницитѣ и другитѣ съоръжения трѣбва да става по начинъ, че сградитѣ да не се загрозяватъ и за собственицитѣ имъ да не се създаватъ особени затруднения и неудобства.

ОТДЪЛЪ ОСМИ.

Строителни граници на населенитѣ мѣста.

Чл. 251. Всички строителни работи се извършватъ въ строителнитѣ граници на населеното мѣсто, опредѣлени отъ съответнитѣ улично-регулационни и дворишно-регулационни планове. Строителнитѣ работи трѣбва да бъдатъ съобразени и съ самитѣ улично-регулационни и дворишно-регулационни планове и съществуващитѣ общи квартални застроителни и улични силуетни планове.

Извънъ строителнитѣ граници на населенитѣ мѣста се разрешава направата само на полски и лѣтни постройки. Видътъ, размѣрътъ, разположението и назначението на тѣзи постройки, както и условията, при които тѣ ще се разрешаватъ, ще бъдатъ опредѣлени съ правилникъ, съставенъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърденъ съ указъ. Постройкитѣ трѣбва да сѫ отдалечени най-малко на 1.000 м. отъ строителнитѣ граници на населенитѣ мѣста.

Чл. 252. Строежитѣ въ неурегулиранитѣ досега населени мѣста, райони на желѣзопѣтни гарии и минерални бани ще се извършватъ, до създаване на съответнитѣ регулационни планове, съгласно този законъ и общитѣ и особени закони, които не му противоречатъ.

Съ правилникъ, съставенъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърденъ съ указъ, както и съ наредби на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, могатъ да бъдатъ установени особени правила за строежитѣ по предходната алинея.

ОТДЪЛЪ ДЕВЕТИ.

Строителни разрешения.

Чл. 253. Строителнитѣ работи въ Царството се извършватъ, при спазване на този законъ и правилницитѣ и наредбитѣ по приложението му, както и общитѣ и особени закони, които не му противоречатъ, възъ основа на строително разрешение на общинската или държавна техническа власть.

Забележка: Не се изисква строително разрешение за боядисване на сгради, препокриване на керемиденъ покривъ и направа на нови печки. За извършването на тѣзи работи трѣбва само да се съобщи на общината съ писмено заявление.

Чл. 254. Строителното разрешение се издава по писмено заявление на собственика или на лицата, които иматъ право да строятъ върху чуждѣ имотъ. Въ заявлението се означава точно искания строежъ (направа на новъ строежъ или поправка, измѣнение, надстройка или пристройка на съществуващи строежи).

Заявлението се подава до общината. То се придружава отъ:

1. скица-копие отъ дворишно-регулационния планъ, съ означение на искания строежъ и съществуващитѣ въ парцела и въ съседнитѣ парцели строежи;
2. архитектуренъ планъ въ мѣрка 1:100;
3. схема на главнитѣ носящи конструкции (желѣзобетонни, желѣзни и други);
4. описание на строителнитѣ работи, по образецъ, даденъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, и
5. обяснителна записка.

Книжата по т. т. 2—5 включително се представятъ въ 4 еднообразни екземпляра; единъ отъ екземпляритѣ на плана трѣбва да бъде на хелиографно копирно платно.

Книжата по т. т. 2—5 включително трѣбва да сѫ подписани отъ съставителя имъ, отъ лицата по алинея I и отъ техническия ръководителъ на строежа.

Забележка I: Технически ръководителъ може да бъде и изпълнителътъ на строежа (чл. 264) ако притежава съответната правоспособност.

Забележка II: За строежи до 10 кв. м. — за градоветѣ и до 40 кв. м. — за селата, не се представятъ книгата по т. т. 2—5 включително. Тази разпоредба не се отнася за строежи, които се разполагатъ на улици — частъ отъ държавни пѣтища.

За селско-стопанскитѣ сгради (чл. 227 алинея II), независимо отъ голѣмината имъ, не е задължително представянето на книгата по т. т. 2—5 включително, ако се застроитъ по типови планове и описания на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти.

Забележка III: При подаване на заявлението се внасятъ 1/3 отъ такситѣ по чл. 262 алинея I, които въ случай на забележка II на сѣщия членъ, оставатъ въ полза на общината.

Чл. 255. Архитектурниятъ планъ трѣбва да съдържа: ситуационна скица; всички фасади на сградата и поне единъ характеренъ разрѣзъ — предпочтително презъ стълбището, всички хоризонтални разпредѣления на етажи, изба, или основи, таванъ, съответно покривъ и ясни и точни надиси и мѣрки за помѣщения, конструкции, отстояния и пр.

Чл. 256. Плановетѣ за конструкции (желѣзобетонни, желѣзни и други) и за основи, както и изчисленията за тѣхъ, трѣбва да се придружаватъ отъ планове — въ единъ екземпляръ — за канализационната, водопроводна, електрическа и отоплителна мрежи. Тѣзи планове, които трѣбва да бъдатъ утвърдени преди започване изпълнението на конструкциитѣ и основитѣ, могатъ да се представятъ и по отдѣлно или последователно за основитѣ, избата и етажитѣ, ако естеството на строежа позволява това.

Забележка: Плановетѣ за конструкции и основи, както и плановетѣ за канализационната, водопроводна, електрическа и отоплителна мрежи се утвърждаватъ по реда на следващия членъ, но безъ да се правятъ съобщения на прѣко заинтересованитѣ собственици.

За утвърждение на горнитѣ планове се събиратъ установени въ бюджета на общината такси. Такситѣ трѣбва да бъдатъ платени при предаване на утвърденитѣ планове.

Чл. 257. Общината уведомява незабавно прѣко заинтересованитѣ собственици за постѣпването на архитектурни планове за строежъ, по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство. На отсутствуващитѣ лица съобщението се прави чрезъ залепването му на тѣхния домъ или имотъ и поставянето му на видно мѣсто въ общината. За така направенитѣ съобщения къмъ преписката се прилага служебна бележка, приподписана отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице.

Въ 7-дневенъ срокъ отъ връчване, съответно отъ залепване на съобщението, прѣко заинтересованитѣ собственици могатъ да направятъ писмени възражения противъ строежа. Разглеждането на плановетѣ става следъ изтичане на този срокъ.

Архитектурнитѣ планове се утвърждаватъ: за градскитѣ общини съ пълна техническа служба — отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, по доклад на началника на техническата служба, а за останалитѣ общини — отъ завеждащия най-близката архитектурна служба при областнитѣ или околийски инженерства.

Плановетѣ за строежи за индустриална целъ се утвърждаватъ отъ областния инженеръ, по доклад на архитектурната служба при инженерството. За Столичната голѣма община плановетѣ за тѣзи строежи се утвърждаватъ отъ Столичния кметъ.

Резолюцията на кмета, областния инженеръ или завеждащия архитектурната служба се съобщава на заявителя и на прѣко заинтересуванитѣ собственици, по реда на алинея I.

Въ 10-дневенъ срокъ отъ връчване, съответно отъ залепване на съобщението, резолюцията може да бъде обжалвана по иерархически редъ, чрезъ общината, предъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градскитѣ общини и предъ областния инженеръ — за слескитѣ общини.

Когато има несъгласие между кмета или натовареното отъ него длъжностно лице и началника на общинската техническа служба — кметътъ е длъженъ да представи плана за утвърждение въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството. Въ този случай, резолюцията за утвърждение или неутвърждение на плана подлежи на обжалване по реда, посоченъ въ предходната алинея, предъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Забележка I: Въ случайт, когато утвърдението на плана тръбва да стане от друга техническа власт, преписката — заедно съ възраженията на прѣко заинтересованитѣ собственици, съобщенията, разпискитѣ и другитѣ книжа — се изпраща отъ общината по принадлежност, веднага следъ изтичане на срока по алинея II. Съответната техническа власт, следъ утвърждение или неутвърждение на плана, връща преписката въ общината, която прави веднага съобщението по алинея V. Съответнитѣ държавни технически служби задържатъ при себе си копие отъ утвърденитѣ плано.

Забележка II: Съ заповѣдъ на кмета, утвърждаването на архитектурни плановете може да се възложи на началника на общинската техническа служба или на друго длъжностно лице — архитектъ отъ тази служба.

Чл. 258. Плановѣтъ за сгради съ повече отъ 6 жилища, както и плановѣтъ за сгради, представляващи нѣкаква строителна или архитектурна особеност въ градоветѣ, се утвърждаватъ, следъ мнение на архитектурна комисия при общината, която има съставъ: председател — заведующиятъ архитектурната служба при областното или околийско инженерство и членове: началникътъ на общинската техническа служба, юрисконсултътъ при общината или тѣхни служебни замѣстници и единъ представител на мѣстната или най-близката секция на Инженерно-архитектурната камара. Ако при общината нѣма техническа служба, въ комисията участвува съответниятъ заведующъ служба регулации при областното или околийско инженерство. Ако общината нѣма юрисконсултъ, въ комисията участвува съответниятъ околийски съдия или замѣстникъ околийския съдия.

Забележка: Представителътъ на Инженерно-архитектурната камара и единъ неговъ служебенъ замѣстникъ се посочватъ, по покана на кмета, за срокъ отъ една година, отъ управителното тѣло на тази организация. Околийскиятъ съдия или замѣстникъ околийския съдия се посочва, по покана на кмета, отъ председателя на областния съдъ, за срокъ отъ една година. Законно възпрепятствуванитѣ да изпълняватъ функциитѣ си членове на комисията се замѣстватъ, по сѣщия редъ, съ други лица.

На околийския съдия или на замѣстникъ околийския съдия и на представителя на Инженерно-архитектурната камара се плаща възнаграждение на заседание, определено въ бюджета на общината.

Чл. 259. Архитектурната комисия тръбва да разгледа плана и се произнесе по утвърдението му най-късно въ 15-дневенъ срокъ отъ изтичане на 7-дневния срокъ по чл. 257 алинея II, освенъ ако по особени уважителни причини, изложени въ протокола ѝ, тя не може да стори това.

Чл. 260. Временнитѣ постройки (чл. 230) се разрешаватъ отъ засилената общинска управа, по докладъ на началника на техническата служба, ако има такъвъ.

Засилената общинска управа определя и срока, за който се разрешаватъ постройките.

Решението на засилената общинска управа подлежи на одобрение отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Чл. 261. По утвърденитѣ архитектурни плановете се издаватъ писмени строителни разрешения.

Утвърдениятъ архитектуренъ планъ и останалитѣ книжа по чл. 254 алинея II, съответно измѣнени и допълнени при утвърждаването, съставляватъ нераздѣлна частъ отъ строителното разрешение.

Въ строителното разрешение се описва подробно строежа, за който то се отнася, и се посочватъ наказанията по този законъ за неспазването му.

Чл. 262. Строителнитѣ разрешения се издаватъ на името на лицата по чл. 254 алинея I, отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, срещу установени въ бюджета на общината такси.

Споровѣтъ, възникнали въ връзка съ издаване на строителнитѣ разрешения, се разглеждатъ по иерархически редъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градскитѣ общини, почивнитѣ мѣста, районитѣ на жельзопѣтни гари и минерални бани и отъ областнитѣ инженери — за останалитѣ населени мѣста.

Забележка I: Въ случайт, при които не се изисква представянето на архитектуренъ планъ, строителнитѣ разрешения се издаватъ отъ кмета или натоварено отъ него длъжностно лице, по мнение на съответната техническа служба.

Забележка II: Ако въ 3-годишенъ срокъ отъ утвърдението на плана не бѣде поискано строително разрешение и не бѣдатъ внесени такситѣ — планътъ губи действието си.

Забележка III: Не се събиратъ такси за строежитѣ на държавата, общинитѣ, общественитѣ (автономни) учреждения, организациитѣ за общественно подпомагане и организациитѣ за физическо възпитание.

Не се събиратъ, сѣщо така, такси за селско-стопанскитѣ сгради (чл. 227 алинея II).

Чл. 263. Следъ издаване на строителното разрешение, съответнитѣ технически органи определятъ линии и ниво за строежа и съставятъ протоколъ, съ означение на регулационнитѣ и нивелетни репери.

Протоколътъ се подписва отъ техническия органъ, който е определялъ линиитѣ и нивото, отъ лицата по чл. 254 алинея I и отъ изпълнителя на строежа (чл. 264).

Лицата по чл. 254 алинея I получаватъ преписъ отъ протокола. Веднага следъ изтичане на основитѣ до нивото на тротоара, сѣщитѣ лица сѣ длъжни съ писмено заявление до общинската техническа служба, ако има такава, да поискатъ да се извърши провѣрка на линиитѣ и нивото на строежа. Преди тази провѣрка строежътъ не може да бѣде продълженъ.

Забележка: Преди определяне на линиитѣ и нивото за строежа, не могатъ да се извършватъ никакви строителни работи, освенъ подравняване на терена и то на дълбочина не повече отъ 0.50 м., мѣрено отъ тротоарното ниво.

Чл. 264. Следъ издаване на строителното разрешение и преди започване на строежа, лицата по чл. 254 алинея I сѣ длъжни да съобщятъ въ общината името на изпълнителя на строежа, какъвто може да бѣде само предприемачъ, съответно майсторъ-строителъ, съ призната правоспособностъ.

Разпоредбитѣ на този членъ не се отнасятъ за строежи до 10 кв. м. — въ градоветѣ и за строежи до 40 кв. м., на единъ етажъ — въ селата.

Чл. 265. Строежитѣ се извършватъ точно споредъ строителното разрешение, утвърдениятъ архитектуренъ планъ и другитѣ строителни книжа по чл. 256 и 261 алинея II и протоколътъ за линиитѣ и нивото. Сѣщитѣ книжа могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ само по установения погоре редъ за тѣхното утвърждение, издаване и съставяне.

Утвърдениятъ архитектуренъ планъ, строителното разрешение и протоколътъ за линиитѣ и нивото тръбва да се намиратъ постоянно на мѣстостроенето.

Чл. 266. Строителни разрешения, които, въ течение на една година отъ издаването имъ не сѣ били използвани, тръбва да бѣдатъ подновени. Това става — ако не се прави измѣнение на утвърденитѣ архитектурни плановете — срещу заплащане само на 1/3 отъ предвиденитѣ такси. По подновеното строително разрешение тръбва да се определятъ на ново линии и ниво за строежа (чл. 263).

Строителни разрешения, по които, въ течение на 5 години отъ издаването имъ, грубиятъ строежъ на сградата (включително покрива) не е билъ завършенъ — губятъ действието си.

Забележка: Строителното разрешение се счита използвано по смисъла на алинея I, ако основнитѣ зидове сѣ били изпълнени до нивото на терена.

Чл. 267. За издаване на скици-копия отъ регулационни плановете, издаване на копия отъ архитектурни и други плановете, издаване на удостоверения, съставяне на протоколи за линии и нива, извършване на снимки, трасиране на строежи, провѣрка на квадратури и граници, даване на справки по плановете и преписки и пр., общинитѣ събиратъ такси, определени съ правилникъ, съставенъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърденъ съ указъ. До издаване на този правилникъ такситѣ се събиратъ по досегашния редъ.

Забележка: За строежитѣ, посочени въ чл. 262 забележка III не се събиратъ такси по настоящия членъ.

Чл. 268. Строежитѣ на държавата, общинитѣ и общественитѣ (автономни) учреждения се разрешаватъ възвѣ основа на плановете, книжа и пр. и отъ органи, посочени въ правилникъ, съставенъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, приетъ отъ Министерския съветъ и утвърденъ съ указъ.

Строежитѣ по предходната алинея въ границитѣ на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София) се разрешаватъ следъ мнение на Столичния кметъ.

отдѣлъ десети

Общи квартални застроителни плановете.

Чл. 269. Когато строителнитѣ правила относно външнитѣ строителни линии, вътрешнитѣ строителни линии, дължината на калканнитѣ зидове или незастроената частъ отъ парцелитѣ (двора), не биха могли да се спазватъ поради недостатъчна квадратура, недостатъчно лице или дълбочина на парцелитѣ, или поради особености въ положението на сѣществувачи въ сѣседнитѣ парцели масивни сгради — застрояването на парцелитѣ въ съответния кварталъ се разрешава възвѣ основа на общъ кварталенъ застроителенъ планъ, който определя разположението на всички бѣдещи строежи въ квартала. Въ връзка съ разположението на строежи въ жглови парцели, планътъ може да обхваща и строежитѣ въ останалитѣ жгли на кръ-

стоплята. Общият квартален планъ се съставя въ съгласие съ общитѣ цели на закона (чл. 5), при допустими отстъпления до 1/3, въ повече или въ по-малко, отъ предписанитѣ мѣрки за разположението на външнитѣ и вътрешнитѣ строителни линии, дължината на калканнитѣ видове и квадратурата на незастроената частъ на парцелитѣ (двора). При жглови парцели сѫ допустими и по-голямѣ отстъпления отъ посоченитѣ мѣрки.

Съ разрешение на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градоветѣ и на областния инженеръ — за селата се допуска, при особени случаи, съставянето на плановете по предходната алинея и за части отъ квартали въ населенитѣ мѣста.

Ако и по общи кварталенъ застроителенъ планъ не може да се извърши правилно застрояване — пристѣпва се къмъ измѣнение и допълнение на дворично-регулационния планъ, съгласно чл. 48, забележката.

Чл. 270. Градскитѣ общини трѣбва да се снабдяватъ съ общи квартални застроителни плановете въ 5-годишенъ срокъ отъ влизане въ сила на този законъ.

Общият кварталенъ застроителенъ планъ се съставя отъ комисията по чл. 258. При искания за строежъ, планътъ трѣбва да бѣде съставенъ най-късно въ 15-дневенъ срокъ отъ постѣпване на съответното заявление (чл. 254 алинея I).

За селата общитѣ квартални плановете се съставятъ само при искане за строежъ въ съответнитѣ квартали. Планътъ се съставя отъ най-близката архитектурна служба при областнитѣ или околийски инженерства, най-късно въ 25-дневенъ срокъ отъ постѣпване на съответното заявление (чл. 254 алинея I).

Общината съобщава съставения планъ на прѣко заинтересованитѣ собственици по реда на чл. 257 алинея I. Въ 7-дневенъ срокъ отъ връчване, съответно отъ залепване на съобщението, прѣко заинтересованитѣ собственици могатъ да направятъ писмени възражения противъ плана, придружени отъ толкова преписи, колкото собственици се засѣгатъ съ тѣхъ. Преписитѣ се връчватъ отъ общината по принадлежностъ, по реда на чл. 257 алинея I. Въ 15-дневенъ срокъ отъ връчване, съответно отъ залепване на съобщението, засѣгнатитѣ собственици могатъ да подадатъ писменъ отговоръ.

Следъ изтичане на горнитѣ срокове, комисията по чл. 258, съответно най-близката архитектурна служба при областнитѣ или околийски инженерства, разглежда наново плана и го измѣня и допълня въз основа на възраженията и отговоритѣ, които е признала за основателни, или поради непълноти, несъответствия или грѣшки, които сама е намѣрила въ него. Окончателно съставениятѣ планъ за градоветѣ се подписва отъ присъстващитѣ членове на комисията.

Планътъ, въ два екземпляра, заедно съ цѣлата преписка, се изпраща незабавно въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Въ министерството планътъ се разглежда, най-късно въ 15-дневенъ срокъ отъ постѣпването му, отъ комисия въ съставъ: председател — съдия отъ Върховния административенъ съдъ и членове: началникътъ на отдѣла „Архитектура“ при министерството, юриконсултътъ и по единъ инспекторъ отъ отдѣлитѣ „Архитектура“ и „Благоустройство“ и заведующиятъ бюро „Градоустройство“ при министерството или тѣхнитѣ служебни замѣстници.

Докладчикъ на комисията е заведующиятъ бюро „Градоустройство“ или неговиятъ служебенъ замѣстникъ. При отсъствие на председателя, комисията се председателствува отъ началника на отдѣла „Архитектура“.

Комисията посочва измѣненията и допълненията, които, по нейна преценка, е необходимо да се внесатъ въ плана. Разгледаниятъ отъ комисията планъ се утвърждава съ заповѣдъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и влиза въ сила веднага.

За утвърждаването на плана общината прави съобщение на прѣко заинтересованитѣ собственици, по реда на чл. 257 алинея I.

За бележка: Съдията отъ Върховния административенъ съдъ и единъ неговъ служебенъ замѣстникъ се посочватъ за срокъ отъ две години, по реда на чл. 37 алинея II. Законно възпрепятствуванитѣ да изпълняватъ функциитѣ си съдии се засѣгватъ, по сѣдния редъ, съ други лица. На членоветѣ на комисията се плаща възнаграждение на заседание, определено въ бюджета на министерството.

Чл. 271. Утвърденитѣ общи квартални застроителни плановете могатъ да се измѣнятъ и допълнятъ по реда на чл. 48 т. т. 1—3 включително, 49 и 50.

Измѣнение и допълнение на плана се допуска, по реда на чл. 49 алинея I, и при промѣна въ регулационното положение на съответнитѣ недвижими имоти.

Следъ решението за допускане, по начало, на измѣненията и допълненията — новиятъ общъ кварталенъ застроителенъ планъ се съставя и утвърждава по реда на настоящия отдѣлъ.

ОТДѢЛЪ ЕДИНАДЕСЕТИ Строителенъ надзоръ.

Чл. 272. Надзорътъ за правилното извършване на строителнитѣ работи въ населенитѣ мѣста и за изпълнение на законитѣ, правилницитѣ и наредбитѣ въ връзка съ тѣхъ, се възлага на мѣстнитѣ общински и държавни технически власти, при съдействието на административнитѣ и полицейски органи.

Чл. 273. Строежи, извършвани безъ строително разрешение или при неспазване на издаденото строително разрешение, утвърденитѣ архитектуренъ планъ и другитѣ строителни книги (чл. чл. 256 и 261 алинея II) или при неспазване на този законъ и правилницитѣ и наредбитѣ по приложението му — се спиратъ отъ натоваренитѣ съ надзоръ длъжностни лица, които съставятъ актъ за нарушението.

Продължаването на работитѣ се разрешава съ ново строително разрешение, следъ отстранение на причинитѣ, които сѫ наложили спирането и следъ заплащане на дължимитѣ такси и глоби.

За бележка: Постановленията на настоящия членъ сѫ приложими и въ случая, когато строителнитѣ работи се извършватъ съ материали, които, по видъ, качество и размѣръ, не отговарятъ на съответнитѣ предписания.

Чл. 274. Строежи, извършени безъ строително разрешение или при неспазване на издаденото строително разрешение, утвърдени архитектуренъ планъ и другитѣ строителни книги — се събарятъ ако сѫ недопустими по този законъ и правилницитѣ и наредбитѣ по приложението му.

Събарянето се постановява съ обоснована заповѣдъ на кмета, а за индустриалнитѣ заведения — съ обоснована заповѣдъ на областния инженеръ (за Столичната голѣма община — на Столичния кметъ). Съ сѣщата заповѣдъ се забранява използването и обитаването на строежитѣ.

Заповѣдта се съобщава на строителя по реда на закона за гражданското съдопроизводство. На отсъстващитѣ лица съобщението се прави чрезъ залепването му на постройкитѣ и поставянето му на видно мѣсто въ общината. За така направенитѣ съобщения къмъ преписката се прилага служебна бележка, приподписана отъ кмета, съответно областния инженеръ или натоварени отъ тѣхъ служебни лица.

Въ 3-дневенъ срокъ — за Столичната голѣма община и въ двуседмиченъ срокъ — за останалитѣ общини отъ връчване, съответно отъ залепване на съобщението, заповѣдта може да бѣде обжалвана по иерархически редъ предъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градскитѣ общини, и предъ областния инженеръ — за селскитѣ общини. Ако заповѣдта е издадена отъ областния инженеръ — обжалването става предъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

За бележка: Събарянето на строежитѣ става отъ общината за смѣтка на строителя. Относно изразходванитѣ суми се прилага чл. 278 алинея II.

Въ частта ѝ, съ която се забранява използването и обитаването на строежитѣ, заповѣдта се привежда въ изпълнение по реда на чл. 277 алинея последна.

Чл. 275. Строежи, извършени безъ строително разрешение или при неспазване на издаденото строително разрешение, утвърдени архитектуренъ планъ и другитѣ строителни книги — могатъ да бѣдатъ узаконени, ако сѫ допустими по този законъ и правилницитѣ и наредбитѣ по приложението му. Узаконяването трѣбва да стане въ 3-месеченъ срокъ отъ съобщението, направено по реда на алинея III на предходния членъ.

Узаконяването се състои въ представяне на строителнитѣ книги, плащане на дължимитѣ такси и глоби и извършване на необходимитѣ действия за получаване на строително разрешение.

Ако строежитѣ не бѣдатъ узаконени въ срока по алинея I, съ тѣхъ се постѣпва съгласно предходния членъ.

За бележка: Узаконяване на заварени отъ този законъ строежи се допуска, ако сѣщитѣ сѫ могли да бѣдатъ разрешени по действащитѣ, въ деня на извършването имъ, закони, правилницитѣ и наредби. Въ този случай се спазва и чл. 301 алинея I изречение последно.

Чл. 276. Обитаването на новопостроени сгради въ градоветѣ се разрешава следъ прегледането имъ отъ комисия въ съставъ: председател — членъ на общинското управление или другъ представител на кмета и членове: общински архитектъ или, ако такъвъ нѣма — представи-

теля на държавната техническа власт, посоченъ отъ областния инженеръ, и съответниятъ общински дѣкаръ.

Преглеждането на сградата става по заявление на лицата, посочени въ чл. 254 алинея I. Заявлението трѣбва да бѣде подадено веднага следъ свършването на строежа.

Сградата трѣбва да бѣде годна за обитаване въ здравно и строително отношение.

Ако намѣри, че сградата не отговаря на горното изискване, комисията трѣбва да изложи, въ протокола си, работитѣ, които, по нейна преценка, е необходимо да се извършатъ, или условията, които трѣбва да се изпълнятъ, за да се разреши обитаването. Следъ извършване и изпълнение на тѣзи работи и условия — сградата подлежи на ново преглеждане, по сѣщия редъ.

Комисията трѣбва да прегледа сградата и издаде решение най-късно въ двуседмиченъ срокъ отъ постѣпване на заявлението по алинея II.

Решението на комисията, което трѣбва да бѣде обосновано, се съобщава на прѣко заинтересованитѣ собственици по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство.

Въ двуседмиченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, решението може да бѣде обжалвано по иерархическия редъ предъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — за градове съ повече отъ 20.000 жители и предъ областния инженеръ — за останалитѣ градове.

Влѣзлитѣ въ сградата обитатели, преди преглеждането ѝ по реда на настоящия членъ или въ несъгласие съ решението на комисията, се изваждатъ по реда на чл. 277 алинея последна.

Забележка I: Комисията се назначава въ началото на всѣка година отъ кмета.

Забележка II: За обнародването на съобщения въ „Държавенъ вестникъ“ важи чл. 32, забележката.

Забележка III: Всички разходи въ връзка съ дейността на комисията (пѣтни и дневни разноски на членоветѣ ѝ и пр.) сѣ за сметка на заявителя. Съответнитѣ суми трѣбва да бѣдатъ внесени предварително въ касата на общината.

Чл. 277. По реда на чл. 274 алинея II и последующитѣ се забранява използването и обитаването на строежи или на отдѣлни помѣщения въ тѣхъ, които се използватъ или обитаватъ несъобразно съ предназначението имъ по строителното разрешение, утвърдения архитектуренъ планъ и другитѣ строителни книжа, или по този законъ и правилницитѣ и наредбитѣ по приложението му.

Използуването или обитаването се разрешаватъ на ново следъ отстранение на причинитѣ, които сѣ предизвикали забраната и следъ заплащане на дължимитѣ такси и глоби. При повторно нарушение, използването и обитаването се забраняватъ за срокъ не по-малкъ отъ 3 месеца, а при последующи нарушения, за срокъ отъ 6 месеца до една година или завинаги.

Заповѣдта се привежда въ изпълнение отъ съответнитѣ общински или държавни служби, чрезъ опразване на строежитѣ и помѣщенията и запечатването имъ.

Чл. 278. Въ случантѣ, когато, съ този законъ и правилницитѣ и наредбитѣ по приложението му, както и съ законитѣ и правилницитѣ по чл. 2, забележката, се създаватъ задължен... за: направа, поддържане или премахване на строителни работи; направа, поставяне, поддържане или премахване на известни съоръжения; направа, поддържане или премахване на посаждения; извършване, поддържане или премахване на работи въ интересъ на здравеопазването, чистотата, естетиката, сигурността или спокойствието на сѣседитѣ или на общността и др. подобни, и тѣзи задължения не бѣдатъ никакъ изпълнени или не бѣдатъ изпълнени както трѣбва — работитѣ, съоръженията и пр. се извършватъ, поставятъ, поддържатъ и премахватъ отъ общината за сметка на собственицитѣ на съответнитѣ недвижими имоти.

Изразходванитѣ суми се събиратъ отъ собственицитѣ-длъжници по реда на закона за събиране на прѣжитѣ данъци. Върху невнесенитѣ въ законнитѣ срокове суми се дължи само 10% еднократна глоба. Вземането на общината съставлява данъчна тежестъ върху съответнитѣ недвижими имоти, съ редъ за предпочитателно удовлетворение, съгласно чл. 21, забележката отъ закона за финансово облекчение и здравяване на общинитѣ.

За неизпълнение на задълженията по алинея I, може, по реда на чл. 274 алинея II и последующитѣ, да се забрани използването и обитаването на всички сгради, постройки, съоръжения и пр. въ съответния недвижимъ имотъ. Въ случая намира приложение и чл. 277 алинея II и III.

Чл. 279. Чл. чл. 272—278 включително се прилагатъ съответно и за Столичната голѣма община — за всички строежи и работи по законитѣ, посочени въ чл. 304 и правилницитѣ и наредбитѣ по приложението имъ.

ОТДѢЛЪ ДВАНАДЕСЕТИ

Премахване на строежи, застрашени отъ самосрутване или вредни въ здравно отношение.

Чл. 280. Строежи, застрашени отъ самосрутване или вредни въ здравно отношение се събарятъ и премахватъ по решение на комисия въ съставъ: 1) за градоветѣ: председателъ — представителъ на държавната техническа власт — инженеръ или архитектъ отъ областното или околийско инженерство и членове: членъ на общинското управление или другъ представителъ на кмета, посоченъ отъ сѣщия, и представителъ на общинската техническа власт — инженеръ или архитектъ или, ако такъвъ нѣма — общински съветникъ по изборъ, посоченъ отъ кмета; 2) за селата: председателъ — представителъ на държавната техническа власт — архитектъ или инженеръ отъ околийското инженерство, кметътъ или неговъ замѣстникъ, посоченъ отъ сѣщия, и представителъ на общинската техническа власт или, ако такъвъ нѣма — главниятъ учител. Когато ще се преглеждатъ строежи, вредни въ здравно отношение или паметници и строежи съ историческо, битово или старинно значение — въ комисията участва и държавенъ или общински дѣкаръ, съответно представителъ на Народния музей.

Забележка: Комисията се назначава въ началото на всѣка година отъ областния инженеръ. Всички разходи въ връзка съ дейността ѝ (пѣтни и дневни разноски на членоветѣ ѝ и пр.) сѣ за сметка на общината.

Чл. 281. За деня на свикването на комисията се съобщава на прѣко заинтересования собственикъ най-малко 7 деня по-рано, по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство. На отсъстващитѣ лица съобщението се прави по реда на чл. 257 алинея I. Комисията действа и въ отсъствие на заинтересования собственикъ.

Комисията описва подробно състоянието на строежа, предписва уячителнитѣ и оздравителни работи, които, по нейна преценка, е необходимо да се извършатъ и определя срока за изпълнение на това предписание.

Ако строежътъ е въ такова състояние, че той не може да бѣде достатъчно уяченъ или неговото вредно влияние въ здравно отношение не може да бѣде отстранено съ подходящи мѣрки, комисията обосновано постановява събарянето и премахването му.

Чл. 282. Решението на комисията се съобщава на прѣко заинтересования собственикъ по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство.

Въ двуседмиченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, решението може да бѣде обжалвано предъ втора комисия, въ съставъ: 1) за градоветѣ: председателъ — областниятъ или околийскиятъ инженеръ или тѣхни служебни замѣстници и членове: членъ на общинското управление или другъ представителъ на кмета, посоченъ отъ сѣщия и общински съветникъ по изборъ, посоченъ отъ кмета; 2) за селата: председателъ — представителъ на държавната техническа власт — инженеръ или архитектъ отъ областното инженерство, кметътъ или неговъ замѣстникъ, посоченъ отъ сѣщия и общински съветникъ по изборъ, посоченъ отъ кмета.

Жалбата се подава чрезъ общината въ два екземпляра.

При необгербване или недостатъчно обгербване на жалбитѣ се прилага съответно чл. 35 алинея последна и забележка I.

Комисията трѣбва да разгледа преписката най-късно въ двуседмиченъ срокъ отъ постѣпването ѝ.

Решението на комисията трѣбва да бѣде обосновано.

Забележка I: Комисията се назначава — за градоветѣ отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, а за селата — отъ областния инженеръ. Въ нея участва, по възможност, сѣщиятъ членъ на общинското управление, съответно сѣщиятъ представителъ на кмета, който е билъ и въ състава на първата комисия.

Забележка II: За обнародването на съобщения въ „Държавенъ вестникъ“ важи чл. 32, забележката.

Забележка III: Разносцитѣ на комисията (пѣтни и дневни разноски на членоветѣ ѝ и пр.) трѣбва да бѣдатъ внесени предварително въ касата на общината отъ жалбоподателя. Ако това не бѣде сторено въ 3-дневенъ срокъ отъ съобщението на общината, жалбата се изпраща на комисията, която я оставя безъ разглеждане. Ако жалбата

бъде уважена, внесенитѣ суми се връщатъ на жалбоподателя, а направенитѣ разноси оставатъ за смѣтка на общината.

Чл. 283. Решението на втората комисия се съобщава на прѣко заинтересования собственикъ по реда на закона за гражданското сѣдопроизводство.

Въ двуседмиченъ срокъ отъ връчване, съответно отъ обнародване на съобщението, решението може да бѣде обжалвано по касационенъ редъ предъ Върховния административенъ сѣдъ.

Забележка: За обнародването на съобщения въ „Държавенъ вестникъ“ важи чл. 32, забележката.

Чл. 284. Решенията за събаряне и премахване на строежи трѣбва да бѣдатъ изпълнени въ едномесеченъ срокъ отъ влизането имъ въ законна сила.

При обжалване на решенията на комисииѣтѣ, комисията по чл. 280 може да задѣлжи собственика да извърши междувременно нѣкои неотложни уякчителни и оздравителни работи. Това решение на комисията не подлежи на никакво обжалване. Ако собственикътъ, въ дадения срокъ, не го изпълни — кметътъ, съ заповѣдъ, постановява събарянето и премахването на строежитѣ.

Ако по влѣзли въ законна сила решения на комисииѣтѣ, подписанитѣ уякчителни и оздравителни работи не се извършатъ въ съответнитѣ срокове — кметътъ, съ заповѣдъ, постановява събарянето и премахването на строежитѣ.

Забележка I: Строежитѣ трѣбва да бѣдатъ съборени и премахнати отъ собственицитѣ. Ако това не бѣде сторено — събарянето и премахването имъ става отъ общината за смѣтка на собственицитѣ.

Забележка II: Нотариалнитѣ актове за съборени и премахнати строежи се обезсилватъ отъ нотариуса по писмено искане на общината.

Чл. 285. Събарянето и премахването на строежи съ историческо, битово или старинно значение се допуска само съ съгласието на Министерството на народното просвѣщение.

ЧАСТЪ ЧЕТВЪРТА

ОБЩНСКИ КНИГИ ЗА НЕДВИЖИМИТѢ ИМОТИ. НАИМЕНОВАНИЕ НА УЛИЦИ, БУЛЕВАРДИ И ПЛОЩАДИ

Чл. 286. Общинитѣ водятъ книга за недвижимитѣ имоти, въ която се описватъ урегулиранитѣ недвижими имоти въ землището на общината, съ означение на тѣхнитѣ граници, квадратура, мѣстонахождение и имената на собственицитѣ имъ.

Въ книгата за недвижимитѣ имоти се отбелязватъ и всички промѣни въ собствеността на имотитѣ, както и вещнитѣ тежести, съ които тѣ сѣ обременени.

Чл. 287. Проектитѣ за нотариални и други актове, съ които се прехвърлятъ или признаватъ вещи права върху имотитѣ по предходния членъ, се представятъ на нотариуситѣ и въ преписъ за общината и се придружаватъ задължително отъ скица-копие отъ регулационния планъ.

Преписътъ за общината се освобождава отъ всѣкакви мита, берии, такси, гербъ и пр. Сѣщиятъ преписъ, надлежно заверенъ отъ нотариуса, се изпраща служебно на общината, веднага следъ вписването на съответния актъ.

За скицитѣ-копия отъ регулационния планъ, представлявани предъ нотариуситѣ, общината не събира такси, берии и пр.

Чл. 288. Въ връзка съ воденето на книгата за недвижимитѣ имоти, общината може да прави служебни справки по дѣлата и препискитѣ, образувани при сѣдебнитѣ мѣста, сѣдни-изпълнителитѣ, нотариуситѣ и административнитѣ учреждения.

Собственицитѣ или третитѣ лица сѣ длѣжни да представятъ на общината, при поискване, за справка, намиращитѣ се въ тѣхъ нотариални или други актове и книжа относно недвижимитѣ имоти по чл. 286, или да посочватъ, ако сѣ въ състоянието да сторятъ това, кѣде се намиратъ сѣщитѣ актове, книжа и пр., съ означение на тѣхното съдържание, номеръ и дата.

Чл. 289. Улицитѣ, булевардитѣ и площадитѣ въ населенитѣ мѣста се наименоватъ по решение на засилената общинска управа, одобрено отъ Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве — за градскитѣ общини и отъ областния директоръ — за селскитѣ общини.

ЧАСТЪ ПЕТА

НАКАЗАТЕЛНИ, ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕЖДАНИЯ.

ОТДѢЛЪ ПЪРВИ

Наказателни разпореджания.

Чл. 290. За нарушение на този законъ и на правилницитѣ и наредбитѣ по приложенieto му, ако не сѣ предвидени по-тежки наказания, виновнитѣ се наказватъ за

пръвъ пѣтъ, съ глоба до 500 лева; ако сѣщото нарушение се повтори — съ глоба до 1.000 лева, а ако се потрети — съ глоба отъ 2.000 до 10.000 лева. Ако и следъ това нарушението продължава — виновниятъ се наказва съ тъмниченъ затворъ до 6 месеца.

Ако нарушението е извършено отъ дружества или сдружения, глобитѣ по настоящия членъ се налагатъ на физическитѣ лица, овластени по законъ или уставъ да ги представляватъ. За наложенитѣ глоби дружествата и сдруженията отговарятъ солидарно съ посоченитѣ лица.

Чл. 291. За нарушение на чл. 265, лицата по чл. 254 алинея I, изпълнителитѣ на строежа и техническиятъ ръководител се глобяватъ съгласно буква „А“ т. 9 отъ наредбата за устройство на Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и за техническата практика.

За неизпълнение, както и за несвоевременно или неточно изпълнение на задълженията, възложени имъ по този законъ и правилницитѣ и наредбитѣ по приложенieto му, виновнитѣ длѣжностни лица се наказватъ, освенъ дисциплинарно, още и съ глоба отъ 200 до 5.000 лева.

Чл. 292. Глобитѣ по чл. чл. 290 и 291 сѣ въ полза на общината, освенъ когато сѣ наложени на държавни длѣжностни лица.

Чл. 293. За нарушенията се съставятъ актове, подписани отъ съставителя имъ, единъ свидетелъ и нарушителя.

Актове могатъ да съставятъ длѣжностни лица отъ общинскитѣ и държавни технически служби и полицейскитѣ органи.

Ако нарушителятъ отсъствува, не желае или не може да подпише съставения актъ — съставителятъ отбелязва това въ акта въ присѣтствието на двама свидетели.

Съставенитѣ по горния редъ актове съставляватъ пълно доказателство за изложеното въ тѣхъ — до доказване на противното.

Чл. 294. Съставенитѣ актове се представятъ незабавно на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството — ако сѣ срещу длѣжностни лица или техници на свободна практика и на кмета на съответната община — ако сѣ срещу частни лица.

Въ случаитѣ, когато се предвижда наказание тъмниченъ затворъ — преписката се изпраща на прокурорския надзоръ за възбуждане на наказателно преследване.

Чл. 295. Въз основа на представенитѣ актове, Министрътъ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, съответно кметътъ, ако намѣрятъ, че има основание, издаватъ наказателно постановление за налагане на глобитѣ по чл. чл. 290 и 291. За тѣзи наказателни постановления важи книга VI, глава V отъ закона за наказателното сѣдопроизводство.

Наказателнитѣ постановления, съ които е наложена глоба до 500 лева включително, не подлежатъ на обжалване.

Чл. 296. Този отдѣлъ се прилага съответно и за Столичната голѣма община — за всички нарушения на законитѣ, посочени въ чл. 304, и правилницитѣ и наредбитѣ по приложенieto имъ.

ОТДѢЛЪ ВТОРИ

Преходни разпореджания.

Чл. 297. Обезщетенията за отчуждения, по сѣществуващъ до влизане въ сила на този законъ, улични и дворищни регулации, се опредѣлятъ съгласно материално-правнитѣ разпоредби на досегашния законъ за благоустройството на населенитѣ мѣста въ Царство България.

Незавършенитѣ, до влизане въ сила на този законъ, производства по опредѣляне на обезщетенията се завършватъ съгласно разпоредбитѣ на досегашния законъ.

Действията по плащане на опредѣленитѣ обезщетения, снабдяване съ изпълнителни листове, снабдяване съ нотариални актове, въводъ въ владение на отчужденитѣ и придадени недвижими имоти и пр. се извършватъ съгласно разпоредбитѣ на този законъ.

Чл. 298. Незавършенитѣ, до влизане въ сила на този законъ, производства по създаване на улични и дворищни регулации и нивелетни планове, се обезсилватъ.

В. есенитѣ такси и залози по горнитѣ производства се връщатъ на правоимеющитѣ.

Чл. 299. Незавършенитѣ, до влизане въ сила на този законъ, производства по приложенieto на чл. чл. 44, 77 и 85 отъ досегашния законъ за благоустройството на населенитѣ мѣста въ Царство България се завършватъ, съгласно разпоредбитѣ на последния.

Издаденитѣ актове се привеждатъ въ изпълнение, съгласно разпоредбитѣ на този законъ.

Чл. 300. Вземанията на Столичната голѣма община за придадени къмъ парцели на други лица общински недвижими имоти въ предѣлитѣ на Столичната голѣма община,

се считатъ погасени, ако имотитъ сѣ придадени по регулационни планове, влѣзли въ сила преди 27 май 1925 година и ако сѣщитѣ имоти сѣ били фактически заети до 1 януарий 1935 година.

Създаването на една последующа регулация за сѣщитѣ парцели следъ 27 май 1925 година, не изключва приложението на предходната алинея.

Фактическото заемане на недвижимитѣ имоти до 1 януарий 1935 година, се установява отъ общината въз основа на административна провѣрка.

Платенитѣ суми за общинскитѣ недвижими имоти по алинея I не подлежатъ на връщане.

Настоящиятъ членъ нѣма приложение за задълженията на държавата и на общественитѣ (автономни) учреждения къмъ Столичната голѣма община за придадени имъ по регулация общински недвижими имоти.

Чл. 301. Утвърденитѣ, до влизане въ сила на този законъ, архитектурни планове запазватъ действието си, ако сградитѣ по тѣхъ сѣ изпълнени най-малко до партера включително. Допустимата по този законъ най-голѣма височина на сградата, обаче, трѣбва да бѣде спазена.

Въ случай, че до партера включително е направена само частъ отъ сградата, допуска се цѣлостното довършване на партера, съгласно утвърдения архитектуренъ планъ, ако направената частъ съставлява поне половината отъ първоначално проектираната площ.

Внесенитѣ такси по планове, които, съгласно предходнитѣ алинеи, губятъ действието си — се връщатъ на правомощитѣ, изцѣло или въ съответния размѣръ, освенъ ако бѣдатъ задържани срещу ново строително разрешение за сѣщата сграда.

ОТДѢЛЪ ТРЕТИ

Заклучителни разпореждания.

Чл. 302. По приложението на този законъ могатъ да се издаватъ правилници, утвърдени съ указъ, както и наредби на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и на общинскитѣ кметове.

Чл. 303. По приложението на този законъ, освенъ правилницитѣ, посочени въ предходнитѣ членове, ще се издадатъ и следнитѣ правилници:

1. Строителни правилници за отдѣлнитѣ населени мѣста.
2. Правилникъ за извършване на кадастрално-нивелачни и други планове и снимки, необходими за създаването на градоустройствени, регулационни и нивелетни планове.

3. Правилникъ за съставяне на дворично-регулационни, улично-регулационни и нивелетни планове.

4. Правилникъ за вида и съдържанието на архитектурни планове и чертежитѣ къмъ тѣхъ за частни сгради.

5. Правилникъ за вида, качеството, размѣра и пр., на материалитѣ, които се употребяватъ при строежи.

6. Правилникъ за украсата и поддържането на улицитѣ, булевардитѣ, площадитѣ, сградитѣ и селищата.

Правилницитѣ по т. т. 2—6 включително се съставятъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и утвърждаватъ — тѣзи по т. т. 2, 3 и 6 съ указъ, а тѣзи по т. т. 4 и 5 — съ заповѣдь на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Общинитѣ сѣ длъжни да представятъ въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, въ ежегодношния срокъ отъ влизане въ сила на този законъ, проектъ за строителенъ правилникъ за съответното населено мѣсто. Ако това не бѣде сторено, правилникътъ се съставя отъ министерството.

Строителнитѣ правилници за населенитѣ мѣста по чл. 6 и за градоветѣ се одобряватъ, по докладъ на Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, отъ Министерския съветъ и утвърждаватъ съ указъ, а за останалитѣ населени мѣста — отъ Министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, по докладъ на областния инженеръ, и утвърждаватъ съ указъ.

Чл. 304. Постановленията на този законъ важатъ и за Столичната голѣма община, доколкото не противоречатъ на наредбатъ-законъ за застрояване на ст. София, наредбата-законъ за Столичната голѣма община (Голѣма София), наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София), закона за приложението на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София), и, изобщо, на всички особени закони за Столичната голѣма община и за нейното градоустройство и благоустройство.

Чл. 305. Всички препращания на общитѣ и особени закони къмъ досегашния законъ за благоустройството на населенитѣ мѣста въ царство България и отдѣлни негови членове се отнасятъ къмъ този законъ и съответнитѣ негови членове.

Чл. 306. Този законъ отменява закона за благоустройството на населенитѣ мѣста въ царство България, всички негови измѣнения и допълнения, както и всички други законни разпоредби, които му противоречатъ.

Настоящиятъ законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нация Министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Издаденъ въ София на 27 май 1941 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството:

Инж. Д. Василевъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и зарегистриранъ подъ № 6565 на 28 май 1941 год.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: В. Митаконъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 1820

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, най-почтително моля, Ваше Величество, да благоволите и утвърдите чрезъ подписване на тукъ приложения указъ, приетиятъ отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 88-то заседание, държано на 21 май 1941 година, законъ за благоустройството на населенитѣ мѣста.

Гр. София, 26 май 1941 година.

Министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството:

Инж. Д. Василевъ

Министерство на финанситѣ

УКАЗЪ

№ 6900

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА БОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 89-то заседание, държано на 22 май 1941 година, гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

ЗАКОНЪ

за съкращаване на формалноститѣ за отпускане на пенсии за инвалидностъ въ време на война

Чл. 1. Въ време на война, нараняването, заболяването, смъртта или безследно изчезване на офицери, подофицери и войници се установява съ удостоверение отъ командира на войсковата частъ, което замѣства гѣта за злополука, предвиденъ въ чл. 4 отъ наредбата-законъ за пенсиятъ за инвалидностъ.

Въ удостоверението трѣбва да бѣдатъ показани: трѣтъ имена, мѣстожителството (село, община и околия), чинътъ, длъжността, размѣрътъ на получаваната заплата на лицето и до коя дата е удовлетворено съ такава, а така сѣщо и съвсемъ накратко обстоятелствата при които е станало нараняването, заболяването и пр.

Чл. 2. За убитъ, безследно изчезналъ или починалъ въ частта си воененъ чинъ (офицеръ, подофицеръ или войникъ), удостоверение предвидено въ чл. 1, се изпраща отъ войсковата частъ най-късно петъ дни следъ случката до съответната община, където е било постоянното мѣстожителство на лицето, а за раненъ или заболѣлъ и изпра-

тень на лѣчение въ болницата — същото удостоверение, чрезъ самото пострададо лице или чрезъ неговия придружителъ, се изпраща до управлението на болницата.

Ако изпратено на лѣчение въ болницата лице почине, началникътъ на болницата е длъженъ, следъ като завѣри удостоверението на гърба за датата на смъртта на лицето и дали е било удовлетворено съ заплатата отъ болницата, да го изпрати най-късно на следния денъ до общината.

Чл. 3. Общината, щомъ получи удостоверението, за което се говори въ чл. 2, длъжна е най-късно следъ три дни да го препрати въ Дирекцията на пенсиятъ, съ препроводително писмо, въ което да съобщи, кои сж законнитѣ наследници на лицето, имащи право на наследствена пенсия по наредбата-законъ за пенсиятъ за инвалидностъ, като за децата посочи и деня, месеца и годината на раждането, споредъ регистритѣ за ражданията и за гржданското състояние, а за родителитѣ (рождени) — имотното състояние и годишния доходъ.

Съ същото писмо общината е длъжна да даде сведение, за колко време следъ датата на смъртта на лицето е била платена издръжка на неговитѣ наследници и въ какъвъ размѣръ.

Чл. 4. Дирекцията на пенсиятъ съ заповѣдь на директора, възъ основа на удостоверението стъ войсковата частъ и на сведенията въ препроводителното писмо на общината за законнитѣ наследници, датитѣ на раждането на децата и годишния доходъ на родителитѣ, отпуска пенсията и, най-късно два дни следъ получаването на документиитѣ, изпраща пенсионната книжка до общината, която е длъжна веднага да я предаде на правоимащитѣ.

Въ пенсионната книжка Дирекцията на пенсиятъ прави бележка за сумата, която, срещу получената отъ наследнитѣ издръжка за времето следъ датата на отпускането на пенсията, Б. н. банка или т.-п. станция е длъжна да удържи при изплащането на пенсията и внесе съ внесень листъ на възстановление кредита по параграфа за издръжка на семейства поради военни причини на разходния бюджетъ на държавата (чл. 17 отъ правилника за осигуряване издръжката на семействата и пр. — „Държавенъ вестникъ“, брой 110 отъ 17 май 1940 год.).

Забележка. Изпращането на удостоверенията отъ войсковитѣ части и болницитѣ, както и на препроводителнитѣ писма отъ общинитѣ и на пенсионнитѣ книжки отъ Дирекцията на пенсиятъ, става въ пликове, носещи изображение на орденъ за храбростъ. На тѣзи пликове преноситѣ служби по жельзницитѣ и почититѣ сж длъжни да даватъ възможната най-голяма бързина.

Чл. 5. Недоволнитѣ отъ заповѣдта на Директора на пенсиятъ могатъ, съ писмена молба подадена въ двумесеченъ срокъ отъ датата на получаването на пенсионната книжка или на преписъ отъ заповѣдта (когато е отказано пенсия), да поискатъ да се произнесе пенсионния съветъ, въ който случай се следва процедурата предвидена въ чл. 53 отъ наредбата-законъ за пенсиятъ за инвалидностъ.

Чл. 6. За раненитѣ или заболѣли презъ време на война военни чинове, медицинскитѣ актъ за установяването на процента на изгубената работоспособностъ (чл. 5 отъ наредбата-законъ за пенсиятъ за инвалидностъ), се съставя отъ двама лѣкари при болницата, въ която е лѣкувано лицето.

Медицинскитѣ актъ се съставя въ два екземпляра, отъ които единия, съ извлѣчение и отъ болничния листъ, се предава на лицето, а другиятъ се изпраща на съответния дивизионенъ лѣкаръ (въ мирновременното му седалище), за да се има предвидъ при бждещо преосвидетелствуване на инвалида.

По тѣзи медицински актове комисията при Висшия медицински съветъ не се произнася.

Чл. 7. Медицинскитѣ актъ, заедно съ извлѣчението отъ болничния листъ и удостоверението отъ войсковата частъ, предвидено въ чл. 1, лицето представя съ заявление въ Дирекцията на пенсиятъ, за разглеждане отъ пенсионния съветъ. Къмъ заявлението лицето е длъжно да приложи също и удостоверение отъ общината за платената издръжка на семейството му за времето следъ датата на неговото уволнение отъ войската, отъ която дата се поражда правото му на пенсия, съ която издръжка се пострѣхва по начина предвиденъ въ ал. втора на чл. 4.

При разглеждането на тѣзи преписки, въ пенсионния съветъ участвува лѣкаръ отъ Висшия медицински съветъ.

Настоящиятъ законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на финанситѣ.

Издаденъ въ София на 27 май 1941 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и зарегистриранъ подъ № 6566 на 28 май 1941 год.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: В. Митакъвъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 6879

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ да помоля, Ваше Величество, да благоволите да одобрите, чрезъ подписване на тукъ приложения указъ, приетия отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 89-то заседание, държано на 22 май 1941 год., законъ за съкращаване на формалноститѣ за отпускане на пенсия за инвалидностъ въ време на война.

Гр. София, 26 май 1941 година.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

1—(Б 3871)—1

УКАЗЪ

№ 41

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 87-то заседание, държано на 20 май 1941 година, гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния:

ЗАКОНЪ

за набавяне тютюнь за мѣстни нужди

Чл. 1. Възлага се на Българската земеделска и кооперативна банка да закупува за нуждитѣ на мѣстната консумация манипулиранъ или неманипулиранъ, отъ всички реколти, тютюнь, като количеството, качеството, както и ценитѣ му се опредѣлятъ отъ Министерския съветъ, по докладъ на Министра на финанситѣ.

Чл. 2. Закупенитѣ отъ Българската земеделска и кооперативна банка тютюни се продаватъ, по нареждане на Министерството на финанситѣ, на тютюневитѣ фабрики, за изработването на тютюневи издѣлия, по качества, опредѣлени отъ Министра на финанситѣ, съгласно действащата бандеролна тарифа.

Чл. 3. Тютюнофабрикантитѣ заплащатъ веднага купенитѣ отъ Българската земеделска и кооперативна банка тютюни, по цени, които се опредѣлятъ, съ огледъ на калкулацията на отдѣлнитѣ качества тютюневи издѣлия, на базата на която е установена действащата бандеролна тарифа и ония качества тютюневи издѣлия, които ще се изработятъ отъ продаденитѣ тютюни. Тия цени се одобряватъ, по докладъ на Министра на финанситѣ отъ Министерския съветъ.

Ако Българската земеделска и кооперативна банка закупи тютюнитѣ на цени по-високи, отколкото трѣбва да се продадатъ на тютюнофабрикантитѣ, разликата ще ѝ се заплаща отъ специалния кредитъ, предвиденъ въ бюджета на Министерството на финанситѣ.

Чл. 4. Българската земеделска и кооперативна банка се освобождава отъ всички такси и берни, включително и гербовия налогъ, по извършване по този законъ покупко-продажби.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на финанситѣ.

Издаденъ въ София на 27 май 1941 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 6557 отъ 27 май 1941 год.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: В. Митаконъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 16782

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь да помоля, Ваше Величество, чрезъ подписване на тукъ приложеня указъ, да утвърдите приетия отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 87-то заседание, държано на 20 май 1941 година законъ за набавяне тютюнъ за мѣстни нужди.

Гр. София, 23 май 1941 година.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

1—(Б 3827)—1

УКАЗЪ

№ 66

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на финанситѣ, изложено Намъ въ доклада му № 7311 отъ 22 май 1941 година,

Постановихме и постановяваме:

I. Да одобримъ XIV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 19 май 1941 год., протоколъ № 96, съ което се одобрява следното:

Вноснитѣ и износнитѣ стоки въ и отъ новозазетитѣ отъ българскитѣ военни и граждански власти земи въ Тракия, Македония и Моравско, да се освобождаватъ отъ вносни и износни мита, такси, данѣци и др. берии и отъ всѣкакви формалности по внасянето и изнасянето имъ и то отъ деня на окупирването на тия земи отъ българскитѣ власти.

Настоящиятъ указъ, чието изпълнение възлагаме на Нашия Министъръ на финанситѣ, да се внесе за одобрение въ настоящата сесия на Народното събрание и да се тури въ действие отъ деня на обнародването му въ „Държавенъ вестникъ“.

Издаденъ въ София, на 22 май 1941 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 7311

Ваше Величество,

Честъ имамъ да Ви помоля, чрезъ подписване на приложеня тукъ указъ, да одобрите XIV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 19 май 1941 год., протоколъ № 96, съ което се одобрява следното:

Вноснитѣ и износнитѣ стоки въ и отъ новозазетитѣ отъ българскитѣ военни и граждански власти земи въ Тракия, Македония и Моравско, да се освобождаватъ отъ вносни и износни мита, такси, данѣци и др. берии и отъ всѣкакви формалности по внасянето и изнасянето имъ и то отъ деня на окупирване на тия зони отъ българскитѣ власти.

Гр. София, 22 май 1941 година.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

1—(Б 3750)—1

Дирекция на държавния бюджетъ и отчетностъ

Постановление на Министерския съветъ

№ 2012

За Министерството на финанситѣ

Копие: Българска народна банка и Българска земеделска и кооперативна банка.

XLII постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 26 май 1941 година, протоколъ № 97. Одобрява се следното:

1. Всички частни лица и фирми съ мѣстожителство и седалище въ окупираниотъ отъ българскитѣ власти области, владѣни досега отъ бивша Югославия, а именно: Македония, Западнитѣ покрайнини и Моравско, сѣ длъжни да деклариратъ и внесатъ, на влогъ отъ 6 юний до 19 юний 1941 год. включително, въ клона или агентурата на Българската народна банка въ съответния околийски центъръ, притежаванитѣ отъ тѣхъ динари отъ купюри 100 динари банкноти и по-голѣми. Ако въ околийския центъръ Българската народна банка нѣма клонъ или агентура, това деклариране и внасяне на динари банкноти трѣбва да стане въ клона на Българската земеделска и кооперативна банка въ този околийски центъръ.

Нѣма да се деклариратъ динари банкноти отъ купюри по-малки отъ 100 (сто) динари.

2. Възлага се на Българската народна банка да инкасира въ лева или динари вземанията на Югославияската народна банка отъ частни лица и фирми въ означенитѣ области на бивша Югославия и инкасираното се минава въ една временна специална смѣтка.

3. Всички частни лица и фирми съ мѣстожителство и седалище въ окупираниотъ отъ българскитѣ власти области, владѣни досега отъ Гърция, а именно: Западна Тракия и Източна Македония, сѣ длъжни сѣщо да деклариратъ и внесатъ, на влогъ отъ 6 юний до 19 юний 1941 г. включително, въ клона или агентурата на Българската народна банка въ съответния околийски центъръ, или, ако въ този центъръ нѣма клонъ или агентура на тази банка, въ клона на Българската земеделска и кооперативна банка, всички притежавани отъ тѣхъ драхми банкноти отъ купюри 100 (сто) драхми и по-голѣми.

Нѣма да се деклариратъ драхми банкноти отъ купюри по-малки отъ сто драхми.

4. Възлага се на Българската народна банка да инкасира въ лева или драхми вземанията на Гръцката банка (Банкъ дьо Гресъ) и Гръцката народна банка (Банкъ националъ дьо Гресъ) отъ частни лица и фирми въ казанитѣ по-горе области, владѣни досега отъ Гърция и инкасираното се минава въ една временна специална смѣтка.

5. По указания начинъ въ точки 1 и 3 трѣбва да постѣпятъ и ония частни лица и фирми съ мѣстожителство и седалище въ досегашнитѣ предѣли на България, които сѣ придобили динари и драхми банкноти отъ купюри 100 и по-голѣми и то отъ сдѣлки допустими отъ закона за търговията съ външни платежни срдѣства или отъ сдѣлки, одобрени отъ Българската народна банка.

6. По открититѣ смѣтки на отдѣлнитѣ частни лица и фирми за декларираниотъ и внесени отъ тѣхъ динари или драхми банкноти, Българската народна банка или Българската земеделска и кооперативна банка, не може да се изплащатъ засега и до ново нареждане суми, но може да се допускатъ само вирменти въ валута, въ която сѣ открити.

7. Динари и драхми банкноти отъ купюри 100 или по-голѣми, които не се деклариратъ и внесатъ въ Българската народна банка или въ Българската земеделска и кооперативна банка въ посочения срокъ сѣ невалидни следъ 19 юний 1941 год. въ досегашнитѣ предѣли на България и въ окупираниотъ отъ българскитѣ власти области, изброени въ настоящето и нѣма да иматъ сила на платежно срдѣство въ тия области.

8. Настоящитѣ нареждания да се разгласятъ между населението на български и сръбски или на български и грѣцки езикъ, въ зависимостъ отъ областята за която се отнасятъ, отъ административнитѣ власти, отъ клоноветѣ и

агентуритѣ на Българската земеделска и кооперативна банка и Българската народна банка, така също чрезъ радиото и вестниците.

Настоящето да се публикува и трикратно въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 28 май 1941 година.

Главенъ секр. на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ

1—(3917)—3

Министерство на войната

Постановление на Министерския съветъ

№ 1814

За Министерството на войната

Дирекция гражданска мобилизация

41-о постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 13 май 1941 година, протоколъ № 90.

На основание чл. 14 отъ закона за гражданската мобилизация, одобрява се следното:

Освобождаватъ се отъ реквизиране и военно мобилизиране всички нови моторни превозни сръдства, внесени и закупени следъ 10 май 1941 година,

Гр. София, 14 май 1941 година.

Главенъ секр. на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ

1—(Б 3872)—

Министерство на вътрешнитѣ работи и народното здраве

Постановление на Министерския съветъ

№ 1912

За Министерството на вътр. работи и народното здраве

Дирекция на администрацията

На № 3754/17 май 1941 година.

В постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 19 май 1941 година, протоколъ № 96.

На основание чл. 52 „в“, ал. VI отъ закона за селскитѣ общини, утвърждава се решението на общинския съветъ на Крамолинската селска община, Севлиеуска околия, взето въ заседанието му отъ 3 септемврий 1940 година, протоколъ № 7, относно сключване на заемъ отъ фонда „Заеми на общинитѣ за водоснабдяване, освѣтление и благоустройство“ при Министерството на финанситѣ, въ размѣръ на 1.000.000 лева, при следнитѣ условия:

1. Заемътъ да се реализира, както следва: а) презъ 1941 г. — 300.000 лева и б) отъ 1942 до 1946 години включително по 140.000 лева ежегодно.

2. Изплащането на заема да стане въ срокъ отъ 30 години при 4% годишна лихва и 1/4% комисиона на Б. н. банка върху анонитетнитѣ вноски.

3. За обезпечаването на редовното изплащане на заема да се заложатъ приходитѣ отъ поземления данъкъ.

Гр. София, 19 май 1941 година.

Гл. секретаръ на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ

1—(Б 3773)—1

Постановление на Министерския съветъ

№ 1911

За Министерството на вътр. работи и народното здраве

Дирекция на администрацията

На № 3753/17 май 1941 год.

IV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 19 май 1941 година, протоколъ № 96.

На основание чл. 52 „в“, ал. VI отъ закона за селскитѣ общини, утвърждава се решението на общинския съветъ на Угърчинската селска община, Ловешка околия, взето въ заседанието му отъ 20 ноемврий 1940 година, протоколъ № 7, относно сключване на заемъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка, въ размѣръ на 800.000 лева, при следнитѣ условия:

1. Получената сума отъ заема да се употрѣби единствено и изключително за постройка на допълнително земеделско училище въ село Угърчинъ.

2. Заемътъ да се изплати отъ общината, съгласно условията и распореданията предвидени въ наредбата за подпомагане строежа на сгради за допълнителни земеделски училища.

Гр. София, 19 май 1941 година.

Гл. секретаръ на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ

1—(Б 3778)—1

Постановление на Министерския съветъ

№ 1910

За Министерството на вътр. работи и народното здраве

Дирекция на администрацията

На № 3752/17 май 1941 год.

III постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 19 май 1941 година, протоколъ № 96.

На основание чл. 52 „в“, ал. VI отъ наредбата-законъ за селскитѣ общини, утвърждава се решението на общинския съветъ на Зорнишката селска община, Ямболска околия, взето въ заседанието му отъ 9 априль 1941 година, протоколъ № 3, относно сключване на заемъ отъ фонда „Заеми на общинитѣ за водоснабдяване, освѣтление и благоустройство“, при Министерството на финанситѣ въ размѣръ на 860.000 лева при следнитѣ условия:

1. Заемътъ да се реализира както следва: а) презъ 1941 година 260.000 лева и б) презъ годнитѣ: 1942, 1943, 1944, 1945 и 1946 по 120.000 лева ежегодно.

2. Изплащането на заема да стане въ срокъ отъ 30 години, при 4% годишна лихва и 1/4% комисиона на Българската народна банка, върху анонитетнитѣ вноски.

3. За обезпечаване на редовното погасяване на заема да се заложатъ приходитѣ на общинскитѣ гори и поземления днькъ.

Гр. София, 19 май 1941 година.

Гл. секретаръ на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ

1—(Б 3779)—1

Постановление на Министерския съветъ

№ 1909

За Министерството на вътр. работи и народното здраве

Дирекция на администрацията

На № 3750/17 май 1941 година.

II постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 19 май 1941 година, протоколъ № 96.

На основание чл. 120-а отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, утвърждаватъ се:

1. Протокола на комисията, назначена съ XVII постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 юний 1940 година, протоколъ № 97 отъ 10 априль 1941 година, за спазаряване по чл. 120-а отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, доставката на резервни трансформаторни уредби 30, 50, 75, 100 и 200 К. V. A., а измѣрителни инструменти и уредби за електротехническа лаборатория при Дирекцията на трамваитѣ и освѣтлението.

2. Договора, сключенъ на 11 априль 1941 година между Столичната голѣма община и фирмата „Сименсъ Халске“ А. Д. Берлинъ, за доставката на измѣрителни инструменти и уредби за електротехническата лаборатория, на обща стойность 28.966 райхсмарки.

3. Договора, сключенъ на 11 априль 1941 година между Столичната голѣма община и фирмата „А. Е. Г. (А геймайне Електрицитетъ Гезелшафтъ) Берлинъ, за доставката на резервни трансформаторни уредби за същата лаборатория, на обща стойность 20.655 райхсмарки.

4. Договора, сключенъ на 11 априль 1941 година между Столичната голѣма община и фирмата „Сименсъ Шукертъ Верке“ А. Д. Берлинъ, за доставката на резервни трансформаторни уредби за същата лаборатория, на обща стойность 4.170 райхсмарки.

Гр. София, 19 май 1941 година.

Гл. секретаръ на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ

1—(Б 3774)—1

ОКРЪЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.

Министерство на финанситѣ

Дирекция на държавнитѣ привилегии и акцизитѣ

ОКРЪЖНА НАРЕДБА

№ 46-А

До г. г. акцизитѣ и всички данъчни началници. — До г. г. ревизоритѣ по д. п. и акцизитѣ. — До г. г. кметоветѣ и кметскитѣ намѣстници. — До Министерството на търговията, промишлеността и труда — Отдѣление за търговията. — За сведение — тукъ.

Относно пълномощницитѣ при питейната търговия

Съ окръжна-наредба № 14460 отъ 23 априль 1937 год. („Държавенъ вестникъ“, брой 116 отъ 31 май 1937 год.) Министерството даде подробни нареждания и разяснения

по положението на пълномощниците при питейната търговия, съ оглед на закона за д. п. а. и патентитъ и на закона за уреждане на вътрешната търговия.

Въ отдѣлъ II, п. 2, буква „з“ на същата окръжна-наредба е пояснено, въ кои случаи пълномощника, наотваренъ да извършва питейна търговия въ клоноу отъ питейно заведение, трѣбва да представя и въ кои случаи не следва да представя съответно разрешително — да служи като пълномощникъ, издадено му съобразно чл. чл. 4, 7 и 8 отъ закона за уреждане на вътрешната търговия.

Министерството на търговията, промишлеността и труда — Отдѣление за търговията, съ писмо № I-18-292 отъ 22 февруарий 1941 год., като намира, че въпроснитъ нареджания и разяснения, дадени въ отдѣлъ II, п. 2, буква „з“ на окр. наредба № 14460 отъ 23 априль 1937 год., сж съобразни съ Закона за уреждане на вътрешната търговия, съобща, че за улеснение, е възприело становището, щото селата, влизаци въ района на съставнитъ общини, да се считатъ като едно и също населено мѣсто, по смисъла на чл. 4 отъ закона за уреждане на вътрешната търговия.

На това основание, клоноветъ на търговскитъ заведения, въ това число и питейнитъ заведения — откривани въ села, които влизатъ въ една и съща община, не следва да се ръководятъ отъ пълноправенъ пълномощникъ, по смисъла на чл. 4, буква „а“ отъ закона за уреждане на вътрешната търговия.

Предвидъ на това, при прилагане разпореджанията на чл. 322 отъ Закона за д. п. а. и патентитъ и окр. наредба № 14460 отъ 23 априль 1937 година да се съблюдава и гореизложеното, като не се забравя, обаче, че и въ въпроснитъ случаи (писмото № I-18-292 отъ 22 февруарий 1941 година на Министерството на търговията, промишлеността и труда лицата-пълномощници трѣбва да представятъ всички други документи, изискуеми за питейно-продавецъ-пълномощникъ (отдѣлъ II, п. 1, 2 буква „а“ до „ж“ включително и п. 3 на окр. наредба № 14460 отъ 23 априль 1937 година).

Гр. София, 14 май 1941 година.

Министъръ: Д. Божиловъ
За директоръ: Ст. Цвѣтановъ

1—(Б 3775)—1

Министерство на търговията, промишлеността и труда Институтъ за обществено осигуряване

О К Р Ж Ж Н О

№ 105

До работодателитъ които иматъ служещи подлежащи на задължително осигуряване, съгласно закона за осигуряване на умственитъ работници. — До началниците на инспекциитъ на труда и о. о.

Съ влизането въ сила на закона за осигуряване на умственитъ работници, задължителното осигуряване на служещитъ по закона за общественитъ осигуровки, ще се извършва, както следва:

Всички служещи, които подлежат на задължително осигуряване по закона за осигуряване на умственитъ работници, отъ 1 юний 1941 год. ще продължаватъ да се осигуряватъ задължително и по закона за общественитъ осигуровки за случаи на злополука, болестъ и майчинство, както и по закона за н. р. о. б. за случаи на безработица.

За осигуровката злополука работодателитъ на тия служещи ще продължаватъ да внасятъ вноски по същия начинъ, както до сега — чрезъ облепване на марки „злополука“ въ осигурителната книжка „злополука“, а за полумесечни вноски по голѣми отъ 2.000 лева — чрезъ внасяне вноската въ Б. н. банка.

Що се отнася до осигуровкитъ болестъ, майчинство и безработица, Институтътъ за обществено осигуряване пуца въ продажба специални осигурителни марки съ червенъ цвѣтъ съ следнитъ стойности:

- 1) 11 лева за служещитъ, които получаватъ надница 31 до 45 лева;
- 2) 12 лева за служещитъ, които получаватъ надница отъ 46 до 60 лева;
- 3) 14 лева за служещитъ, които получаватъ надница надъ 61 лева.

Начиная отъ 2 юний т. г. (23-та седмица по осигурителната книжка за 1941 год.), осигурителнитъ книжки на служещитъ, подлежащи на задължително осигуряване по закона за осигуряване на умственитъ работници, ще се облепятъ съ тия специални осигурителни марки.

Съгласно чл. 3, буква „б“ отъ закона за осигуряване на умственитъ работници, служещитъ, които получаватъ заплата или друго парично възнаграждение по-малко отъ 800 лева месечно, не подлежат на задължително осигу-

ряване по тоя законъ. Тия служещи ще продължаватъ да се осигуряватъ задължително по закона за общественитъ осигуровки по всички видове осигуровки. Поради това специални осигурителни марки „болестъ, майчинство и безработица за категоринитъ служещи съ надница до 15 лева и отъ 16 до 30 лева нѣма да се пускатъ въ продажба.

Гр. София, 22 май 1941 година.

Директоръ: П. Вжжаровъ

1—(П 10311)—1 Началникъ отдѣление: Ю. Анастасовъ

Дирекция на вътрешната търговия, индустрията и занаятитъ ЗАПОВѢДЪ

№ 2188

Въз основа на чл. чл. 2 и 10 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ, съгласно I-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 май 1940 година, протоколъ № 78 и въ допълнение на писмо № 12637 отъ 27 май 1941 година,

Заповѣдвамъ:

1. Опредѣлямъ цената на 500.000 кгр. газболъ, внесенъ презъ Русе отъ Общия съюзъ на българскитъ земеделски кооперации до 7.55 лв. килограмъ, франко вагонъ или цистерна Русе.

2. Фирмата, посочена въ т. 1 на настоящата заповѣдъ, да внесе на приходъ въ държавното съкровище по 0.85 лева на килограмъ продаденъ газболъ. Сумитъ да се внасятъ на приходъ въ държавното съкровище най-късно до 5-то число на всѣки месецъ за продаденитъ количества презъ изтеклия месецъ.

3. Нарушителитъ на настоящата заповѣдъ да се наказватъ съгласно глава VIII отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ и чл. 44 отъ закона за гражданската мобилизация.

Настоящата заповѣдъ влиза въ сила отъ деня на издаването ѝ.

Гр. София, 28 май 1941 година.

1—(Б 3861)—1

Министъръ: Д-ръ Сл. Загоревъ

ЗАПОВѢДЪ

№ 2187

Въз основа на чл. чл. 2 и 10 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ, съгласно I-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 май 1940 година, протоколъ № 78 и въ допълнение на писмо № 12637 отъ 27 май 1941 година,

Заповѣдвамъ:

1. Опредѣлямъ цената на 500.000 кгр. петролъ, внесенъ презъ Русе отъ Общия съюзъ на българскитъ земеделски кооперации — до 9.50 лева килограмъ, франко вагонъ или цистерна коя да е ж.-п. гара по всички нормални и тѣсно-линейни ж.-п. линии.

2. Нарушителитъ на настоящата заповѣдъ да се наказватъ съгласно глава VIII отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ и чл. 44 отъ закона за гражданската мобилизация.

Настоящата заповѣдъ влиза въ сила отъ деня на издаването ѝ.

Гр. София, 28 май 1941 година.

1—(Б 3862)—1

Министъръ: Д-ръ Сл. Загоревъ

М-во на общественитъ сгради, пѣтицата и благоустройството Главна дирекция на общ. сгради, пѣт. и благоустройството

ЗАПОВѢДЪ

№ 3903

Нареждамъ:

Отмѣнениятъ съ заповѣдъ № 3271 отъ 2 май 1941 година, държавенъ изпитъ на техникитъ съ висше образование да се произведе и започне на 14 юлий т. г.

Подаденитъ отъ кандидатитъ заявления до опредѣления срокъ — 26 априль т. г. — заедно съ приложенитъ къмъ тѣхъ изискуеми се документи, ще послужатъ за явяване на изпита. Тѣзи отъ тѣхъ които нѣматъ редовни документи сж длъжни най-късно до 14 юний т. г. да ги представятъ въ бюро „Техническа контрола“.

Нови кандидати се допускатъ до този изпитъ само, ако представятъ заявления съ нуждитъ документи най-късно до 14 юний 1941 година, въ бюро „Техническа контрола“ изискувани, съгласно обявление № 457 отъ 7 мартъ 1941 год., обявено въ „Държавенъ вестникъ“, бр. 55 отъ 12 мартъ т. г.

Тази заповѣдъ се отнася също и за кандидатитѣ, които се явяват на поправителенъ изпитъ.

До 30 юний т. г. ще се обяви списъка на допустнатитѣ кандидати чрезъ обява въ Министерството на о. с. п. и благоустройството, следъ което съжитѣ внасятъ изпитна такса съ вносенъ листъ въ Б. н. банка въ приходъ на държавното съкровище, единъ брой отъ който листъ се представя въ Главната дирекция на о. с. п. и б-ството, бюро „Техническа контрола“, най-късно три дни преди изпита — 14 юлий 1941 година.

Гр. София, 28 май 1941 година.

1—(Б 3850)—1

Министъръ: Инж. Д. Василевъ

ЗАПОВѢДЪ

№ 3764

Въз основа на протоколъ № 2 отъ 13 май 1941 година на изпитната комисия по присъвеждане държавенъ изпитъ на техникитѣ съ сръдно образование, обявявамъ списъка на кандидатитѣ съ сръдно образование, явили се на първата изпитна сесия презъ месецъ априлъ 1941 година, издържали държавенъ изпитъ съ успѣхъ, държали държавенъ изпитъ съ право на поправителенъ изпитъ и неиздържали държавенъ изпитъ, разпредѣлени по секции, както следва:

А. Издържали държавенъ изпитъ съ успѣхъ

I секция — строителни техники.

1. Ангелъ Борисовъ Ангеловъ, отъ гр. София.
2. Палгенъ Вартавъ Саркизовъ, отъ гр. Русе
3. Албертъ Барухъ Мешуламъ, отъ гр. Шуменъ.
4. Конорти Аврамъ Сарфати, отъ гр. София.
5. Фердинандъ Ивановъ Христовъ отъ с. Хърбене, дебърско.
6. Илия Димитровъ Илиевъ отъ с. Хотница, търнско.
7. Кръстю Славовъ Николовъ отъ с. Клокотница, хасковско.
8. Христо Атанасовъ Георгиевъ отъ с. Гулянци, никополско.
9. Василь Петковъ Вълчиновъ отъ гр. София.

II секция — земемѣръ-техници.

1. Драгия Костовъ Капановъ отъ гр. София.
2. Петъръ Стояновъ Велевъ отъ с. Враждебна, софийско.
3. Младенъ Ивановъ Младеновъ отъ с. Литаково, ботевгр.
4. Кирилъ Трифоновъ Николовъ отъ с. Слатина, софийско.
5. Тодоръ Георгиевъ Тотевъ отъ с. Слатина, софийско.
6. Георги Алексиевъ Георгиевъ отъ гр. Пирдопъ.

III секция — машинни техники.

1. Дончо Христовъ Витановъ отъ гр. Тръвна.
2. Тодоръ Петровъ Даскаловъ отъ гр. Ловечъ.
3. Костадинъ Димитровъ Кузмановъ отъ гр. Тръвна.

IV секция — метало-техници.

1. Тодоръ Колевъ Кънчевъ отъ с. Струпецъ, врачанско.

V секция — електротехници.

1. Антонъ Антоновъ Стрибърни отъ гр. София.
2. Димитъръ Ивановъ Чавдаровъ отъ гр. Самоковъ.
3. Иванъ Григоровъ Бояджиевъ отъ гр. Попово.
4. Борисъ Радоновъ х. Радоновъ отъ гр. Банско.
5. Костадинъ Стефановъ Стоилковъ отъ гр. Радомиръ.
6. Ангелъ Христовъ Разсолковъ отъ гр. София.
7. Петъръ Борисовъ Ивановъ отъ гр. София.
8. Костадинъ Лазаровъ Костовъ отъ гр. Перникъ.
9. Ангелъ Димитровъ Вълчаровъ отъ с. Каяджикъ, Тракия.
10. Стефанъ Христовъ Пъевъ отъ с. Йовчевици, габровско.

VI секция — менни техники.

1. Генадъ Йордановъ Ангеловъ отъ с. Дългошевици, ломско.
2. Данчо Петровъ Колевъ отъ с. Дамянсвици, търновско.
3. Никола Димитровъ Чурешки отъ гр. София.
4. Маринъ Христовъ Цаневъ отъ с. Куцина, търновско.

IX секция — мелничаръ-техници.

1. Любомиръ Петровъ Джамбазовъ отъ с. Горно-Абланово, бѣленско.

Б. Оставатъ на поправителенъ изпитъ.

II секция — земемѣръ-техници.

1. Пандо Андреевъ Миховски отъ с. Косенецъ, костурско. — поправителенъ практически изпитъ.

III секция — машинни техники.

1. Трайко Сергиевъ Божковъ отъ с. Крушакъ, гостиварско. — поправителенъ практически изпитъ.

V секция — електротехници.

1. Михо Ангеловъ Миховъ отъ с. Червена вода, Русенско. — поправителенъ устенъ изпитъ.
2. Иванъ Стоичковъ Хаджийски отъ с. Яна, ноовселско. — поправителенъ практически изпитъ.
3. Стоилъ Любеновъ Миневъ отъ с. Борнарево, радомирско. — поправителенъ устенъ изпитъ.
4. Стоянъ Стояновъ Тученичевъ отъ с. Царево, пазарджишко. — поправителенъ практически изпитъ.

IX секция — мелничаръ-техници.

- Никола Мариновъ Николовъ отъ гр. Ботевградъ. — поправителенъ устенъ изпитъ.

В. Неиздържали изпита.

II секция — земемѣръ-техници.

- Борисъ Живковъ Симеоновъ отъ с. Бѣлотици, бѣлоградчишко. — неиздържалъ изпита, понеже напусналъ изпита безъ причини. Има право да се яви повторно на изпитъ.

IV секция — метало-техници.

1. Борисъ Стояновъ Лазаровъ отъ гр. Калюферъ. — неиздържалъ изпита. Има право да се яви повторно на изпитъ.

V секция — електротехници.

1. Асенъ Николовъ Иговъ отъ с. Богдановъ долъ, софийско. — неиздържалъ изпита. Има право да се яви повторно на изпитъ.

гр. София, 21 май 1941 година.

1—(Б 3776)—1

Министъръ: Инж. Д. Василевъ

Отдѣление „Автомобилни съобщения“

ЗАПОВѢДЪ

№ 3615

Съгласно чл. 56 отъ закона за автомобилнитѣ съобщения и въз основа на завѣрения списъкъ на техническитѣ данни издадени отъ фирмата-строителка Виктория Верке, акц. д-во, гр. Нюрнбергъ — Германия, представенъ отъ фирмата-представителка Вълчевъ & С-ие, о. о. д-во, разрешавамъ да се регистрира въ отдѣление автомобилни съобщения и пустне въ продажба въ страната лека моторетка, безъ кошъ, съ следнитѣ технически данни:

Фабрична марка — Виктория.

Типъ (модель) — Кр. 10 А — Заксъ 98 куб.

Работно бутално пространство — 0.1 литри

Макс. мощностъ на мотора 2.6 к. с., при 4500 обръщения въ минута.

Товароспособностъ на рамката — 100 кгр.

Собствено тегло на моторетката — 65 кгр.

Общо тегло (рамка, екипир. и полез. товаръ) — 165 кгр.

Брой на мѣстата — 1 ездачъ, при условие, че фирмата Вълчевъ & С-ие, о. о. д-во, ул. „Раковски“ 70 — София, представляваща описаната моторетка, ще спазва чл. 60 отъ закона за автомобилнитѣ съобщения.

Настоящата заповѣдъ влиза въ сила отъ датата на обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 16 май 1941 година.

Главенъ директоръ: Инж. Иванъ К. Ранковъ

1—(П 10343)—1

ЗАПОВѢДЪ

№ 3616

Съгласно чл. 56 отъ закона за автомобилнитѣ съобщения и въз основа на завѣрения списъкъ на техническитѣ данни издадени отъ фирмата-строителка Виктория—Верке, акц. д-во гр. Нюрнбергъ — Германия, представенъ отъ фирмата-представителка Вълчевъ & С-ие, о. о. д-во, разрешавамъ да се регистрира въ отдѣление автомобилни съобщения и пустне въ продажба въ страната лека моторетка безъ кошъ, съ следнитѣ технически данни:

Фабрична марка — Виктория.

Типъ (модель) — Ф 99 Н — Заксъ 98 куб.

Работно бутално пространство — 0.1 литри

Макс. мощностъ на мотора — 2.6 к. с., при 5000 обр (въ минута).

Товароспособностъ на рамката — 100 кгр.

Собствено тегло на моторетката — 65 кгр.

Общо тегло (рамка, екипир. и полез. товаръ) — 165 кгр.

Брой на мѣстата — 1 ездачъ, при условие, че фирмата Вълчевъ & С-ие, о. о. д-во, ул. „Раковски“ 70 — София, представляваща описаната моторетка, ще спазва чл. 60 отъ закона за автомобилнитѣ съобщения.

Настоящата заповѣдъ влиза въ сила отъ датата на обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 16 май 1941 година.

Главенъ директоръ: Инж. Иванъ К. Ранковъ
1—(П 10344)—1

Главна дирекция на държавниятъ и на гарантираният отъ държавата дългове

Българска държавна лотария

СЪОБЩЕНИЕ № 2273. — Българската държавна лотария съобщава, че тегленето на печалбитъ отъ дѣлъ пети, 1941 година, ще се извърши въ салона на Военния клубъ — София, 1 юний 1941 година въ 18 часа.

Гр. София, 30 май 1941 година.

За главенъ директоръ: М. Тричковъ
Началникъ: Д-ръ Б. Тодоровъ
1—(Б 3884)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 2274. — Съобщава се, че продажбата на билетитъ отъ шестия лотариенъ дѣлъ 1941 година на Българската държавна лотария ще започне на 2 юний 1941 година чрезъ всички клонове и агентури на Българската народна банка. Билетитъ ще се продаватъ съгласно наредбата за продажба на лотарийни билети и нейнитъ измѣнения („Държавенъ вестникъ“, брой 38/1936 година, брой 275 отъ 1937 г., брой 82/1938 г. и брой 98/1939 г.) въ количество отъ 5 (респ. 10) до 5.000 билети: за София — по разпредѣление отъ Българската държавна лотария, а за провинцията отъ мѣстния клонъ или агентура на Българската народна банка. Следъ 21 юний т. г. банковитъ клонове ще продаватъ лотарийни билети на всички желязци купувачи. Цената на единъ билетъ е 100 лева. Прави се 5% отстъпка отъ стойността. Продаденитъ билети отъ Българската народна банка не подлежатъ на връщане. Въ деня на приключване продажбата клоноветъ и агентуритъ на Българската народна банка може да продаватъ цѣли билети и по-малко отъ 5. Остатъцитъ отъ билети може да се продаватъ изцѣло и когато сж подъ 500 лева. Единична продажба на билети при клоноветъ и агентуритъ на Българската земеделска и кооперативна банка и всички градски и селски телеграфо-пощенски станции.

Гр. София, 30 май 1941 година.

За главенъ директоръ: М. Тричковъ
Началникъ Д-ръ Б. Тодоровъ
1—(Б 3885)—1

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ Обявления

М-во на общ. сгради, пжтищата и благоустройството

Главна дирекция на строежитъ

Отдѣлъ „Пжтища и мостове“

ОБЯВЛЕНИЕ № 6474. — На 16-я день следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Шуменското и Преславското данъчни управления ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за поправката на пжтя III—21 „Шуменъ—Преславъ—Марашъ—Салманово—Златаръ“ между клм. 1+250—5+000“. Стойността на предприятието е 1.000.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 50.000 лева. Предложенията и документитъ се приематъ до 16 часа въ сжщия день. Книжката могатъ да се видятъ при съответниятъ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3767)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 6472. — На 16-я день следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Шуменското и Поповското данъчни управления ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за поправката на пжтя II—86 Разградъ—Багембергъ—Ломци—Попово, между клм. 22+000—31+000. Стойността на предприятието е 750.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 37.500 лева. Предложенията и документитъ се приематъ до 16 часа въ сжщия день. Книжката могатъ да се видятъ при съответниятъ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3766)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 6470. — На 16-я день следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Пловдивското и Неврокопското данъчни управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставка трошени камъни по пжтя II—168, Пловдивъ—Доспатъ — Неврокопъ, между клм. 153+000—158+000, между с. Долно Дръново и гр. Неврокопъ. Стойността на предприятието е 500.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 25.000 лева. Предложенията и документитъ се приематъ до 16 часа въ сжщия день. Книжката могатъ да се видятъ при съответниятъ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3765)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 6468. — На 31-я день следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Врачанското и Кулското данъчни управления ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за поправка пжтя III—135 (Видинъ—Градецъ—Рабово)—Бойница, между клм. 2+100—4+800 и 8+000—9+000 (Градецъ—Бойница). Стойността на предприятието е 810.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 40.500 лева. Предложенията и документитъ се приематъ до 16 часа въ сжщия день. Книжката могатъ да се видятъ при съответниятъ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3764)—1

Отъ дирекцията

Отдѣлъ нови ж.-п. линии

ОБЯВЛЕНИЕ № VII—5808. — На 31-я день следъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ 16 часа, въ Софийското областно и Горноджумайското данъчни управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за Доставката на 278.352 м.³ дървенъ строителенъ материалъ, за нуждитъ на Главната дирекция на строежитъ — отдѣлъ нови ж.-п. линии. Приемането на предложенията ще трае отъ 15 до 16 часа. Тържнитъ книжка могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день въ отдѣла при министерството и Горноджумайското данъчно управление. Девизъ 542.000 лева. Залогъ 5% върху девиза.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3760)—1

Отъ дирекцията

Главна дирекция на общ. сгради, пжт. и благоустройството
Отдѣлъ „Благоустройство“

ОБЯВЛЕНИЕ № III—4601. — На 31-я день следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Софийското и Бургазското данъчни управления ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за изработване отъ специалистъ предприемачъ на общъ подробенъ планъ на с. Златиница, Елховска околия. Стойността на предприятието е 64.375 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 3.220 лева, който при възлагане на търга се допълва до 10%. Предложенията и документитъ се приематъ до 16 часа въ сжщия день. Книжката могатъ да се видятъ при съответниятъ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3768)—1

Отъ дирекцията

Министерство на войната

Оржжейна инспекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 9479. — Обявява се, че на 31-я день отъ публикуване на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ (деньтъ на публикуването не се брой), въ снабдителното отдѣление на Оржжейната инспекция отъ 15 до 16 часа ще се започне спазаряване по чл. 120а отъ закона за б. о. п., за доставката на терпентиновъ лакъ и разрѣдителъ на приблизителна стойностъ около 85.250 лева за смѣтка на фирмата Таховъ — о. о. д-во, София. Залогъ за правоучастие въ спазаряването се иска 5% отъ обявената девизна стойностъ, въ банково удостоверение. Поемнитъ условия и техническитъ описания за терпентиновия лакъ и разрѣдителя могатъ да се видятъ въ снабдителното отдѣление на Оржжейната инспекция всѣки понедеѣльникъ, срѣда и петъкъ отъ 10 до 12 часа.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3777)—1

Отъ инспекцията

Инженерно-свързочна инспекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 4627. — Обявява се на интересуващитъ се, че на 31-я день отъ публикуването на настоящето въ

„Държавен вестник“ (денят на публикуването не се смъта), от 10 до 10.30 часа преди обяд, в помещението на Софийското областно данъчно управление и в това на Шуменското областно данъчно управление, ще се произведе търг с тайна конкуренция, за отдаване на предприемач построяването на една казармена сграда и следният 17 сгради (по номерата на приложените планове към тържните книжа) за огнестрелно отделение в с. Смедово, шуменско. Приблизителната стойност на предприятието възлиза на 6.920.000 лева. Залогът за правоучастие в търга се иска 5% в банково удостоверение. Тържните книжа могат да се видят всеки присъствен ден в строителното отделение — Инженерно-свързочната инспекция, ул. „Славянска“ № 6 — II етаж и в интендантството на 4-а дивизионна област в гр. Шумен, а в деня на търга — в тържните зали на градовете София и Шумен.

1—(Б 3770)—1

От инспекцията

М-во на железниците, пощите и телеграфите

Главна дирекция на пощите, телеграфите и телефоните

ОБЯВЛЕНИЕ № 191967. — Съобщава се на интересуващите се, че на 31-я ден след датата на публикуването на настоящето в „Държавен вестник“, от 10 часа, в канцеларията на Материално-снабдителното отделение ще започне спазаряване по доброволно съгласие, на основание чл. 167 буква „м“ от закона за б. о. п., за отдаване на предприемач доставката на 20.000 м. жица двойно изолирана за вътрешна инсталация, съгласно поемните условия на Главната дирекция на п. т. т. и приложенията им. Девизната стойност на предприятието възлиза приблизително на 120.000 лева. За участие в търга се изискват: залогът 5% от девизната стойност на предприятието и документите, предвидени в закона за б. о. п. Поемните условия и приложенията им могат да се видят в канцеларията на Материално-снабдителното отделение при Главната дирекция на п. т. т., улица „11 август“ № 5 от 11—12 часа всеки работен ден.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3763)—1

От дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 191969. — Съобщава се на интересуващите се, че на 31-я ден след датата на публикуването на настоящето в „Държавен вестник“, от 10 часа, в канцеларията на материално-снабдителното отделение ще започне спазаряване, по доброволно съгласие, на основание чл. 167 буква „м“ от закона за б. о. п., за отдаване на предприемач доставката на 20.000 м. гумена парнитна жица, съгласно поемните условия на Главната дирекция на п. т. т. и приложенията им. Девизната стойност на предприятието възлиза приблизително на 120.000 лева. За участие в търга се изискват: залогът 5% от девизната стойност на предприятието и документите, предвидени в закона за б. о. п. Поемните условия и приложенията им могат да се видят в канцеларията на материално-снабдителното отделение при Главната дирекция на п. т. т., ул. „11 август“ № 5 от 11—12 часа всеки работен ден.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3762)—1

От дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 191971. — Съобщава се на интересуващите се, че на 31-я ден след датата на публикуването на настоящето в „Държавен вестник“, от 10 часа, в канцеларията на материално-снабдителното отделение ще започне спазаряване, по доброволно съгласие, на основание чл. 167 буква „м“ от закона за б. о. п., за отдаване на предприемач доставката на 1000 м. — 10 чифтов кабел и 500 м. — 20 чифтов кабел с каучукова (гумена) изолация и оловна обвивка, съгласно поемните условия на Главната дирекция на п. т. т. и приложенията им. Девизната стойност на предприятието възлиза приблизително на 130.000 лева. За участие в търга се изискват: залогът 5% от девизната стойност на предприятието и документите, предвидени в закона за б. о. п. Поемните условия и приложенията им могат да се видят в канцеларията на материално-снабдителното отделение при Главната дирекция на п. т. т., улица „11 август“ № 5 от 11—12 часа всеки работен ден.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3761)—1

От дирекцията

Главна дирекция на железниците и пристанищата
Дирекция на водните съобщения
Отделение корабоплаване

ОБЯВЛЕНИЕ № XII—1—373. — Морското крайбрежно плаване при Дирекцията на водните съобщения — при-

станции Варна търси да наеме чрез спазаряване по доброволно съгласие един вълкач или без обслужване, с мощност над 100 к. с., за срок около 7 месеца. Разходите и грижата за гориво, ремонти и поправки, сж за смътка на притежателя на кораба. Наемът ще се смъта, на час или денонощие, а ще се изплаща в края на всеки месец, като се пресмътат само онзи дни или часове, през които кораба е бил използван, което ще се установява от началника на Морското крайбрежно плаване. Застраховката на кораба е за смътка на притежателя на сщият и следва да се поддържа редовно през цял наеман срок. Всички разноси за герб и публикации сж за смътка на притежателя на кораба. Притежателят е длъжен да поставя кораба на разположение на М. К. П. веднага при поискване и не може да се наема на друга работа без разрешението на началника на М. К. П., при подобно получено разрешение, ако кораба е на работа в района на пристанището Варна, ще трябва да се яви при поискване 2 часа след предизвестяване притежателя, а ако е вън от района на Варненското пристанище — 24 часа. В случай на непоставяне кораба в разпореджане на М. К. П. в определеното време М. К. П. има право да наеме друг кораб за смътка на предприемача. Спазаряването ще се произведе на 10-я ден след обявяването на настоящето в „Държавен вестник“, в канцеларията на Варненското пристанищно управление, в 16 часа, а в случай, че деня е празничен — в първият следващ присъствен ден на сщият мѐсто и време. Конкурентите ще трябва да представят изискуемите се от чл. 136-а на закона за бюджета, отчетността и предприятията документи и залогът 10.000 лева. Законът за бюджета, отчетността и предприятията и правилника за прилагането му сж задължителни. Настоящото обявление служи вмѐсто поемни условия и следва да се обгръба като такова.

Гр. София, май 1941 година.

1—(П 1038)—1

От дирекцията

М-ство на търговията, промишлеността и труда

Дирекция за природните богатства

ОБЯВЛЕНИЕ № 5632. — След изтичане на тридесет пълни дни от публикуване на настоящето обявление в „Държавен вестник“ (дните на обявяването и произвеждането на търга не се смътат), в тържните зали на областните данъчни управления в гр. Враца и Плевен ще се произведе търг, с тайна конкуренция, за отдаване на наемател, експлоатацията на държавните кариеи за пѐсък, чакъл и обли навлечена камъни по водосборните басейни на рѐките Огоста и Скъта и приитоците им, и постоите на приитоците им и пѐска и чакъла по крайбрежието на р. Дунав, от точката отстояща 6 км. западно от с. Козлодуй до източната граница на землището на с. Лѐсковец, Орѐховска околия. Предприятието ще се стдале за един период от три години, начинаещ от 29 август 1941 год. до 29 август 1944 година. Наддаването ще стане върху девизната цена 136.000 лева за цялото предприятие и за цял наеман период. Тържната комисия ще приема предложения от 11 до 12 часа в гърещачения ден. За правоучастие в търга залога ще бъде 5% в банково парично удостоверение от девизната цена. Книжата по предприятието могат да се видят всеки присъствен ден в канцеларията на Министерството и в Врачанското и Плевенското данъчни управления.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3753)—1

От министерството

Министерство на финансите

Държавна печатница

ОБЯВЛЕНИЕ ТП — 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57/1941 г. — Дирекцията на Държавната печатница съобщава на интересуващите се, че в тържната зала на сщията ще се произведат спазарявания по доброволно съгласие, съгласно чл. 167, буква „м“ от закона за бюджета, отчетността и предприятията, за следните доставки: на 1 юлий 1941 год., 9 часа преди обяд, за доставката на една едноцифтна офсетова машина, за печатен формат най-малко 70/100 см. на стойност около 1.000.000 лева. На 1 юлий 1941 год., 3 ч. след обяд, за доставката на един бързорѐжущ книговезки нож, с дължина на рѐзането 105 см., на стойност около 150.000 лева. На 2 юлий 1941 год., 9 часа преди обяд, за доставката на един бързорѐжущ книговезки нож, с дължина на рѐзането 130 см., на стойност около 200.000 лв. На 2 юлий 1941 г., 3 часа след обяд, за доставката на една шприцова инсталация с три пистолети, за рисуване и

ретушъ, на стойност около 30.000 лева. На 3 юлий 1941 г., 9 часа преди обѣдъ, за доставката на една пневматична капира рамка за цинкография, форматъ 50/65 см., на стойност около 10.000 лева. На 3 юлий 1941 год., 3 часа следъ обѣдъ, за доставката на една рѣчна преса за аутиптипи и цвѣтни отпечатъци, форматъ най-малко 40/50 см., на стойност около 50.000 лева. На 4 юлий 1941 год., 9 часа преди обѣдъ, за доставката на единъ шлойдеръ апаратъ, форматъ 40/50 см., на стойност около 35.000 лева. На 4 юлий 1941 година, 3 часа следъ обѣдъ, за доставката на 200 броя нумератори, на стойност около 200.000 лева. Всички доставки поотдѣлно сж недѣлими. Залогъ за правоучастие за всички доставки е 5% въ банково удостоверение върху девизната цена. Срокътъ за доставките и пускане машините въ действие е до 31 декемврий 1941 година, а срокътъ за доставката на нумераторите е до 31 декемврий 1941 година. Плащането ще стане по следния начинъ: отъ Германия и Унгария по клиринга, отъ Италия по клиринга, но безъ отстъпване на свободни девизи отъ Българската народна банка и отъ протектората Бохемия и Моравия, като плащането стане въ райхсмарки по клиринга съ Германия.

Гр. София, 30 май 1941 година.

1—(Б 3882)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ ТП — 58. — Дирекцията на Държавната печатница, известява на интересуващите се, че на 10 юний 1941 година отъ 10 до 11 часа преди обѣдъ, въ тържната зала на Държавната печатница, ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие, съгласно чл. 167, буква „м“ отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, за доставяне на облѣкло на служащите при сжщата печатница, а именно: 1) 23 костюма униформени, състоящи се отъ куртка, панталонъ и фуражка за прислужниците; 2) 1 костюмъ униформенъ, състоящ се отъ куртка, панталонъ и фуражка за ст. стражарь; 3) 10 костюма униформени, състоящи се отъ куртка, панталони и фуражка за мл. стражари и пожарникара; 4) 6 костюма обикновени, състоящи се отъ сако, жилетка, панталонъ и каскетъ; 5) 11 чифта ботуши кромови; 6) 29 чифта обувки цѣли ковани кромени; 7) 29 чифта дамски кромени, обикновени; 8) 86,5 метра вълненъ платъ съ ширина 1.40 см.; 9) 2 мушамы съ качулка. Девизната стойност на предприятието възлиза на около 130.000 лева. Всѣки конкурентъ следва да представи при спазаряването мостри отъ платовете, отъ които ще бждатъ изработени оферираниятѣ костюми, за одобрение отъ комисията. Доставката е дѣлима на униформено, цивилно, облѣкло, вълненъ платъ, обувките и ботушите. Срокътъ за доставката е 1 (единъ) месецъ отъ датата на съобщението, за възлагане на доставката. Залогътъ за правоучастие е 5% отъ предложената цена, който се допълни до 10% при възлагане на доставката. Всички разноси за данъци, гербъ и др. сж за смѣтка на доставчика. Закона за бюджета, отчетността и предприятията и правилника за прилагането му сж задължителни.

Гр. София, 22 май 1941 година.

1—(Б 3881)—1

Отъ дирекцията

Институтъ за народно здраве — София

ОБЯВЛЕНИЕ № 5201. — Института за народно здраве, София, известява на интересуващите се, че на 31-я день отъ датата на публикуването настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ тържната зала на Софийското областно данъчно управление отъ 16 до 17 часа, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на 60.000 кгр. моркови, на приблизителна стойност 180.000 лева. Доставката е недѣлима при възлагането. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 10% отъ приблизителната стойност. Тържната преписка може да се види всѣки присѣственъ день отъ 11 до 12 часа въ домакинството на института, ул. „Викторъ Емануилъ III“ № 26, София. Разноситѣ за гербъ, данъци и др. сж за смѣтка на доставчика.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3759)—1

Отъ института

ОБЯВЛЕНИЕ № 5199. — Института за народно здраве, София, известява на интересуващите се, че на 31-я день отъ датата на публикуването настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ тържната зала на Софийското областно данъчно управление отъ 16 до 17 часа, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на 10.000 кгр. сѣно, на приблизителна стойност 200.000 лева и 60.000 кгр. слама, на приблизителна стойност 42.000 лева. Доставката е дѣлима по артикули. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 10% отъ

приблизителната стойност. Тържната преписка може да се види всѣки присѣственъ день отъ 11 до 12 часа въ домакинството на института ул. „Викторъ Емануилъ III“ № 26, София. Разноситѣ за гербъ, данъци и др. сж за смѣтка на доставчика.

Гр. София, 26 май 1941 година.

1—(Б 3758)—1

Отъ института

Патлейнско реверно лесничейство

ОБЯВЛЕНИЕ № 637. — Обявява се, че на 16-ия день следъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, (деня на публикацията не се чете) отъ 10 до 12 часа преди обѣдъ, въ канцеларията на Веселиновска община, ще се произведе спазаряването за продажбата на доброволно съгласие на следните дървени материали: 1) на 85.58 куб. м. джбови и цериви трупи, добити по стопански начинъ отъ държавната гора „Коджа балканъ“ въ отдѣлъ № 29 при първоначална цена 113 лева за кубически метъръ. II. 1) на 82.20 куб. м. букови трупи II качество добити по стопански начинъ отъ държавната гора „Патлейна“ отдѣлъ № 54 при първоначална цена 111 лева за кубически метъръ. III. 1) на 75.15 куб. м. букови трупи II качество добити по стопански начинъ отъ държавната гора „Патлейна“ презъ стоп. 1939/940 год. отдѣлъ № 47 при първоначалната цена 111 лева за кубически метъръ. Участващите въ спазаряването представятъ залогъ 10% върху общата сума — първоначалната цена на материалитѣ. Поемните условия могатъ да се видятъ въ Патлейнското реверно лесничейство, а въ деня на търга въ Веселиновската община. Закона за вюджета, отчетността и предприятията, правилника за прилагането му и закона за горитѣ сж задължителни.

С. Смѣдозо, 23 май 1941 година.

1—(Б—3741)—1

Отъ лесничейството

Държавенъ автомобиленъ гаражъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1. — На 20-я день отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 9 до 11 ч., въ канцеларията на Държавния автомобиленъ гаражъ въ София, ул. „Тотлебенъ“ № 14, ще се произведе търгъ съ явно наддаване за продажбата на 5 бракувани и ненужни за гаража автомобилни коли, а именно: 1) автомобилъ Буйкъ, откритъ, оцененъ 20.000 лева; 2) автомобилъ Кадиллакъ, откритъ, оцененъ 30.000 лв.; 3) автомобилъ Линколнъ, купе, оцененъ 35.000 лева; 4) автомобилъ Шаеръ, откритъ, оцененъ 20.000 лева; 5) камюнетка Шаеръ, откритъ, оценена 15.000 лева. Продажбата ще се извърши поотдѣлно за всѣка кола. Залогъ за правоучастие въ търга 10% отъ девизната цена на колитѣ. Виждане на колитѣ и поемните условия може да става всѣки присѣственъ день въ гаража. Постановленията на з. б. о. предприятия сж задължителни.

1—(Б 3789)—1

Отъ гаража

Казанлъшки гарнизонъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3830. — Обявява се на интересуващите се, че следъ изтичането на 30 (тридесетъ) пълни дни отъ обявяване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, като днитѣ на обнародването и произвеждането на спазаряването не се смѣтатъ, въ снабдителното отдѣление — оржейна инспекция, София, ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие, съгласно чл. 167, буква „м“ отъ закона за б. о. и предприятията отъ 8 до 12 ч. преди обѣдъ, за доставката на: разни химикали и апарати, по приложенъ списъкъ. Приблизителната стойност на предприятието е 18.000 лева. Доставката е дѣлима по видъ но не и по количество. Залогъ за правоучастие въ спазаряването 5% отъ приблизителната стойност на предприятието въ банково удостоверение. Поемните условия, образци и др. могатъ да се видятъ и получатъ отъ интендантството или отъ снабдителното отдѣление — оржейната инспекция, София. Закона за б. о. и предприятията е задължителенъ.

1 (Б 3744) 1

Отъ гарнизона

Бургазки мѣстенъ затворъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3394. — Бургазкия мѣстенъ затворъ обявява на интересуващите се, че на 31-я день отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15 до 16 часа, въ Бургазкото областно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на хранителни продукти, нужни за затвора, за време отъ 1 юлий до 31 декемврий 1941 година включително, франко склада на затвора, както следва: около 2.000 кгр. говеждо месо, на сума

48.000 лева; овче месо 2.000 кгр., на сума 48.000 лева; агнешко месо 2.000 кгр., на сума 60.000 лева; рафинирано слънчогледово масло 3.000 кгр., на сума 73.500 лева; сол морска „Гларусъ“ 600 кгр., на сума 1.800 лева; сол ситна 600 кгр., на сума 2.400 лева; сирене I качество 800 кгр., на сума 22.400 лева; оризъ I качество 1.500 кгр., на сума 25.500 лева; халва фабрична 200 кгр., на сума 8.000 лева; маслина сръдли 600 кгр., на сума 21.600 лева; зетът винен 600 кгр. на сума 6.000 лева; леща 1.000 кгр., на сума 12.000 лева; сухъ фасулъ 2.000 кгр., на сума 20.000 лева; сванска масть 400 кгр., на сума 16.800 лева; сливи сушени 500 кгр., на сума 15.000 лева; макарони 1.000 кгр., на сума 17.000 лева; брашно пшеничено № 3 500 кгр., на сума 2.675 лева; картофи 1.000 кгр., на сума 10.000 лева; мармаладъ отъ сливи 200 кгр., на сума 4.000 лева; фиде 200 кгр., на сума 3.400 лева; захаръ ситна 200 кгр., на сума 4.900 лева; захаръ на бучки 200 кгр., на сума 5.180 лева, или всичко 437.755 лева. Офертигъ ще се приематъ точно до 16 часа. Може да се офертира за всички продукти, за нѣколко отъ тяхъ или само за единъ. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на затвора всѣки присъственъ денъ и часъ. Залогъ за право участие се издига 5% отъ приблизителната стойностъ, като въ последствие ще се допълни до 10% върху добитата сума. Законътъ за б. о. и предприятия е задължителенъ. Всички разности сж за смѣтка на предприемача.

Гр. Бургазъ, 23 май 1941 година.

1—(Б 3755)—1

Отъ затвора

Панагюрско данъчно управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 2124. — Данъчното управление съобщава, че противъ Благо Дим. Демировъ отъ гр. Пазарджикъ, сега въ неизвестностъ, е издадено постановление № 42 отъ 20 априлъ 1939 год., по закона за данъкъ върху приходитъ. Ако въ двеседмиченъ срокъ отъ еднодневното публикуване въ „Държавенъ вестникъ“, същото лице не се яви или не посочи точния си адресъ, постановлението да се счита влѣзло въ законна сила.

Гр. Панагюрище, 21 май 1941 година.

1—(Б 3749)—1

Данъченъ началникъ: (не се чете)

Черноместенско държавно горско стопанство, с. Якоруда

ОБЯВЛЕНИЕ № 1534. — Обявя се на интересуващитъ се, че на 11-я денъ отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, (датата на публикуването не се чете), отъ 15 до 17 часа, въ канцеларията на Черноместенското държавно горско стопанство въ село Якоруда, ще се произведе втори нѣтъ спазаряване, за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие нашата отъ долучброенитъ алтйски пасища, спадащи въ Якорудско землище, за време отъ 1 май 1941 година до 1 ноември 1941 година, а именно: 1) общо държавно и частно пасище годъ название „Куртово (Кара Мандра — Башъ Мандра) съ пространство 4.700 декари, при първоначална цена 40.000 лева, и 2) държавно пасище годъ название „Софанъ“ съ пространство 18.650 декари, при първоначална цена 20.000 лева. Залогъ за участие въ спазаряването се иска 5% върху първоначалната стойностъ. Следъ утвърждаването на спазаряването залога се допълва въ размѣръ на 10% отъ стойността на предприятията включително и фондовитъ връхнини. Върху предложенитъ цени се събиратъ 20% за фонда „Културни мѣроприятия“. Съгласно чл. 141 отъ закона за б. о. и предприятията, могатъ да взематъ участие въ спазаряваната само скотовъдци, тамъзлакчий, собственици на стада включително и тѣзи съ неустановено мѣстожителство, както и търговци на добиткъ за уговане и млѣкуване, като удостоверяватъ това съ общинско удостоверение. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ въ Черноместенското държавно горско стопанство. Законитъ за б. о. и предприятията и за горитъ сж задължителни. Всички разности за данъци, берий и по гербовъ налогъ сж за смѣтка на предприемачитъ.

С. Якоруда, 23 май 1941 година.

1—(Б 3754)—1

Отъ стопанството

Ловешка държавна I-во степенна болница

ОБЯВЛЕНИЕ № 2051. — Известява се на интересуващитъ се, че на 31-я денъ отъ публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15 до 16 часа, въ канцеларията на Ловешкото данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката на **разни хранителни продукти**, за нуждитъ на болницата, за време отъ 1 юлий до 31 декември 1941 година. Приближител. стойностъ на доставката възлиза на около 895.920 лв. Доставката е дѣлима поотдѣлно за всѣки хранит. продуктъ. Залогъ 10% отъ стойността на оферранитъ отъ всѣки конкурентъ продукти. Законътъ за бюджета, отчетността

и предприятията, както и правилника за прилагане на същия сж задължителни за конкурентитъ. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки денъ въ канцеларията на болницата, а въ деня на търга въ данъчното управление.

Гр. Ловечъ, 23 май 1941 година.

1—(Б 3747)—1

Отъ болницата

Сливенско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 9409. — Съобщава се на заинтересуванитъ, че единъ месецъ отъ деня на публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 10 до 11 часа, въ Сливенското данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за **направа укрепителна стена на р. Коруца за около 520.000 лева**, при 5% залогъ за право участие въ търга. Тържнитъ книжа сж на разположение въ общинското управление.

Гр. Сливенъ, 20 май 1941 година.

1—(В 25752)—1

Отъ общината

Драгановско селско общинско управление, горноорѣховско

ОБЯВЛЕНИЕ № 4336. — Обявява се, че на 16-я денъ следъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, 9 часа въ Драгановската общинска канцелария, ще се произведатъ, съ явна конкуренция търгове: за **доставка 400 джбови стълбове за електрификацията**. Девизна цена 120.750 лева. Залогъ 10%. За доставка **1500 изолатори съ кукитъ и 100 аплични лампи — комплектъ за електрификацията**. Девизна цена 95.000 лева. Залогъ 10%. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията задължителни. Тържнитъ преписки сж въ общинското управление на разположение заинтересуванитъ.

С. Драганово, 22 май 1941 година.

1—(В 25751)—1

Отъ общината

СЪДЕБНИ

АПЕЛАТИВНИ СЪДИЛИЩА

Софийски апелативенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4305. — Софийскиятъ апелативенъ съдъ, II гражданско отдѣление, презъ месецъ юний 1941 година ще разгледа следнитъ касационни частни граждански дѣла:

На 26 юний 1941 година:

1) частно гражданско дѣло № 368/1937 година, по касационната жалба на Чиновническото кооперативно застрахователно д-во — София, съ Лозанъ К. Андреевъ, отъ с. Сливница, софийско, и Атанасъ Н. Симовъ, адвокатъ гр. София, пълномощникъ на Анастасия Михайлова, отъ София, по утвърждаване на публична продажъ;

2) частно гр. дѣло № 253/1940 година, по касационната жалба на Богданъ М. Иерусалимовъ, адвокатъ отъ София, пълномощникъ на Надежда К. Попова, по мъжъ Ил. Йорданова, съ Христо Андреевъ Панчевъ, Мария К. Попова, Ангелъ К. Поповъ, Борисъ К. Поповъ и Вѣра Сим. Симеонова, всички отъ София, за въводъ въ владение върху недвижимъ имотъ;

3) частно гр. дѣло № 476/1940 година, по касационната жалба на Стойчо Н. Чавеевъ отъ гр. Горна Джумая, съ Цвѣта Н. Чавеева, Александъръ Н. Чавеевъ, Катина Н. Чавеева, Крумъ Н. Чавеевъ, всички отъ същия градъ, Никола Поповъ, адвокатъ гр. София, повѣренникъ на Христо М. Ращевъ, отъ гр. Горна Джумая, Кирилъ Китановъ, адвокатъ, отъ същия градъ и Горно-Джумайската градска община, по утвърждаване на публична продажъ;

4) частно гр. дѣло № 49/1941 година, по касационната жалба на Никола С. Ковачевъ, отъ гр. Търново, съ Ана Ил. Попова Кантарджиева, живуща въ гр. Кюстендилъ, Едуардъ Арие, адвокатъ гр. София, повѣренникъ по джиро на Жакъ Пардовъ, отъ София, Борисъ Недевъ Кантарджиевъ отъ гр. Севлиево, Иванъ Недевъ Кантарджиевъ отъ гр. Г.-Орѣховица, Сийка Недева Долчинкова, отъ същия градъ, Люба Недева Бакърджиева отъ гр. Габрово, Коста Панчевъ Бакърджиевъ отъ гр. Горна Орѣховица, Марийка Бончева Начева отъ гр. Ст.-Загора, Тодоръ Денковъ Тодоровъ, отъ гр. Горна Орѣховица, по утвърждаване на публична продажъ;

5) частно гр. дѣло № 78/1941 година, по касационнитъ жалби на Борисъ С. Табаковъ, адвокатъ гр. Ломъ, повѣренникъ на Ломската градска община; д-ръ Никола Ив. Василевъ, адвокатъ гр. Ломъ, синдикъ по несъстоятелността на Събирателно дружество Илия Щърбановъ, отъ гр. Ломъ, съ Георги Георгиевъ Токовъ, отъ гр. Ломъ, Александъръ Петковъ Аремски, отъ с. Ковачица, Димитъръ Н. Дръновски, отъ гр. Ломъ, Димитъръ Ц. Живковъ, отъ с. градъ,

Стефанъ Димитровъ, адвокатъ гр. Ломъ, Стоянъ Милоевъ Стаменовъ, отъ с. Голнци, Тодоръ Душковъ Монковъ, отъ с. с., Борисъ Янколовъ Ицовъ, отъ с. с. и Върбанъ Ал. Каменовъ, отъ с. с., по утвърждаване на публична продаж;

6) частно гр. дѣло № 125/1941 година, по касационната жалба на Кирилъ Бѣловъ Вешовъ, отъ гр. София, съ Банка Български кредитъ — София и Тодоръ Пенковъ, адвокатъ гр. София, по утвърждаване на публична продаж;

7) частно гр. дѣло № 141/1941 година, по касационнитѣ жалби на Игнатъ Сокеровъ, адвокатъ гр. София, Рафаелъ п. Харитовъ, отъ село Минкова Махала, гара Бойчиновци, юрисконсулта при Б. з. к. банка, Врачански клонъ, пълномощникъ на Б. з. к. банка, Фердинандски клонъ — гр. Фердинандъ, Врачанския областенъ директоръ като представителъ на държавното съкровище, Лазаръ Пановъ, адвокатъ гр. София, съ Любомиръ Ив. Коларовъ, гр. Фердинандъ, кмета на село Бойчиновци; Евгени С. п. Харитовъ, Георги Русиновъ, гр. Фердинандъ, Банка Български кредитъ, акц. д-во — гр. София, Българска народна банка, дружество „Домострой“ — София и Гаврилъ п. Тодоровъ, отъ гр. Ломъ, по утвърждаване на публична продаж;

8) частно гр. дѣло № 146/1941 година, по касационната жалба на Веселина Тодорова Андонова, отъ София, съ Никола Цвѣтановъ, д-ръ Петъръ Юсеивановъ, Иванъ Ст. Кунчевъ, адвокатъ — София, Софийския държавенъ адвокатъ, Столичната голѣма община, Ипотекарната банка, Търговската кооперативна банка, Спаса Манолова и Стоянъ Димитровъ, всички отъ София, по утвърждаване на публична продаж;

9) частно гр. дѣло № 180/1941 година, по касационната жалба на Стоянъ Стефановъ Миленковъ, отъ гр. София, съ Собственишка кооперативна банка — София; Никола Г. Шойлевъ, адвокатъ гр. София, пълномощникъ на Митра (Мария) Петрова Тошкова, отъ сѣция градъ, Никола Будиновъ Николовъ, отъ село Батановци, Асенъ Николовъ Андреевъ, отъ София, Софийския държавенъ адвокатъ, Столичната голѣма община и Христо Райчиновъ отъ София, по утвърждаване на Публична продаж.

1—(Б 3814)—1

Секретарь: Воденичарова

ОБЛАСТНИ СЪДИЛИЩА

Хасковски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 182. — Хасковскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 7 май 1941 година, въ съставъ: председателств. чл. К. Зеленодрѣвски, членове: Р. Захариевъ и Д. Онбешевъ, при секретаря Ив. Петровъ, слуша доложеното отъ чл. съдията Р. Захариевъ ч. гр. дѣло № 161/941 година и на основание чл. чл. 43 и 45 отъ закона за припознаване незаконнороденитѣ деца и пр., опредѣли: допуска осиновяването на Райке Димова Василева отъ с. Долно Ботево, хасковско стъ Колже Петкова Бойчева отъ с. с. — Подписали: председателств. чл. К. Зеленодрѣвски, членове: Р. Захариевъ и Д. Онбешевъ.

1—(В 25701)—1

Вѣрно, секретарь: (не се чете)

МОЛБА отъ Пана Юрданова Желева отъ с. Болярски изворъ, Харманлийска околия. — Господине прокуроре, презъ 1925 година, месецъ май, бѣ убийтъ съпруга ми Юрданъ Желевъ отъ с. Болярски-изворъ, Харманлийска околия. Той влазаше въ състава на четата на Митю Ганевъ и загина въ сражението, което води тази чета съ войската. За смъртъта на сѣщия, обаче и досега нѣма съставенъ актъ. Моля да наредите, следъ като се събератъ сведения за смъртъта на съпруга ми, създа да констатира неговото безследно изчезване, съгласно чл. 1 отъ закона за изчезналитѣ военни и граждански лица презъ време на последнитѣ войни и смутове. Прѣлагамъ удостовѣрение че съмъ съпруга на сѣщия,

Гр. Харманлии, 11 ноемврий 1940 година.

2—(Б 3738)—2

Съ почитъ: П. Юрдачова
За секретарь: К. Кирковъ

Силистренски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 23. — Силистренскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание, на 10 май 1941 година, въ съставъ: председателъ Йорданъ Петковъ и членове: Владимиръ Михайловъ и Евстати Димитровъ, по доклада на Йорданъ Петковъ по ч. гр. д. № 24/41 год., опредѣли: допуска осиновяването на Петра Кръстева Мирчева отъ гр. Силистра, улица „Бѣлица“ № 10, на 20 години, отъ съпрузитѣ: Руси Гичковъ Тодоровъ и Станка Русева Г. Тодорова, по мъжъ, а по баща Станка Стоянова И. Дюлгерова отъ гр. Силистра. — На оригинала подписаха: председателъ чл. Йорданъ Петковъ и членове: Вл. Михайловъ и Евстати Димитровъ.

1—(В 25750)—1

Вѣрно, секретарь: Б. Корфоновъ

Софийски областенъ съдъ

ПРИЗОВКИ № № 3 и 4. — Софийскиятъ областенъ съдъ, II гражданско отдѣление, призовава Сабатъ Л. Алкалай и Йосифъ Алкалай, отъ София, сега съ неизвестенъ адресъ, да се явятъ въ създа на 26 юний 1941 год. 8 часа преди обѣдъ, като обвиняеми по ч. гр. дѣло № 884/941 год. заведено отъ държавата.

1—(Б 3769)—1

Секретарь: (не се чете)

СЪОБЩЕНИЕ № 2099/39—II гр. — Софийскиятъ обл. съдъ, II отдѣление, съобщава на Александъръ Фишеръ — София, ул. Солунъ, № 14, собственикъ на фирмата Бено Фишеръ, сега въ неизвестностъ, че съгласно чл. 39, ал. II отъ закона за гражд. съдопр., решението по гражд. дѣло № 2099/1939 година, е пригответно и може да се обжалва по въззивенъ редъ предъ Софийския областенъ съдъ въ двуседмиченъ срокъ отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“.

1—(П 10341)—1

За секретарь: Ст. Петруновъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 759. — Софийскиятъ областенъ съдъ, въ разпоредително заседание, II-ро гражданско отдѣление, разгледа частно гражданско дѣло № 977/941 година, на основание чл. 43 отъ закона за извънбрачнитѣ деца и осиновяването имъ, опредѣли: допуска осиновяването на Любка Павлова Голобятникова отъ София, на 1½ години отъ Христо Колевъ Трънкаровъ отъ София, на 58 години и отъ Мария Христова Колева на 41 години отъ София. — Гр. София, 23 май 1941 година. — Подписали: председателъ Б. Протичъ, членове: В. Цвѣтковъ и В. Георгиевъ, и. д. секретарь Д. Райновъ с. к.

1—(П 10356)—1

Вѣрно, секретарь: (не се чете)

Врачански областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 241. — Врачанскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 19 май 1941 година, въ съставъ: председателств. чл. Хар. Каниновъ, членове: Р. Карагъзовъ, П. Спасовъ — д. чл. при секретаря С. Недковъ, слуша доложеното отъ съдията Р. Карагъзовъ ч. гр. пр. дѣло № 690/941 година, опредѣли: допуска осиновяването на Александра Александрова Митова Тодорова, родена въ гр. Враца, сега жителка на гр. Бѣла-Слатина отъ Ангелъ Митовъ Прѣщинковъ отъ гр. Бѣла Слатина. — Подписали: председателств. чл. Хар. Каниновъ, членове: Р. Карагъзовъ и П. Спасовъ.

1—(В 25678)—1

Секретарь: (не се чете)

Кюстендилски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 176. — Кюстендилскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 23 май 1941 година, по частно гражд. дѣло № 201 отъ 1941 година, опредѣли: допуска осиновяването на Анна Александрова Станоева, отъ гр. Дупница, отъ Йорданка Йорданова Ангелова, отъ гр. Кюстендилъ. — Подписали: председателств. чл. Златоревъ и членове: Божуринъ, Ангелковъ, секретарь Капламджиевъ.

1—(В 25697)—1

Вѣрно, секретарь: Л. Чавдаровъ

Варненски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 298. — Варненскиятъ областенъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 10 май 1941 година, въ съставъ: подпредседателъ А. Радевъ, членове: Л. Мандиковъ и Ив. Лазовъ, д. чл. при секретаря М. Славовъ, с. к. слуша доложеното отъ доп. чл. Ив. Лазовъ по ч. гр. дѣло 167/1941 година, опредѣли: допуска осиновяването на Венелинъ Сотировъ Сотировъ отъ гр. Варна отъ Ангелъ Ангеловъ Келешевъ и Марийка Ангелова Келешева отъ гр. Варна. — Подписали: подпредседателъ А. Радевъ, членове: Л. Мандиковъ и Ив. Лазовъ.

1—(В 25698)—1

Секретарь: (не се чете)

Плѣвенски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 241. — Плѣвенскиятъ областенъ съдъ, въ разпоредително заседание на 18 мартъ 1941 год. следъ като изслуша докладваното отъ председателя Дачо Стойковъ, гр. ч. дѣло № 145/941 година, опредѣли: допуска осиновяването на Михаилъ Борисовъ отъ с. Каменецъ отъ съпрузитѣ Георги Петковъ Гачевъ и Елена Георгиева П. Гачева отъ с. Каменецъ. — Подписали: председателъ Дачо Стойковъ, членове: В. Петевъ и М. Василевъ, и. д. секретарь Д. Пенчевъ с. к.

1—(В 25699)—1

Председателъ: Дачо Стойковъ
Вѣрно, секретарь: П. Йочевъ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 108. — Плевенският областен съдъ, въ разпоредително заседание на 8 февруарий 1941 година, следъ като изслуша докладваното отъ членъ съдията Вѣнечко Петевъ, гр. ч. дѣло № 63/941 година, опредѣли: допуска осинованането на Марица Николова Димитрова отъ с. Коприва отъ съпрузитѣ: Дачо Георгиевъ Великовъ и Ирина Дачова Георгиева отъ с. Коприва. — Подписали: председателъ Дачо Стойковъ, членове: Вѣнечко Петевъ и М. Василевъ, и. д. секретаръ Ан. Денчевъ с. к.

1—(25700)—1

Председателъ: Дачо Стойковъ
Вѣрно, секретаръ: Н. Кирковъ**Следователъ при Пловдивския областенъ воененъ съдъ**

ОБЯВЛЕНИЕ № 666. — Подписаниятъ III Воененъ следователъ при Пловдив. обл. воененъ съдъ въ гр. Ямболъ, призовавамъ лицето Марко Деневъ Петровъ, родомъ отъ с. Зараеви, поповско, живущъ въ гр. Пловдивъ, ул. „Св. Пантелеймонъ“ № 33, сега въ неизвестностъ, 39 годишенъ, българинъ, православенъ, грамотенъ, жененъ, запасенъ фелдфебелъ, сега безъ опредѣлено занятие, обвиняемъ по следствено дѣло № 8/1941 год. на участъка ми — по чл. 173 отъ в. н. н. законъ, да се яви за разпитъ въ следствия ми участъкъ въ гр. Ямболъ, на 8 юний 1941 година.

Майоръ — III воененъ следователъ: (не се чете)
1—(Б 3745)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 667. — Подписаниятъ III воененъ следователъ при Пловдивския областенъ съдъ въ гр. Ямболъ, призовавамъ лицето Петъръ Стояновъ Михайловъ, родомъ отъ с. Венковци, ихтиманско, живущъ въ София, ул. „Русалка“ № 24, сега въ неизвестностъ, 45 годишенъ, българинъ, православенъ, грамотенъ, жененъ, запасенъ подпоручикъ, сега безъ опредѣлено занятие, обвиняемъ по следствено дѣло № 6/1941 год. на участъка ми — по чл. 178 отъ в. н. н. законъ, въ връзка съ чл. 421, ал. I, и чл. 423 отъ н. законъ, да се яви за разпитъ въ следствия ми участъкъ въ гр. Ямболъ, на 8 юний 1941 година.

Майоръ — III воененъ следователъ: (не се чете)
1—(Б 3746)—1

ДУХОВНИ СЪДИЛИЩА

Сливенски епархийски духовенъ съветъ

ПРИЗОВКА № 4246. — Призовава се Григоръ Пенчевъ Ивановъ, родомъ отъ с. х. Байрямъ, балчишко, сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ Митрополията найкъсно следъ три месеца отъ деня на публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ вестникъ“, за да отговаря по заведеното отъ съпругата му Станка Недѣлкова Радеова отъ гр. Котелъ, бракоразводно дѣло № 54/1941 година. Въ случай на неявяване, дѣлото ще се разгледа и реши заочно.

Гр. Сливенъ, 8 май 1941 година.

1—(В 25766)—1

Секретаръ: (не се чете)

СЪДИИ-ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Съдия-изпълнителъ при Ловешкия околийски съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 29/941 г. — Подписаниятъ Николай Яначковъ, съдия-изпълнителъ при Ловешкия околийски съдъ, обявявамъ на интересуващитѣ се, че следъ 15 дни отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, ще започне и ще свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването, въ канцеларията ми въ гр. Ловечъ, до 17 часа включително, публичната продажъ на следнитѣ недвижими, неподѣляеми имоти, принадлежащи на нѣдѣтъ на Петко Дочевъ Бояджиевъ, бившъ жителъ на гр. Ловечъ, а именно: 1) дворно мѣсто въ гр. Ловечъ на ул. „Търговска“ № 199, при граници: Бр. Бакърджиеви, Иванъ Динковъ Печевъ, Евро Лиловъ и ул. „Търговска“, съ застроенитѣ въ него: а) къща на 36 кв. м., б) сайвантъ на 10 кв. м., в) друга къща на 50 кв. м., г) сайвантъ на 39 кв. м., д) дюкянъ на 85 кв. м. и незастроено мѣсто 239 кв. м., съ първоначална оценка 270.000 лева; 2) дворно мѣсто въ гр. Ловечъ на ул. „Каблешковъ“, съ къща, застроена върху 80 кв. м. и незастроено 220 кв. м., при граници: Гечо Павловъ, Неню Н. Сираковъ, Кръстю Петковъ и ул. „Каблешковъ“, съ първоначална оценка 140.000 лева; 3) лозе въ землището на село Соколово, ловешко, на мѣстн. „Биволска бара“ отъ 1.2 дек., при граници: Йорданъ Геневъ, Димитъръ Кичуковъ отъ две страни и Стефана Д. Ненова съ първоначална оценка 4000 лева; 4) лозе въ землището на с. Соколово, ловешко, на мѣстн. „Биволска бара“, отъ 1.2 дек., при граници:

Тодоръ Вълчевъ, Бр. Радко и Тодоръ Т. Стоянови и Стефана Димитрова съ първоначална оценка 4000 лева. Имота не е ипотекирани и нѣма възбрани. Желаетитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ. Залогътъ една десета частъ отъ първоначалната цена на продаваемия се имотъ, съгласно чл. 817, ал. II отъ з. г. с., за правоучастие въ продажъта, се внасятъ предварително въ Б. з. к. банка срещу удостовѣрение, което ще ми се представи.

Гр. София, 15 априлъ 1941 година.

1—(В 25702)—1

Съдия-изпълнителъ: Н. Яначковъ

ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

Шуменски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 66. — Шуменскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 23 априлъ 1941 година, по фирмено дѣло № 4/915 година е вписалъ къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ на съда подъ № 1/915 г. фирма на кредитната кооперация „Капка“, въ с. Троица, Преславска околия, че въ общото редовно годишно събрание на 23 мартъ 1941 година, съ протоколъ № 10 отъ същата дата, за членове на управителния съветъ на същата кооперация сж избрани: Геро Митевъ, Стоименъ Рангеловъ, и Хараланъ Спировъ вмѣсто излъзлитѣ трима такива: Кузманъ Якимовъ, Георги Гилевъ и Мехмедъ Софтовъ.

Гр. Шуменъ, 22 май 1941 година.

1—(ВТ 25671)—1

Секретаръ: Ан. Мераковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 68. — Шуменскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 3 априлъ 1941 година, по фирмено дѣло № 13/919 година е вписалъ къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ на съда подъ № 58/919 година, фирма на Кредитната Кооперация „Съгласие“, въ с. Голѣмо ново, Поповска околия, че въ общото редовно годишно събрание на 23 февруарий 1941 година, съ протоколъ № 11 отъ същата дата, за членове на управителния съветъ на същата кооперация сж избрани: Георги Колевъ Вълчевъ и Стефанъ Стойновъ Бошковъ.

Гр. Шуменъ, 22 май 1941 година.

1—(ВТ 25672)—1

Секретаръ: Ан. Мераковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 64. — Шуменскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 9 априлъ 1941 година, по фирмено дѣло № 33/937 година е вписалъ къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ на съда подъ № 9/937 година, фирма на Кредитната кооперация „Задруга“, въ с. Черни-брѣгъ, Омуртагска околия, че въ общото редовно годишно събрание на 16 февруарий 1941 година, съ протоколъ № 5 отъ същата дата, за членове на управителния съветъ на същата кооперация сж избрани: Борисъ Г. Стаменовъ, Йорданъ А. Петковъ, Иванъ Б. Дойчиновъ, Никола Б. Дойчиновъ и Петъръ Г. Скробаровъ.

Гр. Шуменъ, 22 май 1941 година.

1—(ВТ 25673)—1

Секретаръ: Ан. Мераковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 74. — Шуменскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 3 априлъ 1941 година, по фирмено дѣло № 16/915 година е вписалъ къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ на съда подъ № 20/915 година, фирма на Кредитната кооперация „Пчела“, въ с. Помошница, Поповска околия, че въ общото редовно годишно събрание на 9 мартъ 1941 година, съ протоколъ отъ същата дата, за членове на управителния съветъ на същата кооперация сж избрани: Цоню Цоневъ Пенчевъ и Маю Иливъ Ивановъ.

Гр. Шуменъ, 22 май 1941 година.

1—(ВТ 25674)—1

Секретаръ: Ан. Мераковъ

Врачански областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1-194-909. — Врачанскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 2 май 1941 година, въ дружествения търговски регистъръ на съда подъ № 132/II, е вписана станалата промѣна въ управителния съветъ на Кредитната кооперация „Обща помощъ“ въ село Койнаре, Бѣлослатинска околия, като съ протоколъ на общото годишно събрание отъ 23 февруарий 1941 година, подъ № 1, за членъ на управителния съветъ е избранъ: Димитъръ Милевъ Писински.

Гр. Враца, 23 май 1941 година.

1—(ВТ 25677)—1

За секретаръ: (не се чете)

„Български юнионъ“, застрахователно акционерно дружество — София

ПОКАНА

Съгласно чл. 13 отъ дружествения уставъ, поканватъ се г. г. акционеритѣ на същото да присъствуватъ на редовното общо годишно събрание, което ще се състои на 15 юний 1941 год., въ 9 часа преди обѣдъ, въ канцеларията на дружеството, ул. „Раковски“ № 137, София, при следния дневенъ редъ: 1) изслушване отчета на управителния съветъ и доклада на провѣрителния съветъ; 2) одобрение на „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“, съставени на 31 декемврий 1940 година; 3) разпредѣление на чистата печалба, съгласно чл. 29 отъ устава; 4) освобождаване отъ отговорностъ управителния съветъ за дейността му презъ отчетната 1940 година; 5) избирание на новъ членъ на провѣрителния съветъ на мѣстото на излъзлия такъвъ, и разни. За правоучастие въ събраниято г. г. акционеритѣ трѣбва да депозиратъ акциитѣ си въ касата на дружеството най-късно до 5 часа следъ обѣдъ на предшествуващия събраниято день. Ако не се яватъ акционери представляващи половината отъ капитала на дружеството съгласно чл. 15 отъ устава, събраниято ще се отложи за подирѣ се-

демъ дни отъ деня опредѣленъ за първото събрание презъ което време ще се приематъ нови депозирания на акции и тогава събраниято ще се състои безъ нова покана, ксд-кото и акции да сж представени.

Отъ управителния съветъ

ДОКЛАДЪ

на провѣрителния съветъ.

Господа акционери,

Съгласно устава на дружеството и търговския законъ, провѣрихме „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“, съставени на 31 декемврий 1940 година и ги намѣрихме вѣрно излъчени отъ счетоводнитѣ книги. Молиме Ви да одобрите „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“ и освободите отъ отговорностъ управителния съветъ за дейността му презъ отчетната 1940 година.

Провѣрителенъ съветъ: { Петъръ Моровъ
Тодоръ Вълковъ,
закл. експ. счетов.

БАЛАНСЪ

къмъ 31 декемврий 1940 година

Активъ		Пасивъ
I Наличност		I Основенъ капиталъ 2.000.000
1. Каса	9.012	II Резервни фондове
II Имуществени смѣтки		1. Запасенъ фондъ 11.069
1. Имоти		III Технически резерви
а) недвижими . . . 4.843.256		1. Премийни резерви
б) движими 147.209	4.990.465	а) матем. резерви и прѣносъ
2. Банки — текущи с/ки 168.022		премии 1.457.240
3. Засми срещу застраховат. п/ци 12.340	5.170.827	2. Специални резерви 39.442
III Трети лица		IV Трети лица
1. Агенти 53.111		1. Презастрахователни д-ва 50.695
2. Дебитори 41.100	94.211	2. Кредитори 80.000
IV Разни		3. Ипотечарни кредитори 690.000
1. Учредителни разноси 165.175		4. Акцепти 1.034.314
погасено 99.175	66.000	5. Преходни смѣтки 732
2. Отстѣп. на презастр. неинкас. премии 126.939	192.939	V Разни
V Спомагателни смѣтки		Получени отъ презастрахователя
1. Инкасатори 329.733		комисиони по отстѣпени но
2. Депозити и гаранции 45.000		неинкасирани премии 26.337
3. Депозанти 1.300.000	1.674.733	VI Спомагателни смѣтки
		1. Ефекти у инкасатори 329.733
		2. Депозанти и гаранции 45.000
		3. Гаранции предъ Държавенъ надзоръ 1.300.000
		VII Печалба 77.160
	7.141.722	
		7.141.722

Гр. София, 31 декемврий 1940 година.

25 май 1941 година.

За главенъ директоръ: Константинъ Николаевъ

I—(П 10332)—1

Провѣрителенъ съветъ: { Петъръ Моровъ
Тодоръ Вълковъ,
закл. експ. счетов.

Софийски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 295—19—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си подъ № 710 отъ 5 май 1941 година, че се вписва къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ, подъ № 295/1919 година, търговска фирма Американско-Балканско т. и. акц. д-во — София, че управителния съветъ въ събраниято си на 17 мартъ 1941 година, е назначилъ за прокуристъ Иванъ Мирополски, съ право да подписва заедно съ единъ членъ отъ управителния съветъ или другъ прокуристъ.

Гр. София, 8 май 1941 година.

Председателъ: Д. Т. Димитриевъ

Дѣловодителъ: Б. Хр. Георгиевъ

I—(ПТ 10365)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 132—37. V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 27 мартъ 1940 година, подъ № 666, че се вписва къмъ регистрираната търговска фирма „Доставчикъ“, българско акц. д-во, София, ул. „Бачо Киро“ № 40, че на общото годишно събрание, състояло се на 30 ноемврий 1939 година е взето

решение дружеството да се прекрати и обяви въ ликвидация, като за ликвидаторъ е назначенъ Елена Леополдова Биндерова. Поканватъ се кредиторитѣ на дружеството въ шесть месеченъ срокъ отъ последната трикратна публикация въ „Държавенъ вестникъ“, съгласно чл. 210 отъ търговския законъ да предявятъ вземанията си.

Гр. София, 25 ноемврий 1940 година.

За предсекателъ: Б. Бързановъ

Дѣловодителъ: Б. Георгиевъ

I—(ПТ 10331)—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 74—38—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява съгласно опредѣлението си подъ № 633 отъ 24 априлъ 1941 година, че се вписва къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ подъ № 74/1938 година търговска фирма: Работническа кооперативна спестовна взаимно-спомагателна каса „Бакъръ“ на работниците при Българската фабрика „Братя Филипчеви“, с. Върбница, Софийско, че на общото годишно събрание на същата коперация, състояло се на 23 февруарий 1941 година за членове на управителния съветъ сж избрани:

Борисъ Захариевъ Манчевъ и Стоилъ Миневъ Кацарски на мѣстото на напустналитъ Видинъ Златковъ и Лука Грънчаровъ, така че новия управителенъ съветъ има следния съставъ: Борисъ Серафимовъ Колевъ, Иванъ Илгивъ Ракевъ, Зарко Стаменовъ Димитровъ, Борисъ Захариевъ Манчевъ, Стоилъ Миневъ Кацарски.

Гр. София, 10 май 1941 година.

1—(ПТ 10305)—1

Председателъ: Д. Т. Димитриевъ
Дѣловодителъ: Б. Хр. Георгиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 97. 41. V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 20 май 1941 година, подъ № 798, че въ едноличния търговски регистъръ № 97/1941 година, е регистрирана търговската фирма: „Инженеръ Христо Качамаковъ“, съ седалище въ гр. София, ул. „Родопи“ № 38. Предметъ на предприятието е: представителство, търговия, държавни и др. доставки, строежи, технически ръководства и др. Фирмата ще се управлява, представлява и подписва лично отъ собственика и инж. Христо Христовъ Качамаковъ, който ще слага подписа си подъ ръкописното, печатно или шемпелувано наименование на фирмата.

Гр. София, 22 май 1941 година.

1—(ПТ 10310)—1

Председателъ: Д. Т. Димитриевъ
Дѣловодителъ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 5-39-V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, известява съгласно опредѣлението си подъ № 782 отъ 20 май 1941 год., че се вписва къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ подъ № 5/1939 год. търговска фирма: „Вълтекс“ акц. д-во за производство, представителство и търговия съ текстилни произведения въ ликвидация — София, че същата фирма се заличава отъ дружествения търговски регистъръ.

Гр. София, 21 май 1941 година.

1—(ПТ 10273)—1

Председателъ: Д. Т. Димитриевъ
Дѣловодителъ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 3-36-V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, известява съгласно опредѣлението си подъ № 796 отъ 20 май 1941 год., че се вписва къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ подъ № 3/1936 год. търговска фирма, акц. д-во „Надежда“ за търговия и експлоатация — имоти — София, че на общото събрание, на същото д-во състояло се на 12 април 1941 год. за членъ на управителния съветъ е избранъ Жоржъ Бееръ и преизбрани Петъръ и Василь Ивановъ, и новия управителенъ съветъ има следния съставъ: Жоржъ Бееръ, Кирилъ Петровъ и Василь Ивановъ.

Гр. София, 22 май 1941 година.

1—(ПТ 10274)—1

Председателъ: Д. Т. Димитриевъ
Дѣловодителъ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 80-29-V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, известява съгласно опредѣлението си подъ № 742 и 826 отъ 2 и 23 май 1941 год., че се вписва къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ подъ № 80/1929 год. търговска фирма: Еврейска кооперативна банка „Шаломъ“ Душника колония — София, следнитъ промѣни: въ заседанието на същата банка на 12 януарий 1941 год. е отнета прокурата на Албертъ Йосифъ Яковъ, а въ заседанието си отъ 28 февруарий 1941 год. е дадено прокура на чиновника при същата банка Димитъръ Ив. Шанговъ. На годишното общо събрание на банката, състояло се на 9 февруарий 1941 год. е взето решение за сливане на същата кооперация съ Лозенска популярна банка — София.

Гр. София, 23 май 1941 година.

1—(ПТ 10258—10277)—3

Председателъ: Д. Т. Димитриевъ
Дѣловодителъ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 235—39—V — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си № 839 отъ 27 май 1941 година, че се вписва къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ подъ № 235/1939 година търговска фирма: „Бждаше“, лозарско-винарско о. о. д-во — износъ-вносн — представителство-търговия — София, че по решение на съдружниците отъ 5 май 1941 година, същото се прекратява и за ликвидатори оставатъ съдружниците Асенъ Иванъ Дянковъ, Пеню Дончевъ Алтъновъ, Янаки Вълевъ Алтъновъ и Атанасъ Ил. Гитевъ. Поканватъ се кредиторитъ въ шестмесеченъ срокъ отъ последната трикратно публикация да предявятъ вземанията си съгласно чл. 115 отъ з. д. о. о.

Гр. София, 27 май 1941 година.

2—(ПТ 10331)—3

Председателъ чл.: (не се чете)
Дѣловодителъ: Б. Георгиевъ

Горноджумайски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ коопер. № 11/1935 г. — Горноджумайскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 24 мартъ 1941 год., вписа къмъ регистрираната въ дружествения търговски регистъръ фирма на кредитното кооперативно сдружение „Съгласие“, с. Кърналово, петричко, какво на общото годишно събрание, станало на 2 мартъ 1941 година, сж избрани, вмѣсто излезлитъ по изтичане мандата имъ: Илия Андоновъ БалеВСКИ и Павелъ Данаиловъ Маламски — Яне Ивановъ Паневски и Панчо Николовъ Димитровъ, а преизбрани: Никола Ангеловъ, Алекса Вангеловъ Корчевъ и Мице Димитровъ Корчевъ, че на същото събрание е взето решение да се измѣни чл. 55 отъ устава на сдружението въ смисълъ, а именно: „За сдружението подписватъ поне двама членове отъ сдружението, или упълномощенитъ отъ управителния съветъ лица“.

Гр Горна-Джумая, 16 април 1941 година.

1—(В 25765)—1

Н. К. Ковачки

ОБЯВЛЕНИЕ кооп. д. № 4/1941 г. — Горноджумайскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си № 138 отъ 11 мартъ 1941 година, постановено по кооперативно дѣло № 4/1941 година, вписа въ дружествения търговски регистъръ при сѣда, томъ . . . пореденъ № . . . стр. . . . , че съ заповѣдъ № 950 отъ 20 декември 1940 година на Министра на земедѣлието и държавнитъ имоти, трикратно публикувана въ „Държавенъ вестникъ“, брой 3, 4 и 5 отъ 1941 година, воднитъ синдикати: „Пиринъ“, гр. Св. Врачъ, „Св. Врачка Бистрица“, сжщия градъ и „Пирински изворъ“, село Билица, Св. Врачка околия, се разтурятъ и обединяватъ въ единъ единственъ воденъ синдикатъ „Пиринъ“, гр. Св. Врачъ, чиито уставъ е приетъ отъ Върховния съветъ по водитъ съ протоколъ № 14 отъ 10 ноември 1939 година, одобренъ отъ г. Министра на земедѣлието и държавнитъ имоти на 22 януарий 1940 година. Синдиката се образува отъ притежателитъ на имоти: ниви, ливади, лозя и други, находящи се на лѣвния брѣгъ на рѣка Струма, въ Св. Врачка и Петричка околия, за срокъ отъ 75 години, който срокъ може да се продължи отъ общото събрание, съгласно чл. 11 отъ правилника за прилагането на воднитъ синдикати. Сжщия синдикатъ ще използва водитъ на рѣка Струма и притоцитъ ѝ, за напояване имотитъ на членоветъ си и добиване на електрическа енергия, да укрепява брѣговетъ и коригира коритата на рѣкитъ и всички водни източници и пороищата въ района на синдиката, да отводнява и подобрява мочурливитъ мѣста и имоти на членоветъ въ района на синдиката, да тури на разположение на членоветъ си произведената отъ собственитъ си централи или закупена отъ други такива електрическа енергия за постройка на помпени инсталации, освѣтление, водоснабдяване, индустриални цели, да залесява и укрепява поройнитъ мѣста въ района на синдиката, да се подобри здравословното състояние на населението чрезъ отстраняване условията за съществуване на маларията, да се създадатъ служебни пѣтища въ района на синдиката, да води борба срещу болеститъ и неприятелитъ на озоциитъ дървета, тютюневата и други змедѣлски култури, да изкорени всички неплодди дървета, когатъ вредятъ на изключенитъ въ синдиката имоти, както и болнитъ овощни дървета, като вредни и непродуктивни, да подпомага засаждането на интензивни и доходни земедѣлски култури, да подкрепя всички стопански инициативи, целящи увеличаване на земедѣлскитъ производства и подобрене на благосъстоянието на членоветъ на синдиката. Синдиката образува своитъ срдѣства отъ: дѣловъ капиталъ, отъ лични и количествени членове и отъ държавата, даденъ при специални условия, опредѣлени отъ върховния съветъ по водитъ, встъпителни вноски, помощи отъ: общини, кооперации, частни лица, други сдружения и отъ държавата, членски вноски, такси, лихви отъ влогови смѣтки, непредвидени глоби, фондове. Дѣловия капиталъ е неограниченъ. Номиналната стойностъ на единъ дѣлъ е 100 лева. Дѣловитъ сж поименни и не носятъ дивиденди. Тѣ не се амортизиратъ, освенъ тѣзи внесени отъ държавата и други държавни учреждения, които безъ да иматъ прякъ материаленъ интересъ въ мѣроприятното сж взели участие съ дѣловъ капиталъ. За всѣки декаръ или частъ отъ декаръ и за всѣка ангажирана конска сила, или частъ отъ конска сила е задължителенъ най-малко единъ дѣлъ. Дѣловетъ не могатъ да се залагатъ, запориратъ и прехвърлятъ, освенъ на новия собственикъ на имота и то съ решението на управителния съветъ на синдиката, което се отбелязва самия дѣлъ. Встъпителна вноска внася всѣки членъ въ размѣръ 5% отъ стойността на записания дѣловъ капиталъ, която се внася въ пари при записването му. Членскитъ вноски се събиратъ годишно отъ всѣки членъ на синдиката. Дѣловиятъ капиталъ на сжще

ствуващитѣ водни заведения въ района на синдиката ще се опредѣли отъ общото събрание на синдикалния съветъ. Членове могатъ да бждатъ всички физически лица и юридически такива, а държавата при специални условия. Членуването въ синдиката може да стане и принудително — чл. чл. 38, 42, и 56 отъ з. в. с. Всѣки членъ е длъженъ: да изплати дѣловетѣ си, съ които е обложенъ, заедно съ встъпителнитѣ си вноски, въ срокъ опредѣленъ отъ управлението на синдиката, да изплаща редовно членскитѣ си вноски и такси, да отговаря за задължението на синдиката пропорционално само на записани дѣлове, до окончателното изплащане на задълженията на синдиката, да пази синдикалнитѣ имоти и да донася за увреждането на последнитѣ отъ населението, да изпълнява постановленията на устава и правилницитѣ, решенията на общото събрание и синдикалния съветъ и да се подчинява на закончитѣ разпореждания на синдикалнитѣ органи, да донася писмено въ управлението на синдиката за промѣнитѣ въ владението на имотитѣ, съ които членува същия. Всѣки членъ има право: да участвува въ общитѣ събрания на синдиката съ право на гласъ на всѣки декарь или частъ отъ декарь, или на всѣка конска сила, или частъ отъ конска сила по единъ гласъ, да избира управителни и контролни тѣла на синдиката и да бжде избранъ, ако е грамотенъ въ управителнитѣ тѣла на синдиката. Синдиката се управлява отъ: общото събрание, синдикаленъ съветъ, управителенъ съветъ и контроленъ съветъ. Общото събрание упражнява правата, които всички членове иматъ вкупумъ въ дѣлата на синдиката и неговитѣ законни решения, следъ утвърждаването имъ отъ контролната властъ, съ задължителни за всички членове и синдикални органи. Общитѣ събрания се свикватъ отъ управителния съветъ, които биватъ редовни и извънредни. Редовнитѣ общи събрания се свикватъ веднажъ въ годината въ единъ отъ недѣлнитѣ дни на м. м. януарий, февруарий или мартъ. Ако управителния съветъ не свика събрание, то контролния съветъ го свиква най-късно до края на м. априлъ. Ако и контролния съветъ не го свиква, въ такъвъ случай това прави контролната властъ по водитѣ. Извънреднитѣ общи събрания се свикватъ всѣкога, когато интереситѣ на синдиката изискватъ това, или когато 1/3 отъ гласоветѣ на синдиката писмено поискатъ отъ управителния съветъ свикването му, като посочатъ предварително дневния му редъ. Ако управителния съветъ не стори това въ едномесеченъ срокъ, то предводителитѣ на това искане отнасятъ същото до контролната властъ, съгласно чл. 33 отъ закона за воднитѣ синдикати. Общитѣ събрания се свикватъ съ писмена покана, изпратена лично да всѣки членъ и до общинското управление за разгласяване съ писмо или чрезъ административнитѣ власти срещу разписка най-малко 7 дни преди датата на събрането. Протоколитѣ на общото събрание се подписватъ отъ председателя, секретаря и членоветѣ свидетели, съгласно забележката на чл. 33 отъ устава. Синдикалния съветъ се състои отъ: представители-членове на синдиката, избрани въ общото събрание, като отъ всѣки населенъ пунктъ отъ района на синдиката, на всѣки 2000 гласа или частъ отъ тѣхъ се избира по единъ представител, отъ членоветѣ на управителния и контролния съвети. Членоветѣ на синдикалния съветъ иматъ по единъ гласъ и се избиратъ за по три години. Синдикалния съветъ замѣства общитѣ събрания, освенъ въ случаитѣ при измѣнение на устава и разтуряне на синдиката. Управителния съветъ се състои отъ петъ действителни и двама допълнителни (запасни) членове избрани отъ общото събрание или синдикалния съветъ. Действителнитѣ членове избиратъ помежду си председателъ. Мандата на членоветѣ на управителния съветъ трае три години. Членоветѣ на управителния съветъ получаватъ възнаграждение на заседание опредѣлено въ утвърдения отъ контролната властъ по водитѣ бюджетъ. Управителния съветъ управлява синдиката и ръководи синдикалнитѣ мѣроприятия, назначава и уволнява директоритѣ, техническия и административния, касиеръ, свиква общитѣ събрания и опредѣля дневния редъ и др. За синдиката подписватъ всички членове на управителния съветъ, когато се уговаря и сключва заемъ за смѣтка на синдиката, председателя и техническия директоръ — дѣлата техническа преписка, а също и административната такава при липса на административенъ директоръ, председателя и административния директоръ или касиеръ — дѣловодителя или счетоводителя въ всички други случаи, упълномощенитѣ при особени случаи отъ управителния съветъ. Членоветѣ на управителния съветъ сж солидарно отговорни за всѣка вреда, която се причини на синдиката. Председателъ на управителния съветъ представлява и ръководи синдиката, председателствува общитѣ събрания и синдикалния и управителния съвети, упражнява функциитѣ на управителния съветъ до колкото е упълномощенъ отъ него затова, грижи се за редовното

прибиране на приходитѣ и целесъобразно извършване на разходитѣ, като завѣрява всички касови оправдателни документи и подписва заедно съ директора, касиера или счетоводителя всички операционни бележки, назначава служачи при синдиката, освенъ тѣзи, които се назначаватъ отъ управителния съветъ, председателя получава възнаграждение опредѣлено въ надлежно утвърденъ бюджетъ. Контролния съветъ се състои отъ трима действителни и двама запасни членове избрани въ общото събрание или синдикалния съветъ. За членове на контролния съветъ могатъ да се назначаватъ само членове на синдиката. Технически директоръ на синдиката се назначава отъ управителния съветъ и се одобрява отъ контролната властъ по водитѣ, участвува въ заседанието на управителния съветъ, дава устно или писмено мотивирано мнение по техническитѣ въпроси. Печата на синдиката има кръгла форма съ надписъ наоколо „воденъ синдикатъ гр. Св. Врачъ“, въ срѣдата „Пиринъ“. Всички официални книжа на синдиката сж валидни, ако сж подписани съобразно постановленията на устава и подпечатани съ печата на синдиката, всички обявования сж валидни следъ еднократно имъ публикуване въ „Държавенъ вестникъ“, или въ нѣкой мѣстенъ вестникъ, или въ органа на синдиката, ако има такъвъ.

Гр. Горна-Джумая, 4 априлъ 1941 година.

1—(ВТ 24118—25593)—1

Секретаръ: Н. Ковачки

Ловешки областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2730. — Ловешкиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението му отъ 6 мартъ 1941 година, подъ № 533, въ търговския му дружественъ регистъръ на съда № 55/1 въ фирмата на Кредитна кооперация „Трудъ“ с. Борима, трясънско, е вписано новоизбранитѣ членове на управителния съветъ, а именно: Пенчо Дочевъ Шошковъ и Вълчо Найденовъ Вълвъ, на мѣстото на излъзлитѣ такива.

Гр. Ловечъ, 19 май 1941 година.

1—(ВТ 25690)—1

Секретаръ: В. Петровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2729. — Ловешкиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението му отъ 18 мартъ 1941 година, подъ № 661, въ търговския му дружественъ регистъръ на съда № 376/III въ фирмата на Шивашката потрѣбителна, производителна кооперация „Солидарностъ“, гр. Ловечъ, е вписано новоизбранитѣ членове на управителния съветъ, а именно: Цачо Николовъ, Колю Костовъ и Дичо Петковъ, на мѣстото на излъзлитѣ такива.

Гр. Ловечъ, 19 май 1941 година.

1—(ВТ 25691)—1

Секретаръ: В. Петровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2725. — Ловешкиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението му отъ 24 мартъ 1941 година, подъ № 756, въ търговския му дружественъ регистъръ на съда № 9/IV, въ фирмата на Говедовъдно дружество „Осьмъ“, с. Доброданъ, Троянска околия, е вписано новоизбранитѣ членове на управителния съветъ, а именно: Тодоръ М. Дяволски, Власи Илиевъ Дановъ и Лалю Киновъ Мондековъ на мѣстото на излъзлитѣ такива.

Гр. Ловечъ, 19 май 1941 година.

1—(ВТ 25692)—1

Секретаръ: В. Петровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2724. — Ловешкиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението му отъ 10 априлъ 1941 година, подъ № 926, въ търговския му дружественъ регистъръ на съда № 179/II, въ фирмата на Потрѣбителна кооперация „Съгласие“, с. Добревици, Тетевенска околия, е вписано новоизбранитѣ членове на управителния съветъ, а именно: Маринъ Цановъ Ненчевъ, на мѣстото на излъзлия такъвъ.

Гр. Ловечъ, 19 май 1941 година.

1—(ВТ 25693)—1

Секретаръ: В. Петровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2726. — Ловешкиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението му отъ 23 априлъ 1941 година, подъ № 968, въ търговския му дружественъ регистъръ на съда № 26/1 въ фирмата на Кредитна кооперация „Съгласие“, с. Александрово, Ловешка околия, е вписано новоизбранитѣ членове на управителния съветъ, а именно: Петко Илиевъ Петковъ и измѣнението на чл. 55 отъ устава който става така: за сдружението подписватъ поне двама членове отъ управителния съветъ на сдружението или упълномощени отъ управителния съветъ лица.

Гр. Ловечъ, 19 май 1941 година.

1—(ВТ 25694)—1

Секретаръ: В. Петровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2727. — Ловешкиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението му отъ 25 мартъ 1941 година, подъ № 770, въ търговския му дружественъ

регистъръ на сѣда № 363/III въ фирмата на Кредитна кооперация „Възраждане“, съ Долно Павликени, ловешко, е вписано новоизбранитѣ членове на управителния съветъ, а именно: Христо Ангеловъ Цанковъ, Петко Ивановъ Петковъ, Цанко Пенковъ Петровъ, Дачо Петровъ Поповъ и Кунчо Вълчевъ Кунчевъ, всички отъ с. Долно-Павликени, ловешко.

Гр. Ловечъ, 19 май 1941 година.
1—(ВТ 25695)—1 Секретарь: В. Петровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2728. — Ловешкиятъ областенъ сѣдъ известява, че съгласно опредѣлението му отъ 27 мартъ 1941 година, подъ № 774, въ търговския му дружественъ регистъръ на сѣда № 371/III, въ фирмата на Популярна банка с. Дълбокъ долъ, Троянска околия, е вписано новоизбранитѣ членове на управителния съветъ, а именно: Стоянъ Христовъ Стояновъ, на мѣстото на излъзлия такъвъ.

Гр. Ловечъ, 19 май 1941 година.
1—(ВТ 25696)—1 Секретарь: В. Петровъ

Старозагорски областенъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2624. — Старозагорскиятъ областенъ сѣдъ на основание опредѣлението си отъ 22 май 1941 год., подъ № 1074 обявява, че е вписалъ въ дружественния си търговски регистъръ, че за нови членове въ управителния съветъ на Кредитна кооперация „Възраждане“ въ село Козарево, новозагорско сж избрани: Петъръ Стояновъ Крълевъ, Тодоръ Ивановъ Тодоровъ, Христанъ Цоневъ Христановъ, Славъ Пенчевъ Славовъ и Иванъ Спасовъ Първевъ за действителни членове, Кою Първевъ и Петко Момчевъ за запасни членове.

Гр. Стара Загора, 23 май 1941 година.
1—(ВТ 25749)—1 Секретарь: Калчевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2595. — Старозагорскиятъ областенъ сѣдъ на основание опредѣлението си отъ 26 февруарий 1941 година, подъ № 430, обявява, че е вписалъ въ дружественния си търговски регистъръ, че за нови членове въ управителния съветъ на Кредитна кооперация „Орало“ въ село Загорци, новозагорско, сж избрани Славъ Славовъ Тодоровъ, Желю Георгиевъ и Диманъ Диневъ, за действителни членове и Петко Димитровъ и Минчо Нейковъ за запасни членове.

1—(ВТ 25666)—1 Секретарь: Калчевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2593. — Старозагорскиятъ областенъ сѣдъ на основание опредѣлението си отъ 17 май 1941 год., подъ № 1057, обявява, че е вписалъ въ дружественния си търговски регистъръ, че за нови членове въ управителния съветъ на занаятчийската производителна кооперация „Верига“ въ с. Св. Кирилово, старозагорско, сж избрани Стойчо Колевъ и Слави Колевъ Славовъ, за действителни членове и Таню Вълчевъ Таневъ, за запасенъ членъ.

Гр. Стара-Загора, 22 май 1941 година.
1—(ВТ 25667)—1 Секретарь: Калчевъ

Пловдивски областенъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3079. Пловдивскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението № 727 отъ 19 май 1941 година, въ търговския едноличенъ регистъръ подъ № 3079, томъ XV, страница 58 е регистрирана станалата промѣна въ предмета на търговията на търговската фирма „Василъ Григоровъ Павловъ“ гр. Пловдивъ, като за напредъ сѣщата ще се занимава и съ „вносъ и износъ на суровъ и обработенъ тютюнъ на листа“.

Гр. Пловдивъ, 23 май 1941 година.
1—(ВТ 25621)—1 Секретарь: Н. Ивановъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2889. — Пловдивскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението № 754 отъ 21 май 1941 година, въ търговския едноличенъ регистъръ подъ № 2889, томъ VIII, страница 112, е регистрирана станалата промѣна въ предмета на търговията на търговската фирма „Марко Ис. Папо“, съ седалище гр. Пловдивъ, а именно, че занаяредъ сѣщата ще се занимава съ търговия и износъ за странство на суровъ на листа тютюнъ.

Гр. Пловдивъ, 23 май 1941 година.
1—(ВТ 25627)—1 Секретарь: Н. Ивановъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8122. — Пловдивскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението си отъ 9 май 1941 год., въ търговския едноличенъ регистъръ на сѣщия сѣдъ подъ № 2632, томъ VII, стр. 107, се регистрира станалата промѣна въ търговската фирма „Андрей Д. Заяковъ“, съ седалище гр. Пловдивъ, а именно, че освенъ съ досегашната си търговска дейность сѣщата ще се занимава и съ износъ на тютюнъ суровъ въ чужбина.

Гр. Пловдивъ, 22 май 1941 година.
1—(ВТ 25628)—1 Секретарь: Н. Ивановъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1063. — Пловдивскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението му подъ № 716 отъ 16 май 1941 година, въ търговския едноличенъ дружественъ регистъръ на сѣщия сѣдъ подъ № 1063 е регистрирана станалата промѣна въ тютюнодържавската фирма „Д. & К. Турдоглу“, съ седалище гр. Пловдивъ, относно предмета на търговията ѝ а именно: че предмета на търговската дейность се допълня като къмъ „покупко продажба на тютюни“ се прибавя и „и въ предѣлитѣ на страната и за износъ въ странство“.

Гр. Пловдивъ, 22 май 1941 година.
1—(ВТ 25676)—1 Секретарь: Н. Ивановъ

Севлиеви областенъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 63/934. — Севлиевикиятъ областенъ сѣдъ известява, че съ опредѣлението си отъ 21 май 1941 г., е одобрилъ протоколнитѣ решения на общото годишно събрание на членоветѣ на Акц. д-во „Успѣхъ“, с. Сухиндолъ, севлиево, състояло се на 28 февруарий 1941 година, съ които решения е решено прекратяването на дружеството. За ликвидаторъ се назначава управителния съветъ на дружеството състоящъ се отъ лицата: Илия Ат. Гитевъ, д-ръ Асенъ Ив. Дянковъ и Димитъръ Др. Влаевъ. Показватъ се кредиторитѣ въ шестмесеченъ срокъ отъ трикратното публикуване въ „Държавенъ вестникъ“, да предявятъ вземанията си. Горното вписано подъ № 7121/II.

Гр. Севлиево, 26 май 1941 година.
1—(ВТ 25786)—3 Секретарь: З. Захариевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 658/941. — Севлиевикиятъ областенъ сѣдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 14 априлъ 1941 година, е вписалъ въ дружественния си търговски регистъръ къмъ регистрираното събирателно дружество „Вигония“, гр. Габрово, подъ № 555/III следната промѣна: I. Петрана (Пенка) Пенчева Хр. Нейчева и Марийка Пенчева Хр. Нейчева дветѣ отъ гр. Габрово, встъпватъ въ праваатъ и Пенчо Христовъ Нейчевъ б. ж. на гр. Габрово, които той е ималъ като членъ въ събирателното д-во „Вигония“, Габрово, като малолѣтната Марийка Пенчева Хр. Нейчева се представлява отъ майка си Петрана (Пенка) Пенчева Хр. Нейчева. II. Дружеството ще се управлява, представлява и подписва само отъ следнитѣ трима негови членове, а именно: Борисъ Ангеловъ Поповъ, Станчо Симеоновъ Тодоровъ и Никола Петровъ Илчевъ, като дружественната фирма ще се подписва винаги отъ по двама отъ тѣхъ и то заедно, като подъ написаното, щемпелувано или напечатано наименование на фирмата „Събирателно дружество „Вигония“, подписитѣ ще бѣдтъ слагани така: I. Събирателно дружество „Вигония“ — Борисъ Ангеловъ Поповъ и Станчо С. Тодоровъ; 2) Събирателно дружество „Вигония“ — Станчо С. Тодоровъ и Никола П. Илчевъ и 3) Събирателно дружество „Вигония“, Габрово — Борисъ А. Поповъ и Никола П. Илчевъ.

Гр. Севлиево, 20 априлъ 1941 година.
1—(ВТ 25748)—1 Секретарь: З. Захариевъ

Сливенски областенъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1444. — Сливенскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението си № 253 отъ 16 априлъ 1941 година е вписалъ въ III дружественъ търговски регистъръ подъ № 517, че въ общото редовно годишно събрание на 2 мартъ 1941 година е измѣненъ чл. 55 отъ устава на Кредитната кооперация „Напредкъ“, въ с. Скобелево, сливенско, който добива следната редакция: „за сдружението подписватъ поне двама членове отъ управителния съветъ“.

Гр. Сливенъ, 22 май 1941 година.
1—(ВТ 25675)—1 Секретарь: Бъчваровъ

Плѣвенски областенъ сѣдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 420. — Плѣвенскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението си подъ № 420 отъ 8 май 1941 година, е вписалъ въ търговския дружественъ регистъръ въ томъ VIII, на страница 218, промѣната въ управителния съветъ на Кредитната кооперация въ с. Пордимъ, въ съгласие съ протоколното решение, взето въ общо годишно събрание съ протоколъ № 1 отъ 16 мартъ 1941 година, съ който сж избрани за членове на управителния съветъ: Димитъръ Т. Белчуговъ и промѣната на чл. 55 отъ устава, а именно: за сдружението ще подписватъ поне двама членове отъ управителния съветъ или опълномощенитѣ отъ управителния съветъ лица.

Председателъ: Дачо Стойковъ
1—(ВТ 25679)—1 Секретарь: П. Йочевъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 422. — Плѣвенскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението си подъ № 422 отъ 8 май 1941 година, е вписалъ въ търговския дружественъ

венъ регистъръ, въ томъ VIII, на стр. 153, промѣната въ управителния съветъ на Кредитната кооперация „Пробуда“ въ село Гулянци, въ съгласие съ протоколното решение, взето въ общо годишно събрание съ протоколъ № 3 отъ 9 мартъ 1941 година, съ който сж избрани за членове на управителния съветъ: Георги Гиговъ и Тодоръ Ф. Скиловъ и измѣнението на чл. 55 отъ устава, а именно: за сдружението подписватъ поне двама членове отъ управителния съветъ, или упълномощени отъ управителния съветъ лица.

Председателъ: Дачо Стойковъ
Секретаръ: П. Йочевъ

1—(ВТ 25680)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 364. — Плъвенскиятъ областенъ съдъ обявява, че съгласно опредѣлението си, подъ № 364 отъ 24 априлъ 1941 година, е вписалъ въ търговския дружественъ регистъръ, въ томъ VIII на страница 54, промѣната въ управителния съветъ на Кредитната кооперация „Трудъ“, въ с. Крушовица, въ съгласие съ протоколното решение, взето въ общо годишно събрание съ протоколъ № 1 отъ 16 мартъ 1941 година, съ който сж избрани за членове на управителния съветъ: Бочо Митовъ Иванчовъ, Василь Ванковъ и Петъръ Ивановъ Атанасовъ, сжщо промѣна въ чл. 55 отъ устава: „за сдружението подписватъ поне двама души отъ управителния съветъ или упълномощенитъ отъ управителния съветъ лица“.

Председателств. чл.: Дачо Стойковъ
Секретаръ: П. Йочевъ

1—(ВТ 25681)—1

Кърджалийски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1013/941 г. — Кърджалийскиятъ областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението № 50 отъ 2 май 1941 година по препъска вх. № 1013/941 година вписа въ едноличния търговски регистъръ родъ № 147, стр. 94, едноличната търговска фирма „Тодоръ Ивановъ Папучаровъ“ — търговия на едро и дребно съ сурови и обработени кожи, вълнарство, памукъ, дарашки отпадъци, текстилно индустриални памуко-копринени произведения, предприятия на подземни и надземни строежи, доставка, производство на машини и други полуобработени кожарски стоки, орѣхи и всички земеделски произведения, търговско посредничество, комисiona съ седалище гр. Кърджали. Фирмата ще се предствлява, управлява и подписва лично отъ собственика й Тодоръ Ивановъ Папучаровъ.

Гр. Кърджали, 2 май 1941 година.

1—(25689)—1

Секретаръ: Ан. Петковъ

Българско общо застрахователно д-во „Орелъ“ — София

ПОКАНА. — Поканватъ се акционеритъ на Българско общо застрахователно дружество „Орелъ“, въ София, на редовно годишно събрание, което ще стане на 27 юний 1941 година, 11 часа преди обѣдъ, въ помѣщенieto на дружеството, при дневенъ редъ: 1) отчетъ на управителния съветъ; 2) докладъ на провѣрителния съветъ върху „баланса“ и смѣткитъ „печалби и загуби“; 3) решение на общото събрание върху баланса, смѣткитъ, дивиденда и освобождаване отъ отговорностъ управителния съветъ за 1940 година; 4) измѣнение членове 6, 14, 17, 23 и 24 отъ устава; 5) изборъ на нови членове на управителния съветъ, и 6) изборъ на трима членове на провѣрителния съветъ, отъ които единъ заклетъ експертъ-счетоводителъ и двама тѣхни заместници. За правоучастие въ събранието акционеритъ трѣбва да депозиратъ акциитъ си до 12 юний 1941 година при касата на Кредитна банка, София, Франко-Българска банка, София, Мюнхенско преосигурително д-во въ Мюнхенъ и при „Орелъ“, българско общо застрахователно д-во въ София. Въ случай, че не се състои събранието на гsrната дата, то ще стане 15 дни следъ опредѣления срокъ.

Гр. София, 28 май 1941 година.

Отъ управителния съветъ

„Асеновецъ“ акц. д-во, фабрика за чорапи, фланели и др. плетива, Сливенъ

ПОКАНА. — Поканватъ се акционеритъ на „Асеновецъ“, акц. д-во, Сливенъ, на общо събрание на 8 юний 1941 год. въ канцеларията на дружеството, 10 часа предъ обѣдъ, за разглеждане следния дневенъ редъ: 1) докладъ на управителния съветъ; 2) докладъ на провѣрителния съветъ; 3) одобрение с/ка загуби и печалби; 4) освобождаване отъ отговорностъ управителния и провѣрителния съветъ за дейността имъ презъ 1940 год.; 5) намаление на капитала; 6) избиране провѣрителенъ съветъ, и 7) разни. За правоучастие въ събранието акционеритъ депозиратъ акциитъ си единъ день преди събранието въ канцеларията на дружеството. Настоящата покана е втора и събранието ще се състои колкото и акционери да участвуватъ.

1—(П 10306)—1

Отъ управителния съветъ

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Гинцко общинско управление, годечко

Изгубената квитанция № 1128, за 600 лева, издадена 1941 година отъ Държавната печатница, на общината село Гинци, годечко, невалидна.

1—(П 10327)—1

Отъ общината

Столична общинска банка

Изгубената пенсионна книжка № 354 на Георги Ст. Черешаровъ, издадена отъ Главна дирекция на труда и общественият осигуровки, невалидна.

1—(П 6965)—1

Отъ банката

Изгубената студентска книжка, факулт. № 22176, издадена 1939 година отъ Софийския държавенъ университетъ, на Борисъ Георгиевъ Семерджиевъ, невалидна.

1—(П 10426)—1

Борисъ Георгиевъ Семерджиевъ

Изгубената студентска книжка ф. № 2607, издадена 1940 година отъ Агрономо-лѣсовъдския факултетъ, на Василь Н. Гулевъ, невалидна.

1—(П 10466)—1

Василь Н. Гулевъ

Изгубената диплома № 4/936 год., издадена отъ Скобелевската прогимназия, борисовградско, на Ванчо Колевъ, завършенъ трети класъ, невалидна.

1—(В 25615)—1

Ванчо Колевъ

Изгубената лична карта № 8177, издадена 1939 година отъ Пазарджишката градска община, на Стефанъ Яш. Касъмовъ, невалидна.

1—(В 25616)—1

Стефанъ Яш. Касъмовъ

Изгубената лична карта № 15061, издадена 1938 година отъ Пловдивската градска община, на Фатма Ахмедъ Расимъ Уесинова, невалидна.

1—(В 25617)—1

Фатма Ахмедъ

Изгубеното майсторско свидетелство № 4615, издадено на 3 февруарий 1941 година отъ Варненската търговско-индустриална камара, на Петко Георгиевъ, невалидно.

1—(В 25619)—1

Петко Георгиевъ

Изгубената лична карта, издадена 1939 година отъ Брусерската община, на Георги Сефериновъ Горановъ, невалидна.

1—(В 25620)—1

Георги Сефериновъ

Изгубената лична карта № 6771, издадена 1939 година отъ Софийската община, на Иванъ Тошевъ Ивановъ, невалидна.

1—(П 10264)—1

Иванъ Тошевъ Ивановъ

Изгубената лична карта № 27488, издадена 1940 година отъ гражданското отдѣление, София, на Петра Добрева Ачкова, невалидна.

1—(П 10260)—1

Петра Добрева Ачкова

Изгубеното свидетелство № 507, издадено 1930 година отъ кандидатъ подоф. школа при 25-и Драгомански пехотенъ полкъ — на Велко Мицевъ Кировъ, невалидно.

1—(П 10261)—1

Велко Мицевъ Кировъ

Accumulatoren-Fabrik Curt Gorschalki & Co. — Berlin
Изгубеното свидетелство за регистрирана търговско-индустриална марка № 9869, издадено презъ 1938 година, невалидно.

1—(П 10262)—1

Отъ фабриката

Изгубената лична карта № 74909, издадена 1941 година отъ Гражданското отдѣление, София, на Василка Дойчинова, невалидна.

1—(П 10266)—1

Василка Дойчинова

Изгубената членска книжка № 16630, издадена 1935 г. отъ Министерството нар. просвѣщение, взаимноспомогателна каса, на Евгения Стефанова Ангелова, невалидна.

1—(П 10267)—1

Евгения Ст. Ангелова

Изгубената лична карта № 42195, издадена 1940 година отъ Гражданското отдѣление, на Рахамимъ Захари Леви, невалидна.

1—(П 10280)—1

Рахамимъ Захари Леви

Изгубената лична карта № 523, издадена 1939 година отъ село Ганчовицъ, дрѣнско, и акцизната квитанция на велосипедъ № 03270, издадена отъ Софийското акцизно управление 1941 година, на Колю Г. Чолаковъ, невалидни.

1—(П 10285)—1

Колю Г. Чолаковъ

Изгубената диплома № 11, за III прогимназиален класъ, издадена 1929 година отъ Ружинската прогимназия на Никола Любеновъ Златковъ, невалидна.
1—(В 25726)—1

Н. Любеновъ

Изгубената лична карта № 447, издадена 1936 година отъ общината с. Бълица на Борисъ Мариновъ Стойновъ, невалидна.
1—(П 10309)—1

Б. М. Стойновъ

Изгубената лична карта № 209, издадена 1941 година отъ Тутраканската община на Димитъръ Ив. Ковачевъ, невалидна.
1—(В 25720)—1

Д. Ив. Ковачевъ

Изгубената лична карта № 1060, издадена 1939 година отъ общината с. Гъмзово, на Станко Георгиевъ Ангеловъ, невалидна.
1—(В 25725)—1

Станко Георгиевъ Ангеловъ

Изгубената лична карта № 124, издадена 1939 година отъ Изгръвската община на Иванъ Мариновъ Вълковъ, невалидна.
1—(В 25727)—1

Иванъ Мариновъ Вълковъ

Изгубениятъ вносенъ листъ контроленъ № 495, издаденъ 1939 година отъ Бръзничката народна банка, на Георги Ст. Филовъ, невалиденъ.
1—(П 10329)—1

Георги Ст. Филовъ

Изгубената диплома издадена 1914/1915 година отъ Кюстендилското столарско училище, на Любенъ Младеновъ, невалидна.
1—(П 10324)—1

Любенъ Младеновъ

Изгубената лична карта № 12133, издадена 1940 година отъ Свиленградската община на Владимиръ Гр. Лазовъ, невалидна.
1—(В 25742)—1

Владимиръ Гр. Лазовъ

Изгубената лична карта № 573, издадена 1940 година отъ Орландовската община на Божура Ганчева Иванова, невалидна.
1—(П 10318)—1

Б. Г. Иванова

Изгубената лична карта № 623, издадена 1940 година отъ Орландовската община на Радойка Методева Иванова, невалидна.
1—(П 20319)—1

Р. М. Иванова

Изгубената лична карта № 34304, издадена 1938 година отъ гражданското отдѣление при Столичната община на Хасанъ Рустемовъ Реджебовъ, невалидна.
1—(П 10317)—1

Х. Р. Реджебовъ

Изгубеното удостоверение за гаранция № 41, издадено 1918 година отъ Българската земеделска банка — Силистра на Станка Константинова, невалидно.
1—(В 25744)—1

Станка Константинова

Изгубената лична карта № 1757, издадена 1939 година отъ общината с. Ковачевецъ, поповско, на Марийка Стефанова Иванова, невалидна.
1—(П 10303)—1

М. Ст. Иванова

Изгубената лична карта № 17323, издадена 1938 година отъ Пловдивската община на Андонъ Тоневъ Запряновъ, невалидна.
1—(В 25762)—1

А. Т. Запряновъ

Изгубеното училищно свидетелство № 2, издадено 1920 година отъ основното у-ще с. Дюлево, панагюрско, на Атанасъ Яковъ Бойчевъ, невалидно.
1—(В 25743)—1

Ат. Я. Бойчевъ

Изгубеното свидетелство № 6, за III кл., издадено 1933 г. отъ с. Долна Студена, бълненско, на Цвѣтанъ Ангеловъ Цаневъ, невалидно.
1—(В 25745)—1

Цв. А. Цаневъ

Изгубената лична карта № 69, издадена 1940 година отъ Звезденската община на Драганъ Пѣевъ Хундревъ, невалидна.
1—(В 25746)—1

Др. П. Хундревъ

Изгубената лична карта № 1951, издадена 1939 година отъ общината с. Бѣта, панагюско, на Димитъръ Ив. Пенчевъ, невалидна.
1—(В 25747)—1

Д. Ив. Пенчевъ

Изгубената лична карта № 1510, издадена 1927 година отъ общината с. Петърчъ на Райко Петровъ, невалидна.
1—(П 10299)—1

Райко Петровъ

Изгубената лична карта № 29064, издадена 1940 година отъ Пловдивската градска община на Георги Илиевъ Митренцевъ, невалидна.
1—(В 25732)—1

Г. Ил. Митренцевъ

Изгубеното училищно свидетелство № 56, издадено 1940 година отъ прогимназията с. Скравена на Иванка Георг. Сѣбкова, невалидно.
1—(В 25733)—1

Ив. Г. Сѣбкова

Изгубената лична карта № 370, издадена 1936 год. отъ Устовската община на Нури Еминовъ Дралевъ, невалидна.
1—(В 25734)—1

Н. Е. Дралевъ

Изгубената лична карта № 238, издадена 1935 година отъ Тополовградската община на Иванъ Ангеловъ Феслиевъ, невалидна.
1—(В 25735)—1

Ив. А. Феслиевъ

Изгубената лична карта № 943, издадена 1941 година отъ Бѣловатската община, кубратско, на Недѣлко Николовъ Ивановъ, невалидна.
1—(В 25736)—1

Н. Н. Ивановъ

Изгубеното училищно удостоверение № 17, за III отдѣл. издадено 1908 година отъ Кацамунското първоначално училище на Маринъ Сандовъ, невалидно.
1—(В 25729)—1

Маринъ Сандовъ

Изгубеното майсторско свидетелство № 8897, издадено 1935 год. отъ Варненската търговска камара на Ереджебъ Мустафовъ Мехмедовъ, невалидно.
1—(В 25730)—1

Е. М. Мехмедовъ

Изгубената лична карта № 845/35, издадена 1938 година отъ Хасковската община на Хриши Димитрова Атанасова, невалидна.
1—(В 25731)—1

Х. Д. Атанасова

Изгубеното разрешително за млеко № 066469, издадено 31 мартъ 1941 година отъ Трънковската община, старо-загорско, на Теню Петковъ Теневъ, невалидно.
1—(В 25737)—1

Т. П. Теневъ

Изгубената лична карта № 1375, издадена 1940 година отъ Пешерската община на Сулеманъ Зейнеловъ Мустафовъ, невалидна.
1—(В 23738)—1

С. З. Мустафовъ

Изгубената лична карта № 23, издадена 1936 година отъ Гушанската община, берковско, на Цеко Георгиевъ Цвѣтковъ, невалидна.
1—(В 25740)—1

Ц. Г. Цвѣтковъ

Изгубената лична карта № 655, издадена 1928 година отъ Бѣлорѣченската община на Хюсеинъ Мехмедовъ Хрюстемовъ, невалидна.
1—(В 25741)—1

Х. М. Хрюстемовъ

Изгубениятъ уволнителенъ билетъ № 3685/929 година отъ 2 артилерийски полкъ — Враца на Маринъ Стояновъ Желѣзковъ, невалиденъ.
1—(В 25761)—1

* М. Ст. Желѣзковъ

Изгубеното разрешително за търгуване бакалия, манифактура и кинкалория, издадено 1937 година отъ Браничевската община на Борисъ Дончевъ Труфевъ, с. Загориче, шуменско, невалидно.
1—(В 25760)—1

Б. Д. Труфевъ

Изгубената лична карта № 15532, издадена 1940 година отъ Столичната голѣма община, на Стефка Петрова Недкова, невалидна.
1—(П 10294)—1

Ст. П. Недкова

Изгубената лична карта № 14478, издадена 1939 година отъ гражданското отдѣление — София на Янко Георгиевъ Кабакчиевъ, невалидна.
1—(П 10300)—1

Я. Г. Кабакчиевъ

Изгубениятъ лична карта № 28548, издадена 1936 година отъ Гражданското отдѣление — София и свидетелство за правоуправление на автомобилъ № 1144, издаденъ 1938 г. отъ Софийската автомобилна инспекция на Иванъ Ангеловъ Михайловъ, невалидни.
1—(П 10315)—1

Ив. А. Михайловъ

Изгубената шофьорска книжка № 534, издадена 1940 г. отъ Софийското областно инженерство на Янко Гергиевъ Габакчиевъ, невалидна.
1—(П 10301)—1 Я. Г. Кабакчиевъ

Изгубената лична карта № 937, издадена отъ Стражицката община, горнооръховско, на Мария Атанасова Бонева, невалидна.
1—(В 25728)—1 М. А. Бонева

Изгубената лична карта № 15911, издадена 1940 година отъ Кърджалийската градска община на Мустафа Сеидовъ Сюлюмановъ, невалидна.
1—(В 25721)—1 М. С. Сюлюмановъ

Изгубената лична карта № 211, „А“, издадена 1935 година отъ Пловдивската община на Аврамъ Шапатъ Саяхъ, невалидна.
1—(В 25723)—1 Ав. Ш. Саяхъ

Изгубената лична карта № 1649, издадена 1928 год. отъ общината с. Слатина, софийско, на Никола Петровъ Апостоловъ, невалидна.
1—(П 10336)—1 Н. П. Апостоловъ

Изгубената лична карта № 440991, издадена 1940 година отъ IV районно кметство, София, на Марийка Георги Антонова, невалидна.
1—(П 10348)—1 Марийка Г. Антонова

Изгубената лична карта № 36022, издадена 1940 година отъ гражданското отдѣление, на Фатима Ибраимова, невалидна.
1—(П 10334)—1 Фатима Ибраимова

Изгубената влогова книжка № 998, издадена отъ Шуменската популярна банка, на Никола М. Пампоровъ, невалидна.
1—(В 25767)—1 Никола М. Пампоровъ

Изгубената лична карта № 271, издадена 1937 година, отъ общината с. Смѣдово, на Пенчо Рачевъ Стойковъ, невалидна.
1—(В 25739)—1 Пенчо Рачевъ Стойковъ

Изгубеното свидетелство за II класъ, издадено 1922/923 година отъ прогимназията — с. Розово, пещерско, на Георги Тодоровъ Петровъ, невалидно.
1—(В 25664)—1 Георги Тодоровъ Петровъ

Изгубениятъ интизапски билетъ № 056279, серия 9/936 г., отъ 5 февруарий 1940 година, издаденъ на Мина Колева с. Хлевене, невалиденъ.
1—(В 25665)—1 Мина Колева

Изгубеното свидетелство за завършекъ самарянски курсъ, № 186, издадено 1940 година отъ д-во „Червенъ кръстъ“, на Еленка Я. Кирова, невалидно.
1—(П 10350)—1 Еленка Я. Кирова

Изгубеното училищно свидетелство № 120, издадено 1912 година отъ първоначалното училище с. Костинбродъ, софийско, на Лозанъ Тодоровъ, невалидно.
1—(П 10353)—1 Лозанъ Тодоровъ

Изгубеното удостоверение № 879, издадено 1935 година отъ Софийската духовна семинария, на Ангелъ п. Филиповъ, невалидно.
1—(П 10354)—1 Ангелъ п. Филиповъ

Изгубеното удостоверение за завършена санитарна школа № 37, издадена 29 май 1937 година отъ щаба на Общовойсковата болница, гр. София, на Петъръ Митевъ Гроздевъ, с. Дриново, поповско, невалидно.
1—(П 19367)—1 Петъръ Митевъ Гроздевъ

Изгубеното кръщелно свидетелство на Райна Бохорова, издадено отъ Софийската митрополия презъ 1926 година, невалидно.
1—(П 10371)—1 Райна Бохорова

Изгубената студнтска лична карта ф. № 7194, издадена 27 септемврий 1940 година отъ Физико-математическия факултетъ, на Сирко Василевъ Вълчевъ, невалидна.
1—(П 10374)—1 Сирко Вълчевъ

Изгубената лична карта № 4399, издадена 1937 година отъ общината, София, на Трайчо Ивановъ, невалидна.
1—(П 10374)—1 Трайчо Ивановъ

Изгубената студентска книжка ф. № 1066, издадена 5 октомврий 1940 година, отъ Ветеринарно-медицинския факултетъ на Георги Дим. Краевъ, невалидна.
1—(П 10373)—1 Георги Краевъ

Изгубеното училищно свидетелство № 8, издадено 1924/1925 година отъ прогимназията въ с. Тишевица, врачанско, на Мария Йончова Донова, невалидно.
1—(П 10411)—1 М. Йончова Донова

Изгубената осигурителна полица № 39853, издадена отъ осигурителното д-во „Балканъ“ на Иванъ Сжбевъ Ненчевъ, отъ Феклачъ, невалидна.
1—(10412)—1 Иванъ Сжбевъ Ненчевъ

Изгубената реквизиционна разписка контр. № 36710/422, 1941 година, за 212 лева, окол рекв. комисия, София, на Никола Пенчовъ Гунчевъ, невалидна.
1—(П 10431)—1 Никола П. Гунчевъ

Изгубената диплома № 1—XIII, издадена 1938 год. отъ Държавното телеграфопошенско училище, София, на Костадинъ Ивановъ Величковъ, невалидна.
1—(П 10432)—1 К. И. Величковъ

Изгубениятъ квитанции № 2713/1935 г., № 479 и 523/933 г., бившата Яжевска община, на Трайко Христовъ Андреевъ, сж невалидни.
1—(П 10430)—1 Трайко Христовъ

Изгубената лична карта № 2101, издадена 1939 год. отъ общината гр. Елена, на Цончо Стояновъ Русевъ, невалидна.
1—(П 10425)—1 Цончо Ст. Русевъ

Българска народна банка

Курсъ за 30 май 1941 год.

	Камбио на виждане (чекове)		Банкноти		СКОПКО
	купува	продава	купува	продава	
Александрия, л. 1 егип	334	—	346	—	347 75
Амстердамъ, флорини	—	—	4495	—	4517 45
Атина, драхми	—	—	74	—	65
Берлинъ, райхсмарки	3250	—	3300	—	— 3 1/2
Братислава, слов крони	285	—	288	50	— 289 95
Брюксель, белги	—	—	1405	—	1412
Буда-Пеща, пенги	1960	—	1990	—	1999 95
Букурешъ, лей	62	50	64	—	50
Българалъ, динари	192	—	196	—	160
Варшава, злоти	1565	—	1589	—	1550
Женева, франка	1887	—	1917	—	1887
Истамбулъ, лири тур.	—	—	67	—	67 35
Копенхагенъ, датски кр.	1580	—	1615	—	1580
Лондонъ, лира стерл.	328	—	334	—	335 65
Мадридъ, песети	—	—	1154	—	1159 75
Милано, лири итал.	424	—	432	—	434 15
Монреалъ, доларъ к.	60	50	64	50	64 80
Ню-Йоркъ, дол. с. ш.	81	35	82	40	81 35
Парижъ, франка	182	—	185	—	185 90
Прага, крони	285	—	288	50	— 289 95
Стокхолмъ, крони	1939	—	1979	—	1939
Хелзинки, финл. марки	159	—	164	—	164 80
София	—	—	—	—	— 5

М О Н Е Т И

	купува	купува
Наполеонъ	533 15	25 австр. шилинги . . . 485 95
Английска лира	672 30	10 хол. флорини . . . 555 25
Турска лира	607 30	Шатски доларъ . . . 138 30
Германска 20 марки	657 85	Канадски доларъ . . . 138 30
5 руски руб. 1897 и сл. 1897г	355 40	Чисто злато грамъ . . . 92 —

Курсоветъ се разбиратъ така:

Лондонъ, Истамбулъ, Александрия, Ню-Йоркъ и Монреалъ за една валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.
1—(П 10409)—1